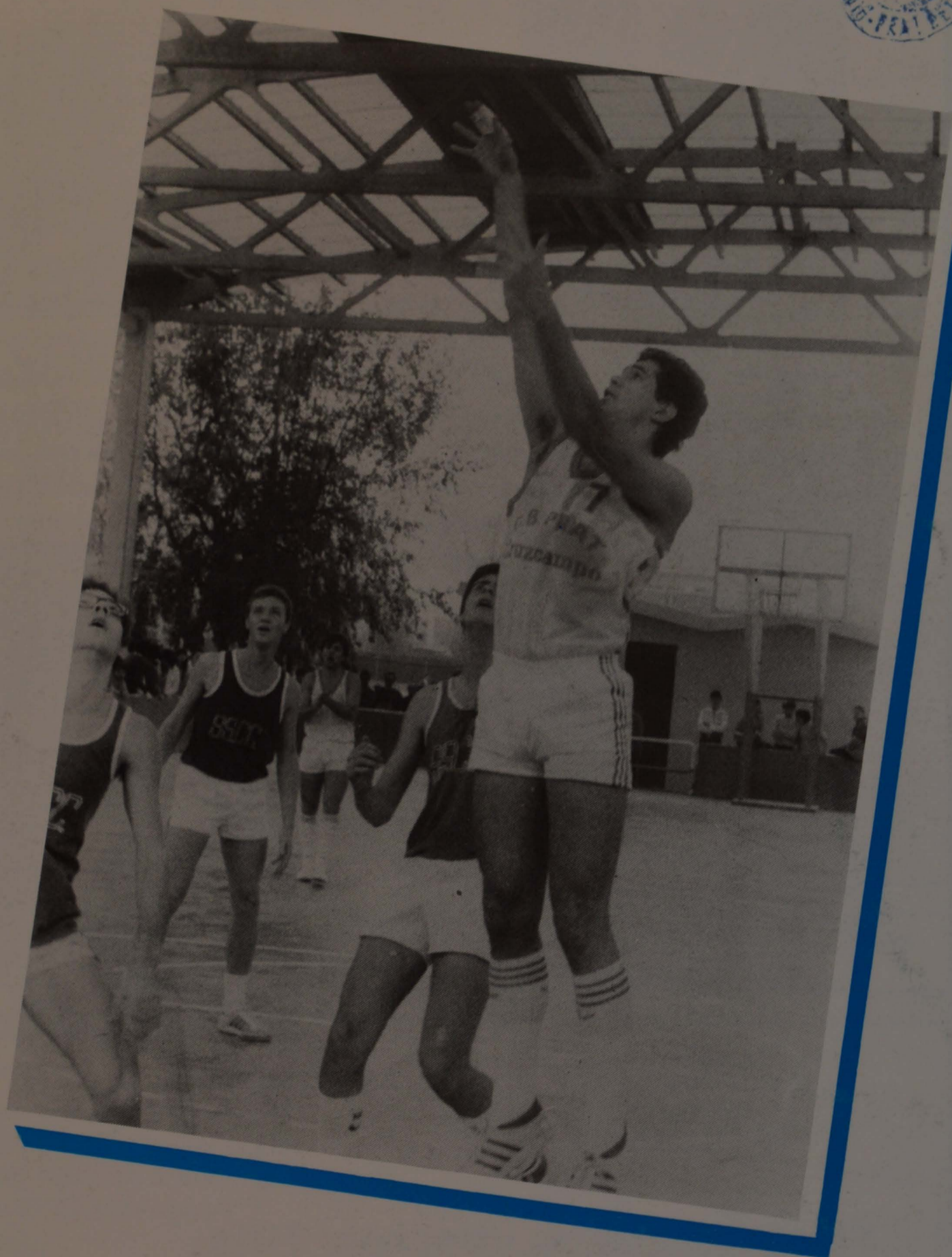

20 Junio

El Prat secundó
la huelga general

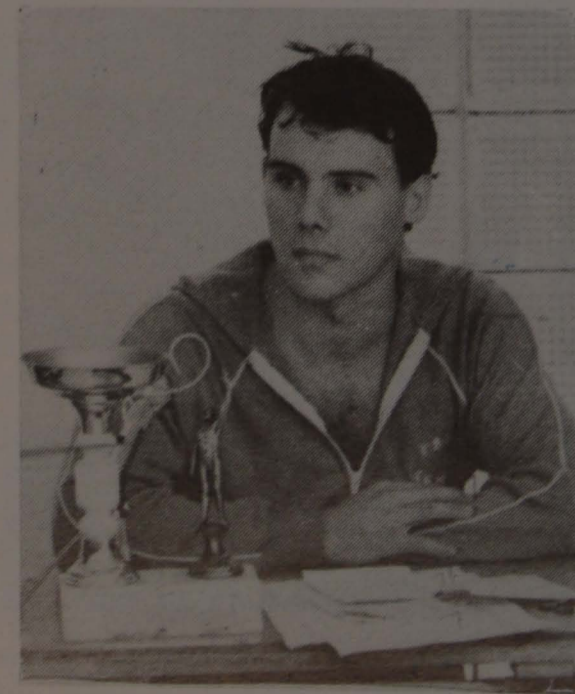
EL C. B. PRAT DE NOU A L'ÈLITE CATALANA

Un mes per la dansa

El "poeta del fang" a la Cova del Drac

Lucas, altre cop a l'Everest

Castañé
Amic d'El Prat-84

Algunes lectures per aquest estiu

Vinieron pacífica-
mente de un mundo
moribundo, ...
P.V.P. 850 Ptas.

L'exploració que -
l'autor ens propo-
sa pels viarany -
imaginatius de la
proto-història.
P.V.P. 800 ptas.

Una gran aventura de la
medicina moderna:

LA SANGRE DE LOS HOMBRES

Jean Bernard

Este libro relata las
grandes aventuras de
la medicina moderna y
sus principales etapas.
P.V.P. 850 ptas.

Grito de guerra es
la gran y famosa -
novela sobre los -
marines. PVP 1200 P

Una "novela policiaca "
que revela las insufi-
ciencias de la justicia.
P.V.P. 850 ptas.

TOM WOLFE
El nuevo
periodismo

EDITORIAL ANAGRAMA

Nuevo Periodismo, que -
según Wolfe arrebató el
centro a la esteriliza-
da y agonizante Novela
y se convierte en el gé-
nero literario más rico
de la época. PVP 750 p.

Deures pels vostres fills:

VACACIONES (fichas de trabajo y de recuperación) 1º EGB	TEIDE
CUADERNO DE VACACIONES 3º E.G.B.	P.FORTUNY
VACACIONES 8 E.G.B.	EDELVIVES
VACACIONES (Cuaderno de actividades) 1º E.G.B.	SANTILLANA

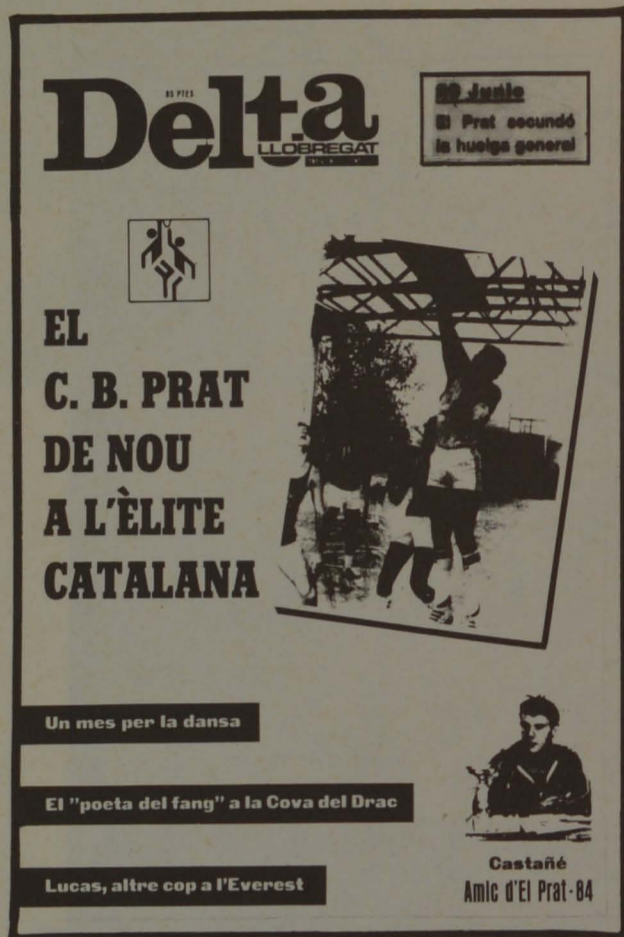
Club del Llibre

SERVEI SECRETARIA

CASTELLA, 27 - TEL. 379 37 49 - EL PRAT

a la portada:

«UNA PORTADA VARIOPINTA»

Una portada variopinta en la que el deporte, la cultura y el mundo laboral se dan cita.

En la anterior portada, como noticia de última hora ya anunciamos el ascenso del C.B. Prat a Primera Catalana, recuperando así la categoría perdida. ¡Enhorabuena!

Joan Carles Castañé simboliza el nexo entre el mundo deportivo y cultural, consiguiendo en una votación de socios el título de «Amic d'El Prat 84». El esfuerzo callado y constante de este joven deportista le ha hecho acreedor de esta galardón. ¡Felicidades amigo Joan Carles!

Nuestro «poeta del fang» Pau Vallhonrat ha visto declamar sus poemas en la «Cova del Drac» de la célebre calle Tuset de Barcelona. Dieron vida a sus inspiradas poesías los rapsodas, Gloria Feu, Angelina Jové y Lluís Galvà, quienes, por cierto, repiten actuación el martes día 9 de Julio a los 8,30 en el mismo local de la «Cova del Drac» a petición de «Poesia Viva» de Barcelona.

Destaca también en portada la Huelga General que fue secundada de forma masiva por la población, eso si, debido en gran parte a la coaccionante acción de los piquetes «informativos».

Finalmente «la danza» ha sido una de las protagonistas de este mes y como último tema la preparación para escalar el Everest por parte de la expedición catalana en la que figura nuestro conciudadano Enric Lucas.

Delta no subscriu necessàriament les opinions expresades en els articles signats, els quals són d'exclusiva responsabilitat dels seus autors.

- 5. **Editorial**
Madrid desiste de la nueva pista.
- 5. **Crònica política**
L'aeroport censionat amb 16 milions.
L'Ajuntament pot tenir dificultats financeres.
Safareig oficial.
- 9. **Es notícia**
El Prat hizo huelga el 20 de junio.
Joan Carles Castañé «Amic d'El Prat 1984».
- 12. **Bústia**
Mienten descaradamente.
Mètodes difamatoris.
La más brutal de las calumnias.
«El gazapo».
Focolor, algo más que un poco de historia.
- 17. **Col.laboracions**
De, desde, en mi carroza... El grano de mostaza.
- 19. **Tribuna**
La rebelión de los «paganos».
Esquerra i socialisme.

- 21. **Treball**
- 22. **Reportatge**
Saló Internacional de l'Automòbil 1985. «A tope»: pensant ja en el Mercat Comú.
- 23. **30 dies**
Enric Lucas, segon intent a l'Everest.
Vol posar un impost, l'Ajuntament?
La 53 romeria d'El Prat a Montserrat
- 32. **Cultura**
A La Cova del Drac. Presentació dels poemes d'en Pau Vallhonrat.
Dues mostres d'art ben diferents. II Festival de dansa i exposició de brodats.
Festival de fi de curs.
MOSHAGA omplí l'Artesà.
Una de calç i una de sorra.
- 36. **Esports**
El C.B. Prat novament a l'èlite.
Homenatge a Rafael Aroca.
Gran èxit a la «Diada d'Esport Escolar».

Delta
LLOBREGAT

EDITA
SOCIETAT DE COMPTES DE PARTICIPACIO
"DELTA DEL LLOBREGAT"
GESTOR i DIRECTOR
Jaume Monés i Albet

REDACCIO i ADMINISTRACIO
Pau Casals, 47, baixos
Tel. 379 05 33
El Prat de Llobregat

HORES D'OFICINA:
Dimarts, de 18 a 20 h.
Divendres, de 11 a 13,30 h.

FOTOCOMPOSICIO:
Gráf. Fomento
Perill, 8. 08012-Barcelona

TRAMES FOTOGRAFQUES:
Servei Secretaria, S.A.
Castella, 27 - El Prat

IMPRIMEIX:
Impremta Comercial
Pau Casals, 161-163 - El Prat
D.L.B. 48419 - 1977

CENTRE COMERCIAL PRAT-MARINA

Plaza de Blanes

El Centro Comercial Prat-Marina continúa en su línea de ofrecer a su clientela el mejor servicio.

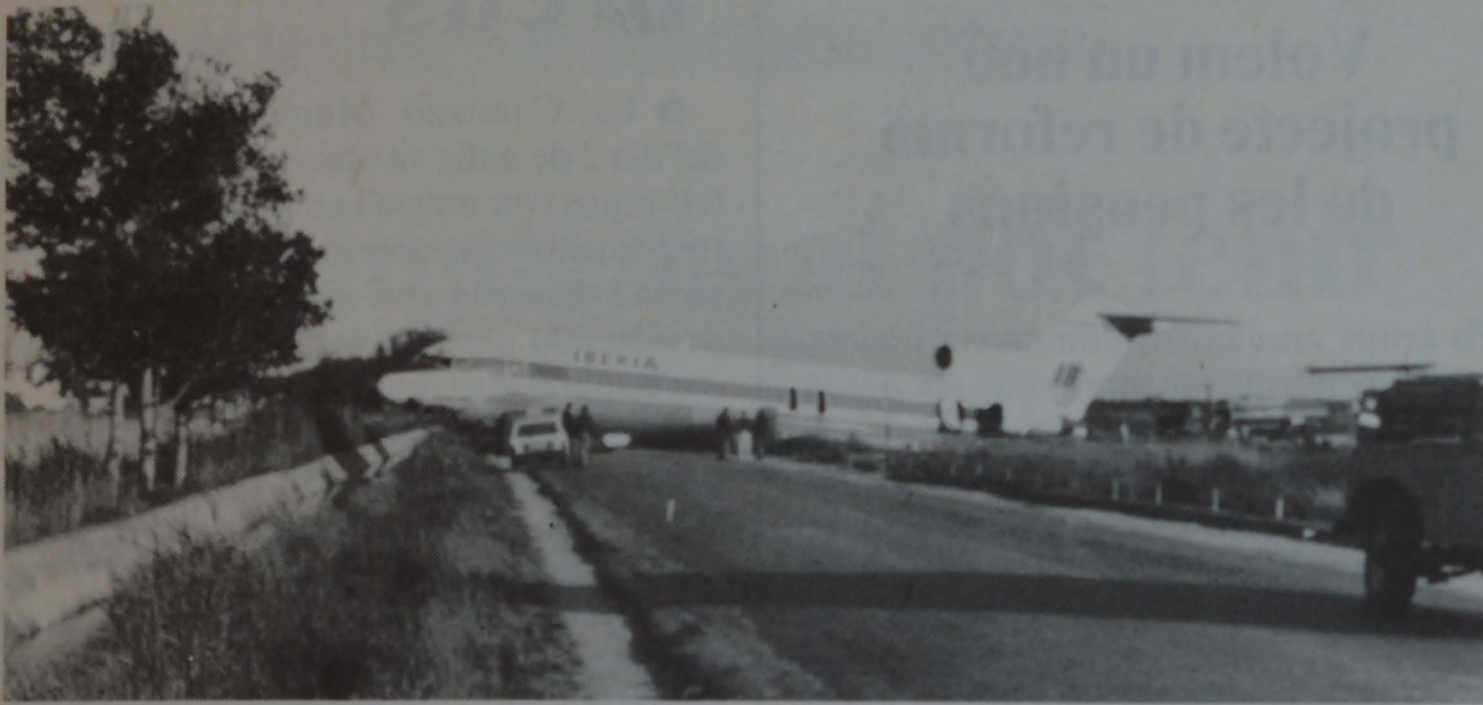
52 PUNTOS DE VENTA

- Pesca salada
- Carnicerías
- Colmados
- Legumb. cocidas
- Papelería
- Tejidos
- Pescaderías
- Frutos secos
- Dietética
- Heladerías
- Charcuterías
- Pollerías
- Congelados
- Perfumería
- Tocinerías
- Fruterías
- Panaderías
- Bares
- Floristería
- Despojos

● Caja de Ahorros: Caja de Barcelona

A SU SERVICIO

CAIXA DE BARCELONA

Madrid desiste de la nueva pista

El ministerio de Transportes, Turismo y Comunicaciones acaba de hacer público el plan de reformas del aeropuerto de El Prat hasta el año 2000. Este plan está dividido en tres fases, que podrían acabar en 1992 si Barcelona fuese declarada ciudad olímpica en dicho año, cosa que se conocerá oficialmente en el próximo 1986. Por la trascendencia que para los prateneses entraña dicho plan, inmerso en el dilema «ampliación sí —ampliación no» del aeropuerto, pasamos a comentarlo brevemente.

El plan prevé la remodelación de la estación terminal de viajeros, a base de dotarla de dos niveles, uno para salidas y otro para entradas. El presupuesto para ello es de 2.652 millones de pesetas del año 1984. Otras obras a realizar afectan a un nuevo edificio para bomberos, otro para técnicos y diversos para las compañías que operan en el aeropuerto. También se prevé aumentar la superficie dedicada al aparcamiento de vehículos de los pasajeros. Por lo que hace referencia a la tan debatida cuestión de la construcción de una nueva pista, el plan del Ministerio dice literalmente: *De acuerdo con los criterios de capacidad, no será necesaria la construcción de nuevas pistas para el horizonte del año 2000.* Con ello se refiere a la constante disminución del tráfico que registra nuestro aeropuerto desde el año 1979 hasta hoy.

Vemos, pues, que Madrid reconoce

oficialmente que no es necesaria una tercera pista en el aeropuerto barcelonés. Lo vemos con satisfacción. Nos preocupa, sin embargo, que en el plan de referencia figuren 1.100 millones de pesetas para la adquisición de nuevos terrenos con destino a futuras —y no precisadas— ampliaciones aeroportuarias. Entendemos que el aeropuerto de El Prat no debe crecer ni un solo palmo más, y que lo que Barcelona debe tener, como tienen *todas* las conurbaciones europeas de 3 millones de habitantes, es por lo menos un segundo aeropuerto más o menos auxiliar del principal. Y es más: creemos que ya lo tiene y no hay, por tanto, que argüir que la crisis impide construirlo; se trata del de Girona-Costa Brava, situado a 70 kilómetros de la capital, al pie de autopista y cerrado por inactivo durante la mayor parte del año (sólo abierto en verano).

Con relación al de El Prat, ahora, y mediante este plan director elaborado desde Madrid, entramos en una nueva etapa. Los planes agresores a nuestra integridad territorial concebidos desde Barcelona no tendrán ya la excusa de grafiar «lo que Madrid dice». Madrid se desentendió del desvío del río y ahora de la nueva pista. La realidad es ésta y no otra. Si ahora la Corporación Metropolitana con su Plan de Costas o la Generalitat en su día maquinan nuevas agresiones al municipio de El Prat, tendrán que inventar nuevos pretextos.

L'aeroport sancionat amb 16 milions

L'Ajuntament d'El Prat ha traslladat a la Generalitat i a la Corporació Metropolitana l'expedient sancionador obert a l'aeroport per no haver demanat llicència municipal per a realitzar obres. La quantitat de la sanció (quasi 16 milions i mig de pessetes) excedeix les atribucions de l'alcaldia, per la qual cosa ha hagut de traslladar-se als organismes superiors indicats abans. La quantia de la multa és el cinc per cent del valor de les obres: 275 milions i mig per a l'ampliació de la pista d'aterratge; quasi tretze milions per a segellament de juntes i més de 40 milions per obres de reposició del paviment. El mes de gener (com ja informà DELTA) l'Ajuntament obrí l'expedient sancionador, paral·lelament a un de paralització d'obres, que no van ser aturades per part de l'aeroport. En aquell moment, el Director General d'Infraestructura del Transport i el d'«Aeropuertos Nacionales» van respondre que ells no demanaven llicència perquè la competència no era municipal sinó del Consell de Ministres. Posteriorment, però, la «Subdirecció General de Infraestructura del Transporte Aéreo» (que depèn de la Direcció General d'Infraestructura del Transport) va sol·licitar llicència municipal per les obres d'ampliació de la plataforma d'estacionament. Segons Moisès Valdesogo, director de l'aeroport, la multa és excessiva.

L'aigua potable serà analitzada a El Prat

El consistori ha decidit posar en funcionament el servei de control dels paràmetres mínims de qualitat de l'aigua per a consum humà, així com gestionar directament aquest servei i assignar les competències del control sanitari del subministrament d'aigua potable a la població a la secció de sanitat.

Es va decidir també «posar en funcionament un laboratori bàsic per a la realització de les anàlisis mínimes de l'aigua amb destí al consum humà». Les anàlisis realitzades fins ara eren fetes al laboratori de L'Hospitalet de Llobregat. La Diputació de Barcelona, però, ha fet una convocatòria per a concedir subvencions a entitats locals per a la instal·lació de laboratoris bàsics medioambientals. Per a accedir a la subvenció cal que els Ajuntaments compleixin dos requisits: primer, tenir una població superior als 50.000 habitants; segon, disposar de les instal·lacions necessàries i del personal suficient que garanteixi la ràpida i eficaç posta en funcionament dels serveis analítics subvencionats.

Demanen una llei d'avortament més àmplia

El Ple municipal del dia 6 de juny va aprovar una moció sobre l'avortament que van presentar comunistes i socialistes independents. La votació va ésser nominal a petició del regidor de CiU Joan Pau Giralt. PSUC, PSC (PSC-PSOE) i GSI van votar a favor. Van abstenir-se els convergents Joan Pau Giralt i Jordi Torrén i va votar no el portaveu de CiU Pau Ribas.

En la moció aprovada es fa menció que el projecte de despenalització de l'avortament, un cop adequat a la sentència del Tribunal Constitucional, «no recull les necessitats reals de la societat espanyola». Es manifesta també que cal «defensar la despenalització de l'avortament per la via dels termes, com a únic medi de garantir a totes les dones la decisió que els correspon sobre el seu propi cos i la llibertat de decidir el nombre de fills que desitgen tenir». D'altra banda, s'insta la Generalitat que procedeixi de forma immediata a la prestació de serveis de Planificació, així com a les diferents administracions per a què regulin l'accés lliure dels adolescents als centres de planificació familiar i a la possibilitat que rebin anticonceptius sense recomanació paterna, segons les recomanacions de l'Organització Mundial de la Salut.

La moció va ser presentada, entre d'altres raons, tenint en compte «que la llei no contempla la majoria dels casos en què la dona es veu obligada a avortar, amb la qual cosa quedaran al marge de la mateixa més del 90 per cent dels avortaments que es produeixen a Espanya anualment». També s'argumentà que «la majoria de dones que no tenen altra alternativa que l'avortament hauran de continuar desplaçant-se a l'estranger o arriscant la seva salut en haver de realitzar-lo clandestinament». Afegia també que a Europa l'avortament està permès a 21 països i que, en els casos més restrictius, «s'inclouen la situació socio-econòmica i el nombre de fills entre els condicionants».

Volem un nou projecte de reforma de les pensions

Els grups municipals comunista i socialista independent van presentar, el darrer ple municipal, una moció en què demanaven que «el projecte de Reforma de les Pensions, actualment en tràmit de discussió en el Congrés dels Diputats, sigui retornat al Govern de la Nació, per a l'elaboració d'un nou projecte». La moció va ser aprovada amb els vots favorables dels grups que la van presentar i dels de Convergència, encara que aquest darrer grup va fer constar que no estava d'acord amb un dels punts explicatius del text proposat. El grup socialista va votar en contra.

A la moció es demanava també que el Govern central estableixi les bases «per a una veritable reforma de la Seguretat Social, garantint el caràcter públic de la mateixa, amb la participació i el consens dels sindicats majoritaris». Finalment, es proposava donar suport a totes les iniciatives que «siguin impulsades per les forces socials i sindicals, dins del marc legal i constitucional vigent, contra la reducció de les pensions i la millora de la Seguretat Social».

A la justificació de la moció s'indica que, en el projecte de reforma de la seguretat social, les promeses del programa electoral del PSOE (revalorització automàtica de pensions, aproximació de les pensions al salari mínim, manteniment del caràcter públic de la Seguretat Social) han estat abandonades, reduint-se tot plantejament de reforma de la Seguretat Social a una política d'autèntic retall de les pensions i prestacions socials». El grup de Convergència va votar a favor de la moció excepte el fragment en què es diu que diversos requisits que el Govern ha inclòs i assumit a la reforma de la Seguretat Social «no són més que una mostra de les exigències de la CEOE per a reduir la Seguretat Social pública, privatitzant-la parcialment a través de fons de pensions».

breus

● La Comissió Municipal Permanent del dia 2 de maig va aprovar per unanimitat (els grups comunista i convergent, ja que els tres tinentes d'alcalde socialistes van faltar sense excusar la seva absència) una despesa de 850.000 pessetes per a les activitats socio-culturals a desenvolupar al Barri de Sant Cosme durant tot l'any 1985. Aquest programa d'activitats aprovat té com a objectius generals «dinamitzar el barri, potenciar les activitats i grups existents i la vida associativa i conscienciar el barri de la necessitat de la cultura en un sentit ampli». El programa presenta cinema a l'aire lliure, col·loquis, activitats per a dones, promoció de l'Escola d'Adults, així com activitats puntuals com són la diada escolar i la revetlla de Sant Joan. També es realitzarà un stand informatiu sobre la situació de l'habitatge.

● L'Ajuntament d'El Prat ha aprovat una despesa de 49.510 pessetes per a sufragar les despeses de la celebració de la marxa amb torxes del proppassat dia 4 de maig en contra de la visita del President Ronald Reagan. La decisió va ser presa en el transcurs de la Comissió Municipal Permanent del 23 de maig. En una primera votació, van quedar empatats els vots favorables i contraris a la despesa. Aquell dia només dos tinentes d'alcalde del PSUC hi eren presents a la sessió, un d'ells, Josep Pérez, fent d'alcalde accidental per absència de Lluís Tejedor. Els vots en contra van ser del socialista Miguel Àngel Claver i del convergent Jordi Torrén. A causa de l'empat va fer-se una nova votació, amb el mateix resultat, per la qual cosa el vot de qualitat de Josep Pérez (que presidia la sessió) va decidir a votació favorablement a la proposta de despesa. Claver indicà que votà en contra per la forma en què estava redactada la proposta i perquè creia que «a Espanya pot venir qual-sevol Cap d'Estat, encara que no s'estigui d'acord amb la seva política». Pérez va dir que la proposta «no és més que una conseqüència coherent de l'acord que el Ple va prendre a la darrera sessió».

GESTORIA

PONS - MORENO

Se complace en ofrecerles los servicios de Gestoría y Asesoría de Empresas en sus distintas especialidades relacionadas con:

- Toda clase de tramitaciones ramo del automóvil
- Administración de fincas
- Seguros en general
- Revisiones y canjes carnets de conducir
- Seguridad Social
- Declaraciones de renta
- Legalización de empresas
- Aperturas de establecimientos

Cuenta con la ventaja de estar muy próximo a Vdes. para evitar desplazamientos. Disponemos de personal especializado para tramitar cuantos servicios precise. Contamos con la colaboración de abogado, notario y arquitecto.

Oficinas: Av. V. Montserrat, 108, 4.º, 2.ª - EL PRAT DE LL.
de lunes a viernes de 9 a 2 y de 4'30 a 7'30 - Tel. 379 21 28

Berón's

**LENCERIA PARA LA CASA
Y CORTINAS**

Jaume Casanovas, 105
Tel. 379 15 26

EL PRAT DE LLOBREGAT

A causa de la contribució territorial urbana

L'Ajuntament pot tenir dificultats financeres

L'Ajuntament pot deixar de recaptar enguany entre 75 i 100 milions de pessetes. La causa és la dificultat per a aplicar l'increment de la contribució territorial urbana previst per al segon semestre d'aquest any. Segons l'alcalde Lluís Tejedor, «sembla que hi ha dificultats per part de l'Administració Central de modificar, per motivacions de tipus polític la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat».

Tejedor informà a la Comissió Permanent que «aquesta circumstància representa una xifra aproximada de 25.000 milions de pessetes per als municipis afectats de tot l'Estat Espanyol, i en el cas dels de la Corporació Metropolitana, concretament Sant Cugat, Molins de Rei, Sant Boi i El Prat, fou el President de la Corporació Metropolitana qui es va comprometre a resoldre-ho, si bé ara sembla que troba dificultats insuperables per aconseguir-ho».

L'alcalde continuà dient que «s'han fet gestions, s'ha parlat fins i tot que la Corporació Metropolitana assumeixi d'alguna manera la minva d'ingressos d'aquests municipis, però és l'Administració Central qui ha de donar la solució». Tejedor proposà trametre un telegrama al Ministre d'Economia i Hisenda, Miguel Boyer, «a fi de demanar-li una entrevista urgent i plantejar-li clarament la situació». La Comissió Municipal Permanent acordà, per unanimitat, la tramesa d'aquest telegrama. Segons Tejedor, deixar d'ingressar entre 75 i 100 milions de pessetes «portaria serioses dificultats financeres».

Subvenció a fons perdut

Lluís Barba, director dels serveis d'Hisenda, creu que la situació «és cada cop més negra». La dificultat va venir perquè l'Ajuntament d'El Prat no havia acabat de fer la revisió abans d'acabar l'any, per la qual cosa es pot veure obligat a aplicar els valors del

1984, sense fer-ne cap increment. El President de la Corporació Metropolitana de Barcelona, Pasqual Maragall, es va comprometre, però, a resoldre el problema, per la qual cosa l'Ajuntament pretenc va aplicar els nous valors de la contribució territorial urbana de 1985 a partir del segon semestre de l'any. Si l'assumpte no s'arregla pot esdevenir que es deixin d'ingressar uns milions que descompensarien els pressupostos. A més a més, l'any 1986 s'aplicarien des de gener els nous valors de contribució territorial urbana, amb la qual cosa l'increment encara seria molt més fort. Lluís Barba espera, però, «que l'Estat ens doni subvenció a fons perdut» per tal d'evitar aquesta descompensació. De moment encara no s'ha rebut resposta de l'Administració Central.

D'altra banda, l'Associació de Contribuents presentarà recurs contra l'increment de les contribucions territorials urbanes. La raó és que, en alguns casos, ha augmentat un 350-400 per cent, arribant-se fins i tot —en determinades ocasions— a un 500 per cent d'increment.

● El Ple del consistori ha aprovat definitivament l'Ordenança Municipal reguladora de la tinença d'animals. L'Associació de Contribuents d'El Prat havia presentat un recurs a aquesta ordenança, però va ser desestimat pel consistori. El recurs estava basat en què l'ordenança introduïa un cert marge de discrecionalitat en atribuir a l'alcaldia la facultat de determinar el nombre màxim d'animals que es poden posseir en zona urbana amb destí al consum familiar i en què es creen taxes diverses sense fonament legal. Segons l'Ajuntament, l'Ordenança no introdueix discrecionalitat ni crea noves taxes, sinó que s'aplica l'ordenança fiscal corresponent.

Safareig
Oficial

El Juzgado de Distrito del Prat, es muy probable tenga que desahuciarse a sí mismo, dado que según parece no puede pagar el alquiler de los locales que ocupa.

Alquiler que corre a cuenta del Ministerio de Justicia, así pues todo parece indicar que los trámites judiciales se desarrollarán en plena calle y en contacto permanente con la contaminación urbana.

* * *

En El Prat, al igual que en el resto del país, la filial del PCE, o sea el PSUC, ha desarrollado toda una campaña propagandística contra la política gubernamental actual, culminando con la protesta en la calle contra la reforma de la Seguridad Social. En los «informes» distribuidos en fábricas y talleres, se observaron claras lagunas de «amnesia» a la hora de criticar y rechazar los planes de reconversión, firmas de pactos sociales, etc...

¡Parece increíble, pero es verdad! el travestismo político y sindical es también en El Prat un hecho real!

* * *

Octavillas alusivas a un «Jefe Guardia Urbana Caudillo del Prat por la Gracia del PSOE», han aparecido esporádicamente y de madrugada en nuestra localidad.

Primero fueron pintadas, luego sanciones disciplinarias y ahora octavillas. Es indicativo pues que en la Guardia Urbana del Prat algo huele a quemado, en una curiosa coincidencia con problemas parecidos, en poblaciones de alrededores, como Cornellá, Viladecans, etc., por donde se trasluce la presencia de una especie de sucedáneo de comisario político entre las guardias urbanas.

EXTINTORES
INDUSTRIALES Y DOMESTICOS
para información sin compromiso lláme al
Teléfono 379 02 31
HERMA Casanovas, 3

Venta de materiales para la construcción
Azulejos, Sanitarios y Brifería

Materiales EL PRAT
Colocación de techos de escayola

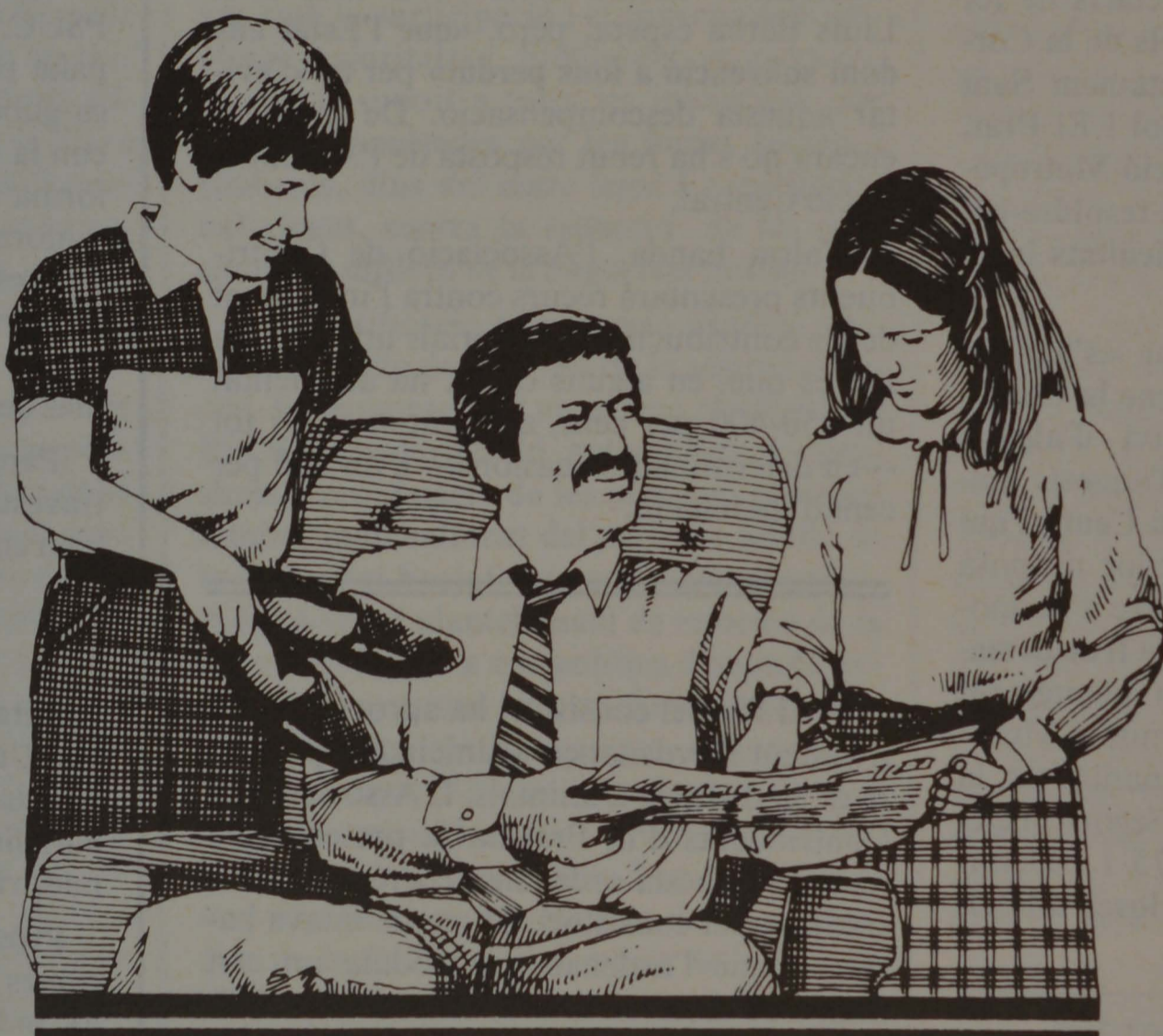
Carretera Marina, 71
Teléfono 379 39 24

EL PRAT DE LLOBREGAT

Edificio **PUIGMAL**

Pisos para los que
“les gusta estar
bien en casa”

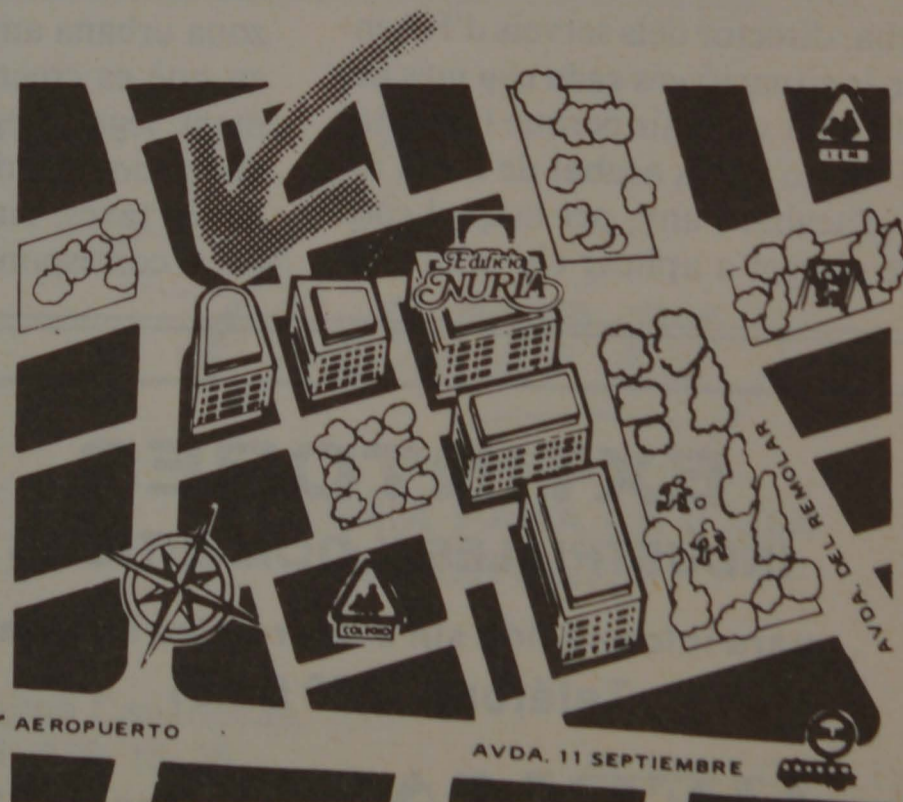
Expte. N° 08-1-0002-80-C.R.

ES OTRA PROMOCION DE

RESIDE S.A.
PROMOCIONES INMOBILIARIAS

INFORMACION Y VENTA: AV. POMPEU FABRA, N.º 39-43
TELEFONOS: 379 55 54 · 379 53 12
PRAT DE LLOBREGAT

El Prat hizo huelga el 20 de junio

Ante la convocatoria de huelga general en contra de la reforma de la Seguridad Social (convocatoria hecha por Comisiones Obreras y otros sindicatos) la mayoría de los comercios y empresas de El Prat se sumaron a la llamada, con un resultado altamente participativo. Cabe resaltar la presencia de múltiples "piquetes" que hicieron que esto fuera así. Los "piquetes" recorrieron El Prat todo el día y, sin lugar a dudas, fueron los verdaderos artífices del éxito de la convocatoria.

Fueron muchas las entidades bancarias y de ahorro las que se encontraron con las cerraduras de sus puertas obstruidas con materiales sintéticos y objetos metálicos, provocando así su inoperancia en todo el día a pesar de los esfuerzos realizados para normalizar su situación.

La nocturnidad y alevosía, una vez más, ayudaron de forma importante al "éxito" de la convocatoria de huelga general.

Durante el día los "piquetes" siguieron su labor "informativa" al margen de su credibilidad, lo que, de forma definitiva, trajo el "éxito total" a la convocatoria.

También hay que destacar la actitud adoptada por determinados sectores empresariales, junto con la Unión General de Trabajadores, a la hora de adherirse al paro total ya que al oponerse originaron cierta tensión en los primeros momentos y, con ello, la presencia policial en el interior de algunas fábricas, con lo que se entra en franca contradicción con lo que se supone son los trabajadores los únicos con derecho de acceso a su interior.

Los "piquetes", en su labor llamémosle "informativa", "convencieron" a innumerables propietarios de bares y cafeterías para que cerrasen, evitando así que en una situación como aquella se pudieran producir casos de "euforia" colectiva.

Respecto a incidentes, prácticamente sólo hay que destacar el cierre forzoso de PRYCA (ex-Carrefour) por parte de una muy numerosa presencia de huelgistas ya que el establecimiento continuaba abierto al público a altas horas del día bajo la vigilancia discreta de la policía.

Un "mitin" en la Plaça Catalunya de El Prat, con una asistencia de aproximadamente 1.000 personas, cerró cualquier duda que se pudiera producir en el resto del día de huelga.

La jornada de huelga general estuvo respaldada en todo momento por la casi totalidad de sindicatos presentes en El Prat, lo que hizo más distendida la protesta.

Cierre de PRYCA por "piquetes".

Los huelguistas dejaron bien claras las acciones a tomar.

REDACCIÓ TREBALL

Ultima hora

Pianelli & Traversa

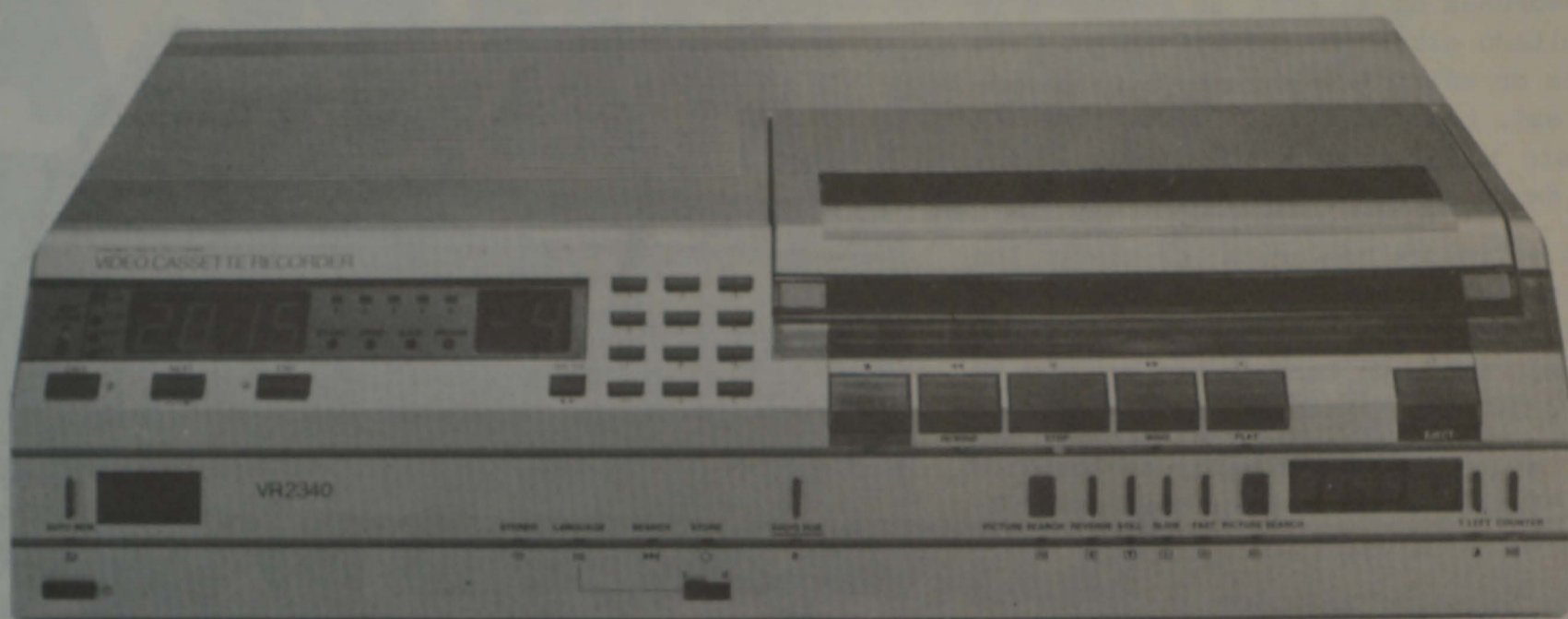
La Sección Tercera de la Audiencia Provincial de Barcelona ha dictado un auto no aceptando el recurso de apelación presentado por la empresa Pianelli por una querrela por calumnias e injurias a raíz de la publicación de unos reportajes sobre las vicisitudes por las que atravesaba la firma.

El auto contiene un "considerando" de indudable repercusión para la libertad de expresión: se dice que quien informa de hechos veraces sin emitir juicios de valor no incurre en responsabilidades. La defensa corrió a cargo de los abogados Joaquín Forn y Víctor Girauta.

VIDEO PHILIPS

CON ESTE LO VERA MUY BIEN

VIDEO PHILIPS

PAL

Y CON ESTE TAMBIEN LO VERA BIEN

Películas 2000 y VHS

SERVICIO TECNICO PROPIO

Distribuidor
oficial:

TeleServicio

AGUSTIN

Castilla, 77-79
Teléfono 379 37 96
EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

En el trentè aniversari de l'entitat

Joan Carles Castañé «Amic d'El Prat 1984»

El passat 14 de Juny, en un acte entranyable, celebrat a un cèntric restaurant local, amb la presència de la Sra. Marta Ferrusola de Pujol, esposa de l'Honorable President de la Generalitat Jordi Pujol i del nostre Alcalde Lluís Tejedor, que presidien l'acte, essent acompanyats pel Sr. Rosell en representació de la Direcció General de l'Esport de la Generalitat, i diversos consellers de l'Ajuntament, va tenir lloc l'entrega del guardó a l'«Amic d'El Prat 1984», que en aquest any ha correspost a Joan Carles Castañé, el jove nadador pratenc, que dintre de la seva categoria, va assolir dues medalles als Jocs Olímpics per a Minusvàlids celebrats a Nassau (Nova York) el passat any, després d'haver-se proclamat pentacampió d'Europa l'any anterior a París.

Els trenta anys d'«Amics d'El Prat»

A l'hora dels parlaments, el president d'Amics d'El Prat en Jordi Gili, va explicar el dur camí de l'entitat en aquests trenta anys d'existència i malgrat l'esperit de superació, els problemes actuals són moltíssims per a realitzar la tasca de l'entitat. A continuació el nostre director en Jaume Monés i el Dr. Jaume Palau, ex-presidents de l'entitat a les primeres èpoques, varen prendre la paraula per posar de manifest que el treball de tots aquests anys ha de tenir continuïtat i que malgrat tot l'entitat cada cop ha d'ésser més forta.

Després el representant de la Direcció General de l'Esport en Jaume Rosell va posar de manifest el sentit d'orgull d'ésser present a un acte tan entranyable, i en nom del Director General en Josep Lluís Vilaseca va lliurar una placa a Joan Carles, va dir que el reconeixement de la tasca d'en Joan Carles per part d'«Amics d'El Prat», ho era per tots els companys d'ell presents a l'acte; pot ésser que a les seves poblacions no hi hagués entitats que fessin possible aquest reconeixement.

Marta Ferrusola: «L'orgull de sentir-nos catalans»

La Sra. Marta Ferrusola, a continuació va imposar la insígnia d'or d'«Amics d'El Prat» a Joan Castañé i realitzà un breu parlament on entre altres coses va dir: «Malgrat el desinterès dels mitjans informatius cap als vostres èxits i la vostra tasca, més difícil del que molts pensen, el vostre esforç, demostrant que esteu tan integrats a la societat com aquells que no tenen el vostre problema físic. La lliçó d'en Joan Carles i el seu guardó és el guardó de tots aquests nois i noies que mitjançant l'esport ens porten l'orgull de sentir-nos catalans».

Lluís Tejedor: «Amics d'El Prat prestigia la nostra població»

Després que la mare d'en Joan Carles, la senyora M.ª Martínez dirigís unes breus i

emocionants paraules als presents agraint el guardó al seu fill, pel molt que això li representava com a mare, prengué la paraula el nostre Alcalde en Lluís Tejedor remarcant sobretot el prestigi social i cultural de l'entitat al nostre poble i allò que la mateixa representa per als pratencs. Va dir també que l'elecció de Joan Carles Castañé com «Amic d'El Prat» anava més enllà d'entregar un senzill guardó, sinó que demostrava la sensibilitat de l'entitat per un autèntic problema social. Dirigint-se després a Joan Carles va dir que «el seu esforç no caurà en sac trencat i la seva lliçó com la de tota la seva família, mare, germans, ha d'animar a tots a seguir endavant i l'Ajuntament es fa ressò dels problemes actuals, que en breu podran ésser resolts».

Com a cloenda del nostre article, diguem que entre els presents també hi eren el President de la Federació Catalana d'Esport Minusvàlid, Sr. Palau, així com els campions del món i olímpics Anna M.ª Peiró, Francesc Flores, Jordi Gotzens, Laura Tramuns, etc, nadadors minusvàlids que compten al seu palmarès més medalles olímpiques i mundials que totes les assolides per Espanya a tots el Jocs Olímpics i Campionats Mundials de totes les especialitats. Amb això es diu tot en una nit excepcional on «Amics d'El Prat» varen demostrar que la seva presència és necessària a la vida social i cultural del nostre poble.

□

Marta Ferrusola entregà la insígnia d'or d'«Amics d'El Prat» a Joan Carles Castañé.

El nadador pratenc rep de mans de l'alcalde la placa de record de l'entitat.

Mienten Descaradamente

Sr. Director:

A la vista de las falsedades referidas a los delegados de CC.OO. de Pianelli, contenidas en el n.º 79 de mayo de 1985, y en honor al derecho de los lectores de recibir una información fidedigna, le rogamos publiquen estas puntualizaciones acogiéndonos al derecho de réplica.

No pretendo ser exhaustivo, sólo señalar algunos errores de bulto. Su revista dice textualmente «Los delegados escogidos lo fueron por la empresa».

La verdad es que los dos delegados fueron elegidos por el conjunto de delegados del Comité de Empresa de Pianelli. Y digo del conjunto de los delegados puesto que le recuerdo lo que ya saben, no todos los delegados lo son de CC.OO. Es más, en la primera elección se eligió a Pedro Molero, y éste no pudo desplazarse por motivos familiares, siendo sustituido por otro delegado elegido dentro del Comité de Empresa.

«La Empresa les paga el viaje, y en Italia se entrevistan con Pianelli». El viaje a Italia lo pagan los trabajadores con una aportación personal.

En Italia se entrevistan con una delegación de la F.L.M. de Torino, con el Comité de Empresa de Pianelli Traversa en los locales de la propia empresa, incluyendo una breve entrevista con el Director de la Empresa (por cierto habla castellano), así como otras entrevistas, que por no hacerme demasiado extenso, omito.

La información a los trabajadores se les ha dado, no sólo a través de los dos delegados, sino, y de forma extensa, por parte de un dirigente de CC.OO. del Baix Llobregat, y tomen nota para ampliar su parcial información, también estuvo «Agasajado y pagado por la Dirección de Pianelli junto con los dos delegados del Comité de Empresa de Pianelli».

Señores de Delta, me atrevo a sugerirles un consejo, procuren ser más rigurosos. ¿Desde cuándo la representación obrera puede impedir la apertura de investigación judicial? ¿Cómo cuestionan la independencia del poder judicial? O son muy arriesgados, o deben tener pruebas fehacientes de lo que dicen. En cuanto a lo que concierne a la información que sobre nosotros vierten, está muy claro que mienten descaradamente, de lo demás no podemos opinar.

Creemos que los lectores se merecen se aporten pruebas de lo que se escribe, y una información verídica de los hechos exige por los menos contrastarlos. Esta creemos modestamente debe ser la práctica normal de cualquier periodista.

José Gómez Barriga
Sec. Gral. CC.OO. El Prat.

Respuesta al Secretario General de CC.OO.

Ante la carta recibida en esta redacción por parte del Secretario Gral. de CC.OO. del Prat, este equipo de trabajo puntualiza: Que al igual que al Comité de empresa de PIANELLI esta redacción manifiesta su sorpresa por la rapidez en la respuesta al último reportaje sobre PIANELLI, publicado en esta revista. Hecho éste que nos llena de satisfacción y nos saca de dudas sobre la especulación constante de la utilización masiva de la fotocopiadora por parte de CC.OO. para con ésta revista.

Que en el apartado en el que se cuestionan las formas y maneras en las que la Delegación de los trabajadores de PIANELLI en su día utilizaron para viajar a Italia, es obvio pues que DELTA desconocía esa segunda versión de los hechos, y a la vista de la carta enviada a esta redacción, no nos cabe otra cosa que agradecer a CC.OO. su matización de los hechos.

Al igual que al Comité de Empresa, esta revista matiza e insiste que en su momento

se iniciaron los pertinentes contactos de tipo personal con los responsables de CC.OO., meses antes de publicar lo que tanto parece ha molestado, y que no era otra cosa que la de intentar ser lo más ecuanímenes posible por parte de esta redacción a la hora de informar sobre lo que creemos es un asunto que interesa a todos los pratenses.

En el apartado referente a su manifiesta curiosidad por saber la cuantía o fidelidad en la información existente en poder de DELTA sobre PIANELLI y derivados, basta decir que nos acogemos al secreto profesional y que por supuesto estamos en todo momento dispuestos a sopesarlo con cualquier otra versión informativa que podamos recibir por parte de Vdes.

Al igual que Vdes., nos debemos a los lectores y al pueblo del Prat, por eso podemos comprender su actitud para con nosotros y la respetamos totalmente.

Redacció Treball

Mètodes difamatoris

El Col·lectiu de J.N.C. havent tingut notícia de l'aparició de l'article «El gazapo Convergente» vol manifestar la seva solidaritat i la repulsa als mètodes difamatoris que no fan més que entorpir el procés de reconstrucció nacional. Aquest procés no serà mai possible sense persones que creguin que la comunitat nacional d'ésser capaç d'integrar tot aquell que hi visqui hi treballi, vingui d'on vingui. El partit de Convergència Democràtica ha estat aglutinador de moltes d'aquestes persones i n'ha fet principi bàsic. Joventut Nacionalista de Catalunya recolza i ha recolzat plenament aquesta línia política, i no pensa deixar de fer-ho.

«Col·lectiu Local de
Joventut Nacionalista
de Catalunya»
Jordi Gelabert i Ribas

Respuesta a J.N.C.

Esta redacción y equipo de trabajo ante la «extraña» carta recibida por parte de J.N.C. del Prat, en la que manifiesta su repulsa al artículo «El Gazapo Convergente», manifiesta:

Que ni entramos ni salimos en las interpretaciones que determinados colectivos puedan hacer sobre lo que se publica en periódicos y revistas, además de ser conscientes de que se pueden seguir produciendo en el futuro, siendo indicativo pues de que vivimos en una sociedad en libertad y pluralista, siendo normal el concepto de interpretación que se le puedan dar a las cosas al igual que el color del cristal con que se mire.

L'actuació d'en Raimon

Sr. Director de DELTA:

Accepto l'opinió de N.B.B. a la plana 48 del DELTA de maig sobre la inconveniència d'una possible actuació d'en Raimon al camp de futbol durant la Festa Major d'enguany, però no la comparteixo en absolut. Afirmar que en Raimon no és festiu és, si més no, d'una subjectivitat escandalosa.

He vist i sentit en Raimon a Festes Majors de bastants pobles de la rodalia i especialment a una de les Festes Majors més populars de Catalunya, la del Barri de Gràcia, on el seu recital a l'envelat de la Plaça del Sol, ha esdevingut imprescindible durant molts anys.

Diu N.B.B. que en Raimon és caduc. No sé si per afirmar això s'ha fixat sols en la seva data de naixement. En qualsevol cas, s'hauria d'explicar ja que, si de més de 20 anys de cançó acompanyats de 20 anys d'evolució en la forma, sensibilitat, temàtica, sons, instruments i intencionalitat, se'n diu caducitat, o N.B.B. o jo, anem errats en la concepció de la música.

Pere Bou

La más brutal de las calumnias

Sr. Dtor. de la Revista DELTA
EL PRAT DE LLOBREGAT

Muy Sr. nuestro:

Ante la publicación en su Revista n.º 79 de Mayo-85, referente al tema de PIANELLI & TRAVERSA ESPAÑOLA, S.A., y en concreto al apartado que el Comité de Empresa se refiere, nosotros sostenemos criterios que en nada se parecen a los de Vd., lo nuestro es defender a los trabajadores con honestidad, pero con absoluta prudencia, sin necesidad de buscar ningún protagonismo, todo lo contrario que Vd.

Que si bien es cierto que el tema puede ser de interés para su revista y para cualquier periódico, éste deja de tener interés

cuando la información se deforma y sobre todo cuando se recurre a la mentira y a la falsedad, pues estamos en condición de demostrar y en su día demostraremos delante de quien corresponda que todo, absolutamente todo cuanto publican es éste apartado es la más brutal de las calumnias.

Por todo ello, lamentamos tener que dirigirnos a Vd. en éstos términos, recordándole que nuestros Jueces son los trabajadores, y sólo por ellos y muy gustosamente aceptamos ser juzgados.

Esperando que este escrito sea publicado acogiéndonos al derecho de réplica, atentamente le saludamos.

«El Comité de Empresa
de Pianelli & Traversa»

Respuesta al Comité de Pianelli

Ante la carta al Director recibida en esta revista, en nombre del Comité de empresa de PIANELLI & TRAVERSA, éste equipo de trabajo de DELTA expone: Que la información aparecida en «Delta» n.º 79 de Mayo-85 relacionada con PIANELLI, en el apartado referente al Comité de Empresa, es que duda cabe proveniente de determinadas fuentes, al igual que el resto de la información publicada hasta ahora, pero.... no es menos cierto que en un esfuerzo en ser lo más ecuanimes posibles, éste equipo trató, primero de forma individual a través de algún miembro de la empresa, y posteriormente a través del Secretario Gral. de CC.OO. del Prat, establecer un diálogo o entrevista con dicho Comité, cosa que ha

sido imposible hasta ahora, dada la intransigente actitud del Comité para con la prensa y otros órganos de difusión en general.

Actitud ésta totalmente respetable por parte de este equipo de trabajo de «Delta», pero que a todas luces es culpable en gran medida de que quizás la información haya podido salir un tanto «distorsionada», cosa que se puede arreglar cuando Vdes. quieran y donde deseen.

De no ser así, la información y documentación existentes sobre el caso puede al faltar la opinión de un determinado sector, seguir siendo distorsionada de forma involuntaria.

Redacció Treball.

Al costat de l'alcalde o al costat de DELTA?

La carta que publicàvem en el darrer número de DELTA, que signava Ignasi Riera, mereix unes puntualitzacions d'aquesta Redacció i l'agraïment pel bon criteri que sobre el nostre periòdic té l'escriptor de Cornellà.

Malgrat tot, considerem necessari reafirmar-nos en els nostres criteris respecte als repetits augments del sou de l'alcalde d'El Prat, cosa sobre la que no cal insistir donat que l'opinió pública ja s'ha format el seu propi criteri. Caldria, però, que el nostre comunicat donés dades o criteris en defensa d'uns augments aprovats per la majoria comunista municipal que han escandalitzat el veïnat.

Pel que fa al tema de Sant Cosme (no sabem que l'ajuntament hagi canviat el nom), no li càpiga dubte al senyor Ignasi Riera, discrepem d'una política de la majoria municipal comunista que estableix veritables i injustes discriminacions entre el veïnat d'El Prat i en aquesta qüestió, ho vulgui o no, és art i part perquè defensa la política del seu partit i ho fa des del desconeixement de la realitat local, que li dona rebre la major part de la seva informació per mitjà dels seus companys d'ideologia.

Malgrat tot, siguin benvingudes les opinions de l'Ignasi Riera a aquestes planes.

DELTA

El «gazapo»

Davant l'article que amb el títol «EL GAZAPO CONVERGENTE» apareix a la pàgina 23 del DELTA número 79, l'agrupació pratença de C.D.C. vol deixar clar, davant els lector de DELTA i el poble d'El Prat en general, que:

- 1er. Convergència no té costum d'embrutar parets i façanes amb guixades. Ni tan sols en períodes electorals.
- 2on. Quan Convergència com a partit o algun membre a títol personal diuen quelcom, ho signem sempre.
- 3er. Convergència va ésser un partit creat per unir Catalunya i no per a dividirla, i així ho han entès les dues comunitats lingüístiques del nostre país que l'han votat majoritàriament en diverses ocasions.
- 4art. Convergència es reserva el dret d'actuar judicialment contra els qui, amagant-se sota el nom de «Redacció Treball», l'han calumniat. Exigim una disculpa pública, amb noms i cognoms dels autors d'aquest article.

Consell Local de C.D.C.

Respuesta a C.D.C.

Sorpresa y extrañeza ha causado a este equipo de trabajo de DELTA el haber recibido la «alucinante» carta del Consell Local de C.D.C. del Prat, referente a un escrito aparecido en esta revista, n.º 79 del mes de Mayo, titulado «El Gazapo Convergente».

Este equipo de trabajo, al igual que muchos ciudadanos, ha asistido de unos años para acá, a través de periódicos, radio y TV., a las constantes disputas de siglas de partidos políticos en lo referente a su propiedad, pero es la primera vez que asistimos a la pretensión de apropiarse en «exclusiva» de una palabra del Real Diccionario de la Lengua Española.

Y para el resto de argumentos expuestos en la carta recibida, esta redacción manifiesta que ni entra ni sale en éstas cuestiones. Allá cada cuál con sus historias... sin ánimo de ofender a nadie.

Este equipo de trabajo dá por suficientemente aclarado lo que parece ser un «entuerto».

Redacció Treball

NOTA

Insistimos en que no publicaremos ninguna carta anónima y que todas deben ir firmadas con expresión del número del D.N.I. del autor y constancia del domicilio del mismo.

Focolor, algo más que un poco de historia

En el número de Delta correspondiente al mes de marzo, un artículo sin firma, perdón, con un pie que dice Arxiu Treball i Societat, y por ello entiendo que asume la dirección de la revista, hace un poco de historia (¿?) sobre la evolución de Focolor S.A. en los últimos años.

La enorme sorpresa que me produce la lectura del artículo es aun mayor cuando compruebo que el mismo no es más que un «fundido» de una escrito publicado a primeros de otoño de 1982 en Solidaridad Obrera órgano oficial de la CNT.

El escrito publicado por Delta no sólo es un cúmulo de desinformación, por cuanto maneja datos, erróneos unos y falsos otros, sino que es una muestra de total desconocimiento de sus autores tienen de un proceso (la negociación para la compra del 100 % de las acciones de Heinze de España por parte de Eastman Kodak), que al no culminarse desencadenó la suspensión de pagos de la principal industria de acabado fotográfico de España.

Permitanme, pues, que exponga con un cierto detalle, las claves y la cronología de un proceso en el que la representación de los trabajadores, con el asesoramiento constante de técnicos, abogados y economistas de CC.OO. tuvo que jugar un papel muy activo para mantener el máximo tiempo posible seiscientos puestos de trabajo. Un proceso en el que los trabajadores de Heinze y Focolor tuvieron una puntual y constante información en las sucesivas asambleas determinando a través de ellas la actuación del Comité Intercenros. Actuación que estuvo marcada por la responsabilidad de las propuestas y por considerar la «negociación entre los trabajadores y la empresa» como fundamental para mantener seiscientos puestos de trabajo. Esta postura de responsabilidad sindical fue absolutamente mayoritaria entre los trabajadores de Heinze-Focolor si exceptuamos la huelga que 35 personas (el 50 % de la plantilla de Valencia) mantuvieron en el centro de Mislata. La Huelga jamás fue secundada por ningún centro de trabajo.

Hechas estas consideraciones iniciales entro en las claves y en la cronología de algo más que un poco de historia de Focolor, S.A.

Focolor se forma en Barcelona en 1962. En 1967 Heinze de España adquiere el 100 % de las acciones con lo que Focolor pasa a depender de las directrices que marca la multinacional alemana Heinze Audiovisión que es la propietaria del 90 % de las acciones de Heinze de España. En la década de los 70 Heinze inicia un proceso de expansión construyendo 13 centros de trabajo en toda España, entre ellos el actual centro de trabajo de Focolor en El Prat, que fue construido en 1968.

En los años 76-77 empieza realmente la crisis del grupo Heinze. La errónea planificación y algo más que deficiente gestión obligan a informar de problemas de liquidez al accionista mayoritario. La consecuencia es una primera ampliación del capital de 32 millones de pesetas en marzo del 78 y una segunda ampliación de 25 mill. más el 1 de diciembre del mismo año.

En junio del 79 se constituye por primera vez el comité intercentros de Heinze y se negocia el primer convenio de empresa. El verano de este mismo año, Kodak, en la persona del Sr. Fotheringham, muestra su interés en la compra del

100 % de las acciones pero pone como condición extracontractual la destitución del consejo delegado y del Dtor. General de Heinze de España, señores Weiler y Gomá respectivamente, propietarios del 10 % de las acciones.

En octubre de 1980, Kodak envía un técnico de Londres para visitar todos los centros de trabajo. El informe del técnico en cuestión es favorable y Kodak confirma su interés por el 100 % de las acciones manteniendo la exigencia de destituir al Dtor. General. También es en octubre de 1980 cuando se cierra el centro de trabajo de Reus cuando apenas lleva tres años de existencia y que precisó más de cien millones de pesetas para ponerlo en funcionamiento.

El 25-11-80 se procede a la constitución del nuevo Consejo de Administración, así como al cambio en la dirección general nombrando para este cargo a Jens Withauss, yerno del principal accionista, en sustitución de José Gomá.

El 29 de enero de 1981 Kodak firma un contrato de opción de compra cuyo plazo es de cuatro meses y por el 100 % de las acciones con, entre otras las siguientes condiciones:

—Valor de la operación de compra 370 millones de pesetas.

—Se efectuará una auditoría sobre la situación fiscal y financiera de Heinze de España por Price Waterhouse.

—No deben formalizarse préstamos.

—Se constituyen hipotecas a favor de Kodak S.A.

En marzo de 1981 se empieza a negociar el convenio. La empresa plantea una reducción de 126 puestos de trabajo. Se pacta un incremento salarial del 13,5 % para 1981 y el IPC más 1 % para 1982. Las asambleas sólo aceptan la reducción de plantilla sobre la base de voluntariedad. Una vez cumplido este requisito las asambleas aceptan el expediente de regulación de empleo en todos los centros. Son pues los comités de cada centro, previa aprobación en asamblea, y no el comité intercentros, los que firman el expediente de regulación y este es aprobado por la Delegación Central de Trabajo el 30 de junio de 1981, estableciéndose el pago fraccionado de las indemnizaciones. Los trabajadores afectados por la regulación cesan en su trabajo el 30-9-81. Como cláusula de salvaguarda de la percepción de las indemnizaciones se hipoteca a favor de los afectados por el expediente patrimonio de Heinze de España por valor de 32 millones de pesetas.

Se proroga el contrato de opción de compra por falta de informe de la auditoría de Price Waterhouse. Se agudiza el problema financiero y se plantean dificultades para el cobro de la nómina y la paga extraordinaria de julio en algunos centros que es fraccionada para su cobro.

A finales de julio Kodak renuncia a la opción de compra y Heinze inicia contactos y negociaciones con otros interesados en la compra de la empresa.

El 28 de octubre se produce en Gelsenkirchen (Alemania) una reunión entre los accionistas de Heinze y Eastman Kodak en donde la multinacional americana muestra su interés en volver a negociar una operación de compraventa poniendo como condiciones al cierre del balance al 31.10.81 para determinar el patrimonio neto de

Heinze España y presentación de las actas definitivas de Hacienda y Seguridad Social.

En diciembre se percibe solamente el 50 % de la paga de Navidad.

En enero de 1982 se produce la suspensión de pagos de Heinze Audiovisión (Alemania) quien en los últimos años había realizado el cierre de varios centros de trabajo en Alemania.

El 16 de febrero se produce el primer contacto para la negociación del convenio 82, donde la empresa comunica que se encuentran muy avanzadas las negociaciones con una multinacional del sector. Además plantea la necesidad de un cambio radical en la filosofía del convenio y que el 50 % de la paga de Navidad junto a un paquete de medidas sin determinar se negociarían en un todo único al inicio formal de las negociaciones.

El 23.2.82 se firma el compromiso de compraventa entre kodak y Heinze en las siguientes condiciones:

—Precio de la operación 800.000 \$ (Aprox. 100 millones de pesetas).

—Cierre de la operación al 31.3.82.

—Presentación de las actas definitivas de hacienda.

—Nuevo convenio colectivo.

—Negociación de la deuda con Agfa.

—Auditoría de Arthur Andersen sobre patrimonio neto de Heinze al 31.10.82.

En la primera semana de marzo se realiza la primera tanda de negociaciones para el convenio de 1982 y desde el principio está presente el representante de Kodak que es quien tiene la iniciativa por la parte empresarial. La propuesta de Kodak consiste en variar horarios, supresión del calendario de vacaciones, reducción del tiempo de descanso, desaparición de la negociación de incentivos, desaparición de pluses, anulación de las licencias por estudios o por enfermedad de familiares, desaparición del capítulo que se regulan las garantías, funciones y competencias de los comités y delegados de personal, desaparición del comité intercentros, las pagas extraordinarias se percibirán solamente sobre salario base... y para rematar la propuesta Kodak plantea una reducción de 178 puestos de trabajo que equivale al 30 % de la plantilla de Heinze y Focolor.

Estas condiciones leoninas fueron totalmente rechazadas por los trabajadores en las asambleas de centro y a través de ellas instaron al Comité Intercenros a forzar una negociación que respetara los logros sociales y sindicales vigentes en el convenio además de encontrar una salida no traumática para los intereses de los trabajadores de Heinze-Focolor, dado que en la casi totalidad de asambleas hay absoluta coincidencia en que la entrada de Kodak es la única garantía para la continuidad de Heinze de España y Focolor, si se tiene en cuenta el elevado pasivo existente, cercano a los 1.400 millones de pesetas. Esta situación irreversible, es ratificada no sólo por los técnicos y economistas de CC.OO. sino también por los de UGT, ELA-STV, (sindicato mayoritario en el centro de Bilbao) y SOC (Sindicato Obrero Canario).

La firme posición de las asambleas y el trabajo en la mesa de negociación permitieron conseguir que se mantuvieran las columnas básicas del con-

venio, un incremento salarial del 15 % y que la tabla de indemnizaciones superará de media los 90 días por año. El resultado de negociación fue **APROBADO EN TODOS LOS CENTROS DE TRABAJO**, como consta en las actas de las respectivas asambleas. Sin embargo de poco sirvió el acuerdo dado que Kodak renunció en el último momento a la compra de Heinze y por tanto quedaron sin efecto los compromisos contraídos por la multinacional americana.

Las dificultades que encontró Arthur Andersen para realizar la auditoría y la imposibilidad que tuvo para determinar cual era el patrimonio neto del grupo Heinze determinaron la renuncia de Kodak y el rechazo de una oferta de compra a precio cero.

Es a partir de este momento cuando empieza una lucha contra reloj por mantener los seiscientos puestos de trabajo, pues el comité intercentros todos éramos conscientes y conocedores que el pasivo de más de 1.300 millones y las pérdidas auditadas del 81 de 610 millones colocaban a Heinze de España en una situación de «quiebra técnica».

En la reunión de urgencia de la primera semana de mayo del comité intercentros de valora que «la actitud de Eastman Kodak no es ajena a la situación creada ya que el interés mostrado por comprar Heinze, desde hace al menos dos años, ha ido imposibilitando en los sucesivos contratos de opción de compra toda iniciativa que facilitara la búsqueda de soluciones para Heinze por la vía de la obtención de créditos o encontrar posibles inversores... Las deudas a la Seguridad Social, hacienda, Kodak y a los propios trabajadores nos ha llevado a una situación extremadamente grave que, desde la perspectiva del mantenimiento de los puestos de trabajo, nos lleva a considerar la puesta en marcha de medidas urgentes que garanticen en lo posible el volumen de empleo el máximo, de tiempo.

—Dada la actual conyuntura, ante la nulidad de los acuerdos pactados con kodak entendemos necesario para superar el vacío socio-laboral la prórroga del convenio firmado el pasado año con la congelación de todos los apartados económicos.

—Mantenimiento del empleo y garantía de la percepción salarial como condición indispensable.

—Denunciar ante Magistratura la no percepción del 50 % de la paga de Navidad y de la totalidad de la paga de Marzo a cautela de cual sea el futuro de la empresa.

—Elaboración de un Plan de Viabilidad con la participación y asesoramiento de técnicos y economistas del Sindicato de CC.OO y contrastación del Plan Financiero para los próximos meses.

—Participar en las gestiones ante Kodak y el Ministerio de Hacienda para conseguir moratorias en las deudas pendientes.

—Colaborar y participar con las gerencias y cuadros medios de cada centro con el fin de racionalizar el sistema productivo que a su vez permita un mayor control de la regulación ingresos gastos y de la evolución de cada centro.

—Presencia de dos miembros del Comité Intercentros en el Consejo de administración como vocales con voz pero sin voto.

—Que dos miembros del C.I. colaborando y dependiendo directamente de la Dirección General, tengan carácter ejecutivo, lo que permite a la representación de los trabajadores incidir directamente en todas aquellas decisiones que afecten a la evolución de la empresa.

—El comité Intercentros decide que los compañeros Francisco García Gimenez y José Perez Moya sean los que asuman estas responsabilidades con un solo voto en blanco.

—El C.I. valora que este paquete de medidas no sólo va a facilitar la continuidad de la empresa en los próximos meses, sino que de observarse resultados positivos (reducción del pasivo) se puede abrir la perspectiva, aun hoy poco viable, de una continuidad a medio plazo en un nuevo marco.

Es en esta perspectiva que el C.I. descarta por el momento la posibilidad de crear una Sociedad Anónima Laboral (SAL) dado el elevado pasivo existente».

Aunque son mayoría los centros que votan a favor del Plan de Viabilidad éste es rechazado por seis votos de diferencia sobre una votación global de 483 votos de los que 224 fueron a favor y 230 en contra.

Los días 17 y 18 de mayo el C.I. se reúne para valorar y encontrar otras salidas tras el rechazo al plan de viabilidad. El presidente y el secretario del comité presentan su dimisión y la representante del centro de Valencia anuncia que ya tienen decidida la rescisión de contratos. Se considera que sean las asambleas las que deben tomar decisiones pero desde el C.I. se aconseja impulsar las demandas por el cobro de las cantidades pendientes y del IPC más 1 % para garantizar el incremento salarial de 1982.

El C.I. vuelve a reunirse para analizar las propuestas de las asambleas los días 30 de mayo y 1 de junio. Se acuerda negociar un conjunto de medidas con la empresa y el centro de Valencia tienen anunciada huelga para los días 8 y 9 de junio y para los sucesivos martes y miercoles por ser los días de máxima producción de la semana. En esta perspectiva el C.I. «muestra su desacuerdo, desde el punto de vista sindical, del análisis del centro de Valencia, pues si el objetivo prioritario es el mantenimiento de los puestos de trabajo y del salario, entendemos que no es la huelga que este centro plantea la salida por la que apuestan la mayoría de los trabajadores de Heinze-Focolor.

En este sentido, este comité acuerda por nueve votos a favor y una abstención no secundar la huelga que el centro de Valencia tiene planteada.

Recogiendo la voluntad de la inmensa mayoría de centros, este comité no acepta la dimisión de su Presidente y Secretario y por lo tanto les insta a que continúen en sus cargos hasta una nueva elección formal de Presidente y Secretario.» Estas postura del C.I. es ratificada en las asambleas del centro.

A partir de este momento el centro de Valencia se descuelga del C.I. y la huelga no es secundada por ningún centro de trabajo. En el mes de julio sólo 35 personas mantienen la huelga, ya que varios trabajadores se descuelgan de la misma y son trasladados al centro de Alicante desde donde se garantiza la producción de Valencia.

Es en el mes de julio que se llega a un acuerdo entre el C.I. y la empresa del pago de las cantidades adeudadas. En la posterior negociación del convenio se pacta un incremento salarial del 10 % en el 82 y de otro 10 % para 1983.

El centro de Valencia continúa cerrado y los que mantuvieron la huelga despedidos. En julio de 1983 Heinze de España presenta la suspensión de pagos.

Con este largo relato tan sólo he pretendido hacer una exposición casi cronológica de los acontecimientos según consta en los documentos y actas en mi poder obviando cualquier tipo de valoración sindical o personal sobre la intencionali-

dad del escrito publicado por Delta. Espero haber clarificado con ello el cúmulo de inconexiones y de inexactitudes del artículo de Treball i Societat.

Ah, se me olvidaba. Ni el secretario del Comité Intercentros, que era afiliado a CC.OO., ha sido jamás repartidor ni yo entré en Focolor como revelador y además nunca he trabajado en este cometido. Para ampliar la información les diré que ya en octubre de 1976 fui nombrado responsable de la producción del turno de noche, Gracias.

Josep Pérez i Moya
Ex presidente del Cte. Intercentros de Heinze-Focolor

Actividades del Club Nàutic Prat

Para algunos existe la sensación de que con la llegada de los primeros calores se inician las prácticas deportivas de los que nos gusta realizarlas en la mar, o de los que, cerca de ella, quemamos nuestras energías, (y probablemente otras cosas), golpeando una pelota contra la pared de un frontón o intentando mejorar el «drive» en una cancha de tenis.

Sin embargo y a pesar de que es en éstas y en las próximas fechas cuando nuestra actividad adquiere mayor realce, es obvio que en el Club Nàutic tenemos programadas actividades deportivas todo el año y no solamente para «los marineros», sino también para «los de tierra adentro».

La regata social que consta de 20 mangas tuvo su comienzo en marzo y aunque está abierta a varias clases de barcos, en nuestro club queda prácticamente limitada al patín a vela, embarcación que cuenta con muchos adeptos entre nuestros socios navegantes.

En la misma disciplina, está previsto comenzar en la primera quincena de junio, los cursos de iniciación para los más pequeños, en esa divertida y formativa embarcación que es el Optimist y, dentro de esta misma clase, están preparándose las regatas necesarias para el perfeccionamiento y entrenamiento de aquellos otros ya iniciados, con vistas a su participación en las regatas que con motivo de la XI SEMANA DE OPTIMIST se celebrarán en aguas pratenses, frente a nuestro club, en las que deberán competir con otros regatistas de clubs de nuestro litoral.

Por supuesto que existen otras actividades deportivas y sociales de las que contando con la inestimable colaboración de DELTA, a quien desde aquí agradezco su amabilidad en publicar estas líneas, os quisiera informar y espero hacerlo.

Entre tanto, gracias por vuestra atención.

Llorenç Quilez Esteve
Presidente

centre de formació professional

García Lorca

- mecànica
i
electricitat
de
l'automòbil
- administratiu

inscripció oberta

INFORMACIÓ:

C/ Sant Boi, 22-26 (a prop de Correus)

Tel. 370 04 53

EL PRAT DE LLOBREGAT

De, desde, en mi carroza....

El grano de mostaza

El hombre es algo concreto, temporal, en el devenir, situado en ese modo de ser que llamáis existencia, por un cruce de lo temporal y lo eterno, sumergido en la angustia.

Kierkegaard

Jesús dijo, junto al lago:

«En verdad os digo: Que el grano de mostaza es una semilla muy pequeña, pero cuando ha crecido supera a todos los árboles del huerto».

Por otro camino, Sartre dice: Que el hombre «no es», sino que «se hace».

A este punto deseábamos llegar D. Francisco.

Evidentemente Ud. era grano de mostaza diminuto, pero en su recreación continua, llegó a dar mayor sombra que los tilos que bordeaban los lindes de su existencia humana.

Toda su vida fue consagrada con silencios diarios, a la defensa de la norma que debía aplicar a cada realidad social concreta, y a cada hombre escrito en singular. Muchos Letrados de hoy, deben tenerlo presente en sus páginas de ayer.

Corrían los años en que, junto al asesinato de una prostituta de postín llamada Carmen Broto, se fusilaban a cuatro miembros del P.S.U.C. a la par que una homilía del Obispo Modrego condenaba con aires apocalípticos la aparición de modas exóticas e inmorales...

Ahora todo huele a historia, como Ud. se ha hecho histórico.

En aquellos años difíciles, yo era un joven estudiante de derecho —al igual que su hijo— en aquella universidad asentada junto a un plaza tocada de esbeltas palmeras, y acechada por un águila de acero, oliendo a percales y gangas.

Los tranvía pintados en amarillo rabioso cantaban baladas de amor a miles de citas de lindas muchachas de servir, que esperaban encontrar el esposo del mañana, en aquel muchacho vestido de «caqui» en las incontables tardes de los jueves.

A la universidad se iba con sombrero, y a pie. En las aulas siempre quedaba una silla vacía, fue en aquellos tiempos cuando aprendí de Ud. las primeras lecciones prácticas de derecho procesal; las teóricas me las dictó el Dr. Fenech.

Su llegada a esta encrucijada de caminos con sombra de cruz románica, fue en 1935, desde aquel día nunca dejó de abrir la puerta de su Juzgado. Los domingos con el zurron al hombro —como diría Delibes— y la escopeta en bandolera se echaba al llano en busca de un pato silvestre silueteado en ne-

gro; o bien buscando la charla con aquella «payesía» que siempre le consultaba sus problemas legales.

Así nos conoció, y así le comprendimos, todo a la pata la llana, sin petulancias, sino con la sencillez que da el sentirse uno más, que esto es lo que Ud. deseaba alcanzar en nuestro pueblo, y no como otros que son gansos, y pretenden ser cisnes...

Compartió con D. Ramón Roigé, tareas jurídicas varios años. Siempre en pareja, como buenos amigos, y leales colegas. ¡Como debe ser! Y así fueron aprendiendo lo difícil que es aplicar la norma en esta realidad social cambiante que es el derecho. Fue un enriquecimiento mutuo.

Aún en momentos difíciles y cruciales, terminada la horrible contienda entre hermanos, tuvo que enfrentarse a la difícil tarea de aplicar las normas, pero atemperándolas con la virtud de la equidad ¡Difíciles tiempos para Ud. D. Francisco!! pero consiguió dentro de los límites, el milagro de esta armonía jurídica.

Otro de sus buenos amigos —a quien le unían rasgos físicos y anímicos— fue el Dr. Juan Soler quien siempre estuvo a su lado en las tareas penales, él como forense, Ud. como jurista.

Anduvo por la vida con la mano abierta, sin recelos, muchos aprendieron mucho de Ud. en esta tarea de aplicar lo justo, y entender lo que es ética. Ahora la vida les ha teñido el pelo, de un blanco subido, desde que Ud. se hizo línea, o ecuación infinita.

Siempre se caracterizó por su elegancia innata, siempre cubierto, y sus manos enfundadas en guantes de fina gamuza, en lo externo daba la perfecta imagen del hombre de leyes de aquellos años cruciales y difíciles.

Su elegancia no se reducía en lo externo —es decir la máscara— sino que su modo de pasar por la vida, era su modo de entenderla. Nunca entendió la grosería, la impertinencia, y mucho menos la soberbia, porque Ud. deseaba que fueran los demás que le dieran el valor humano de su persona, y sus hechos, no aceptaba que los conceptos de valor se los proporcionara el propio interesado, y así fue como consiguió que su pueblo un día, dictara una resolución, que le honraba a Ud. como persona y hombre de leyes, y honraba al pueblo que lo concedía.

El acuerdo municipal dictado por el entonces Il. Sr. Alcalde D. José Lloret, decía textualmente:

«Por acuerdo municipal se nombra Hijo ADOPTIVO de El Prat de Llobregat a D. Francisco de Paula Roca y Sarmiento...»

La sala noble del Ayuntamiento estaba llena de amigos emocionados por aquella distinción, que a pesar de estar concretada

en su persona, también era nuestra por el sólo hecho de habernos honrado con su amistad.

Las palabras clásicas de agradecimiento iban inundando la sala capitular, a cada frase Ud. se hacía más pequeño, sus ojos ya no podían resistir más —y sin temor al ridículo— las lágrimas empezaron a brotar con impertinencia de sus ojos cansados... ¡No comprendía nada de todo aquello!!

Cual era la razón de premiarle, si Ud. lo único que había hecho era cumplir su trabajo, en última instancia lo que le premiaban era haber hecho realidad cada día aquel aforismo de Domingo de Soto:

“Lex est. factiva et constitutiva justitiae”

Poco tiempo después del homenaje llegó el día tan temido por Ud.

En un boletín sin la menor trascendencia se publicaba su jubilación, como Secretario del Juzgado Comarcal de El Prat de Llobregat.

No existía la menor literatura, todo era como siempre, frío y vetusto.

Se quedó inundado en frío y soledad. ¡Ya era un viejo!

Ordenó por última vez los expedientes judiciales, dejó libre de papeles su mesa, se despidió de los funcionarios, y cerró la puerta de su Juzgado.

Mañana otro hombre ocuparía su lugar.

Como en tantos años subió a su coche y enfiló la querida «rambla». Aquel día no miró hacia atrás. No quería llorar como un viejo.

Desde entonces se refugió en su residencia barcelonesa de la calle Enrique Granados, esperando la última carta-orden del Supremo Juez.

El presentimiento se hizo realidad, un día cualquiera.

Mi último adiós se lo di al salir de una iglesia, olindo a sayas de monjitas buenas, y de adolescentes con calcetines, que deseaban ser medias...

Desde entonces Ud. se ha hecho historia en los demás, y todo porque se ha hecho historia en sí mismo.

D. J. P.

L'any 1865 al nostre poble

La Sagrada Congregació, per a les CAUSES DELS SANTS de la Cúria Romana, està instruint el procés de Beatificació del Pare Fundador de «Les Germanes Carmelites Missioneres».

Aquests processos tenen, en general, llarga durada. La prova dels mèrits i virtuts del Servent de Déu ha d'ésser forçosament molt acurada i profunda en vistes a la definitiva decisió a prendre en matèria tan vital i trascendent per l'Església.

Les «GERMANES CARMELITES MISSIONERES» és troben immerses en el viu desig que la Causa de Beatificació del seu Fundador P. Francesc Palau i Quer, segueixi un ritme ininterromput i el més accelerat possible per tal que pugui ésser venerat als altars.

El procés que està instruint-se per la Sagrada Congregació per a les Causes dels Sants és molt complexe i això requereix un llarg temps d'estudi.

Les Germanes Carmelites de la nostra població han estimat oportú que DELTA es fes ressò de les activitats del P. Fundador dutes a terme, en llur apostolat missioner, i han volgut reflectir en el paper les desenvolupades durant el segle passat en aquesta comunitat local.

El primer que s'observa en la labor apostòlica del P. Palau és el paral·lelisme amb l'obra que va dur a terme aquell gran missioner, també de la nostra terra, fill de Sallent, Sant Antoni M.ª Claret.

Ambdós missioners varen viure temps calamitosos i difícils per l'Església; temps

de laïcisme i persecucions que feren més meritòries llurs activitats apostòliques.

El P. Palau, Carmelita Descalç havia nascut a Aitona (Lleida), vila de la riba del Segre, el 29 de desembre de 1811. Ben aviat mostrà estar posseït de grans virtuts i talents apostòlics; mostrant en tota la seva vida llur plena fidelitat a l'Església treballant incansablement pe ella, els seus escrits i missions predicades constitueixen el més acabat exponent de la profunda religiositat del venerable Fundador.

En llur «itinerant pelegrinatge» el nostre poble es vegé honrat amb la presència del docte i incansable Missioner, predicant-hi una Missió. Resulta altament interessant considerar el seguiment d'aquell relevant esdeveniment religiós; l'ofici i cartes dirigides pel bisbe de la Diòcesi Montseñor Pantaleoni Montserrat a l'Ajuntament; al Rector de la Parròquia M. Joaquim Claramunt; la «sorpresa» que produí a l'Alcalde la «notícia»; la fredor amb què va ésser rebuda, ja que era migrada la dosi religiosa que imperava en una població de d'uns 1.700 habitants, entregada a la diversió i ben poc preocupada pel benestar de l'espèrit... Malgrat tot, l'arribada dels missioners Pare Palau i P. Ramon fou rublerta d'uns sentiments espirituals força prometedors. La Santa Missió (febrer de l'any 1865) va ésser ben viscuda s'arribà a suspendre tot allò que pogués significar una distracció impeditiva a l'assistència als actes públics de la Santa Missió. La cloenda de la mateixa revestí remarcable solemnitat.

R. Roigé

Els antics arbres d'El Prat

Vicenç TIERRA

*A tot El Prat de Llobregat,
que n'era terra del fang,
hi havia molts eucaliptus
i també molts arbres blancs.*

*La riquesa d'aquests arbres
que hi havia al nostre Prat,
ja s'ha perdut per sempre
i mai més no tornarà.*

*L'entrada de l'estació
del ferrocarril d'El Prat
amb uns quants de molt preciosos,
donava gust d'admirar.*

*D'aquests arbres tan frondosos
que donava gust de contemplar,
n'hi havia arreu de grandiosos
a la salzareda de cal Mià*

*Totes les reformes
que es fan per aquí i allà
qui paga les conseqüències
n'és tot el poble d'El Prat.*

*I a la gent els agradava
quan anaven a l'estació,
gaudir d'aquells eucaliptus
que els feia tanta il·lusió.*

*La «Colònia Casanovas»
i l'entrada en cal Gravat
n'eren en passeig d'eucaliptus
digne de contemplar.*

*Al Canal de la Dreta
n'hi havia uns de grandiosos,
davant del Pont de les Tres Puntes:
quins arbres tan formosos!*

*El mateix que l'arbre blanc,
que solia haver-hi en els camps,
n'era una joia contemplar-los
amb aquell aspecte tan gran.*

*Ara, d'arbres en planten molts,
però no n'hi ha cap d'aquella classe,
tots són arbres de jardí
per a ornar carrers i places.*

Día de invierno en Albacete

*Como un largo cuchillo, encaramado
en el ocre coral de la llanura,
pasa el cierzo clavando hasta la hondura
un dardo de diamante aborascado.*

*Un sudario de hielo agazapado
se presiente en la tarde grisoscura
y un aliento paciente de amargura
reposando en el llano descarnado.*

*Como Dioses cruzando los glaciales
van humildes y graves campesinos
rozando los oscuros pedregales.*

*El rodar ceniciento de sus sinos
los hace aliento rojo de metales
o el verdadero Dios de sus caminos.*

César Garrido Marqueno

A mi pluma

*¿Te acuerdas de como hablaba mi pluma?
¿Te acuerdas?
Y como un día
se quedó callada.*

*Mi pluma entonces
goteaba sangre,
sangre diluída en lágrimas
mientras lloraba la tarde.*

*Mi pluma temblaba
y tambaleándose por un papel
iba llorando,
línea por línea
iba dejando su negra sangre,
iba llorando.*

*Mi pluma había perdido su voz,
ya no hablaba
mientras lloraba la tarde
sólo soñaba gimiendo en un papel.*

*Miró a la tarde
el viento que estaba quieto,
escucho el gemir de mi pluma
pero ¿sabes? siguió durmiendo.*

José Miguel Campoy

La rebelión de los «Paganos»

Desde el inicio del proceso democratizador en este país, la ilusión y las ganas de trabajar parece volvieron con fuerza, tras largos años de tristeza y oscuridad.

Lejos quedaban; La Cartilla de Racionamiento, La Revista «La Codorniz», Prohibición de Huelgas, Ortega y Gasset, Manolete, La Huelga de Tranvías, Fusilamientos de Miembros de la CNT en el Campo de la Bota, el SEAT 600, la película el Ultimo Cuplé, Joan Comorera, la bomba de Palomares, The Beatles, Mayo del 68, etc. etc....

La constante mención de la herencia recogida junto con la crisis económica, hicieron quizás que las ilusiones y esperanzas fueran si cabe más intensas, a la vez que sordas al razonamiento y al análisis. Se habló y se sigue hablando de apretarse el cinturón, tanto trabajadores como contribuyentes (que son la misma cosa), pero por supuesto que un determinado sector de la sociedad, como siempre, no se sintió aludido; prueba de ello han sido los desmesurados y abusivos incrementos tributarios que junto con los porcentajes autoimpuestos en materia salarial.

Que duda cabe que existe un 50 % de razones para explicar por parte del Consistorio todas las medidas económicas y otras adoptadas que van estrechamente ligadas a promesas electorales, pero por supuesto que el otro 50 % es totalmente inhumano e injustificable por parte de quienes detentan el poder municipal, hoy por hoy de manera

autoritaria e inmune a cualquier tipo de vergüenza.

Abusos como la Contribución Urbana, que ha superado con creces el incremento del coste de la vida y que para mayor escándalo está pendiente de otro incremento como consecuencia de un fallo del Tribunal Constitucional, lo cuál hace que tengan las manos atadas hoy, pero no mañana.

El incremento del agua, elemento de primera necesidad tiene un 40 % de aumento anunciado, impuesto de Circulación que a pesar de ser un concepto tributario originalmente franquista y metropolitano, no impide ser uno de los más sustanciosos para el Consistorio. Todo dá a entender que existe un claro intento de volver a un sistema tributario de tipo «feudal», al igual que es de dominio público que hoy el contribuyente o trabajador destina un 40 % de su sueldo en pagar impuestos en general.

Era de esperar que se produjeran gestiones y movimientos para defenderse ante tales latrocinios, tan en uso hoy.

El nacimiento de organismos como la Asociación de Contribuyentes del Prat no es casualidad, es simplemente el resultado de decir ¡basta ya!!, paralelamente algo parecido ha ocurrido en diferentes poblaciones de alrededores como el caso de Viladecans, donde una autodenominada Junta Defensa de Vecinos, ha resuelto el primer contencioso contra el abuso tributario Municipal, que deberá de devolver el Ayunta-

miento uno 58 millones de pesetas a los «paganos» en concepto de excesos para con varios impuestos, según sentencia de 10 de Abril de 1985 del Tribunal Supremo, rechazando pues, el recurso interpuesto por el Ayuntamiento de esa localidad en la Audiencia Territorial de Barcelona, además de pagar todos los costos habidos en el proceso.

Analizar hasta qué punto éstas pseudo-organizaciones, con pretensiones de populares, están o no vinculadas a opciones políticas es cuestión aparte.

Si en el pasado el franquismo provocó el desarrollo de Asociaciones de Vecinos, Agrupaciones Culturales e Infiltración en el sindicalismo «oficial» y vertical, la historia parece pues repetirse pero a la inversa. Se trata de constatar que el poder corrompe, y los «paganos» se rebelan una vez más contra el robo constituido y legalizado y se hace de una forma tímida, en principio, luego más firmemente, pero al fin y al cabo se rebelan...

J. Mateu

Divulgacions meves

Així no podem anar! Els homes lluiten aferrissadament per una comoditat d'assolir un renda ferma i segura per al dia de demà. Les recriminacions se les passen per on els dóna la reial gana. Deixar-se escapar l'ocasió que se'ls pugui presentar, seria un motiu de censura a si mateix, a la seva línia de conducta fixada. Una traïció al companys que el recolzen políticament. No tots els polítics ho fan per la pela, no! Son varies les motivacions que poden moure els ressorts del comportament humà quan hi ha per entremig motius polítics. Els uns poden ésser motivats per necessitats econòmiques. D'altres per ànsies de poder. Qui, perquè no tenen capacitat per fer altra cosa. Els menys, per la il·lusió romàntica d'un ideal, fins i tot inculcat per certes situacions familiars o potser per un allau de casualitats de les moltes que ens ofereix el temps al llarg de la nostra vida. Dit això, que cada lector encasilli els més destacats polítics al lloc que els correspon. Tindreu sorpreses a ben segur. Necessitat. Presumpció. Vanitat. Casualitat. Incapacitat de fer altra feina. Fins i tot morbositat en trobar-hi gust a fer la punyeta als altres. No se sap mai com reacciona un home. El cervell humà té comporta-

ments molt desiguals amb un mateix motiu. Tot depèn del moment: de la situació en què es troba; de la persona a qui té d'enfrontar-se; del seu estat d'ànim; de la por a fer el ridícul i quedar malament davant persona estimada. Mes d'una vegada en converses amb companys de treball i exposant tota mena de criteris, em preguntaren: ¿Què faries tu si et trobessis la teva dona al llit amb un altre? Jo deia (i dic) que no lo sé el què faria. D'altres ho tenien molt clar. Agafarien la primera arma que estigués al seu alcanç i els matarien tots dos! Els polítics no arriben a aquest extrem. Si els diuen «trapeles», (malgrat sigui veritat) o neguen i en paus! Si els canten la canya i no poden negar el sentit de culpabilitat, deixen que facin impugnacions i aquí no passa res! Els que no som polítics, això no ho entenem pas.

A mi el que em rebenta, és veure com forces polítiques de Catalunya lluiten entre si tot fent el joc al partit que governa l'Estat espanyol. Catalunya compta amb la força de la seva Història, de la seva Cultura i la seva llengua. Però no podem oblidar que el Govern central té tots els triomfs a la mà. No podem oblidar que el partit del govern és sense dubte el pitjor enemic que pugui te-

nir Catalunya. Davant dels inconvenients que el Govern Central ens posa a la més petita ocasió, els partits polítics catalans en lloc de fer una pinya, ens tirem els plats pel cap. Molt em temo que la consigna «DIVIDE y VENCERAS» es fa ben palesa del del Govern Central. Aquest ens fan perdre un preciós temps. Tota Espanya necessita una plena reconversió i no tan sols a les indústries. Cal que ens coneixin a la resta d'Europa. Catalunya hi té la mà trencada. Hi ha gent prou capacitada. No es pot esperar que la resta d'Espanya es posi al corrent del que fa el cas, per tal de començar a fer tractes comercials i de tot tipus. No tenim el per què esperar. No hem de mirar el color del salvador. Jo no comprenc com es pot perdre el temps amb empresonaments, investigacions, judicis i amb la qüestió de la fugida de divises, etc., etc. Ens trobem que dintre pocs mesos, així que entrem al Mercat comú, tots els espanyols podran fer nogocis en qualsevullga dels països que es troben dintre el Mercat Comú. Els diners espanyols tindran sens dubte carta blanca per sortir del país, o no? Amb la mentalitat dels governants que tenim, no en sortirem pas. (Així jo ho penso i així ho dic).

Moltes gràcies, Sr. Director, i que em perdoni tot aquell que se senti al·ludit.

«Un noi del Prat»

AUTOMOVILES

C/. Centro, 52 El Prat de Llobregat
Teléf 370 64 53

GRAN SORTEO DE UN XR-2 Consúltenos

JUDO-NIHOX-PRAT

柔道
日本

JUDO Y JIU-JITSU
DEFENSA PERSONAL
JAZZ MODERNO
GIMNASIA FEMENINA
SAUNA FILANDESA
SALA DE PESAS

CLASES: Para ambos sexos
Infantiles y adultos

Castilla, 52-54 - Tel. 370 58 52

EL PRAT DE LLOBREGAT

CLASES MAÑANA Y TARDE
INFORMACION DE 5 A 9

MUEBLES AUXILIARES Y DE COCINA
PERSIANAS, CORTINAS Y RIELES

muebles Iglesias

Avda. del Canal, 180 y Eusebio Beltrán y Serra, 9-11
Teléfono 379 18 73
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

PEDRO Sports

ARMERIA Y PESCA

Deportes, Caza, Tiro, Pesca, Trofeos
Accesorios, Reparaciones
Cebos vivos para pesca
Tramitaciones, Permisos Licencias

Pau Casals, 45 EL PRAT DE LLOBREGAT
Teléf 370 08 02 (Barcelona)

s. besora

CHAPA PINTURA

Calle Figueras, 32-20 EL PRAT DE LLOBREGAT
Teléfono 379 37 97 (Barcelona)

metalco s.a

ALMACENISTA DE HIERROS Y FERRETERIA INDUSTRIAL

Ronda Ponent, s/n.
(frente Terlenka)
Teléfono 379 65 51*
EL PRAT DE LLOBREGAT

HORARIO DE VENTAS
8:30 a 1 y de 3 a 6:45

PRAT SERVICIO

REPARACIONES ELECTRODOMESTICAS
VENTA DE RECAMBIOS

C/. Rosa Ribas Parellada, 27

PRAT SERVICIO

Avda. Virgen de Montserrat

REPARACIONES ELECTRODOMESTICAS
FRIGORIFICOS
LAVADORAS

VENTA DE RECAMBIOS

ROSA RIBAS PARELLADA, 27
TELEFONO 379 52 84
EL PRAT DE LLOBREGAT

Avda. del Remolar

Esquerre i socialisme

El gènere humà ha estat sempre dividit en dos grans grups, el dels dominadors i el dels sotmesos. Sempre ha existit una classe explotadora i una d'oprimits.

A l'antiguitat, eren pocs els dominadors, els qui manaven, mentre que eren molts els dominats. Aquesta relació numèrica ha anat adquirint formes diferents. Abans, un home sol podia disposar d'un poder quasi bé absolut mentre que, ara, cap individu per si mateix no pot exercir a control ni sotmetre a obediència a tota una comunitat.

Abans, els estats, si se'ls pot anomenar així, eren petits. Avui, els estats són immensos i, per tant, han d'ésser uns altres els mecanismes de què disposi el poder per sotmetre la societat. El que no es pot discutir és que tant abans com ara, existeixen dominadors i dominats.

Un excessiu predomini de la força dels dominadors condueix a la tirania, un excessiu predomini de la força dels dominats condueix a la subversió o a la revolució si no pot tenir el poder oficial democràticament.

En la democràcia, és possible que tots els homes, en un moment donat, tinguin el mateix vot per a una decisió electiva, encara que no s'han trobat encara els sistemes prou correctes com perquè la decisió o opció de vot sigui exclusivament personal i amb independència d'altres factors. Existeixen mecanismes, com la publicitat i els mitjans posats a l'abast dels grups concurrents, que priven sobre la racionalitat del vot, però de totes maneres, continua essent el sistema menys perfecte que es coneix.

La societat és constituïda per una massa d'individus dels quals uns són dominants i els altres dominats. Els primers constitueixen la dreta i els altres l'esquerra del cos social. La dreta propugna sempre la permanència de l'estatus mentre que l'esquerra propugna la superació del mateix amb una major redistribució del poder.

Perquè això sigui possible hi ha dues vies clàssiques. La primera és que s'aconsegueixi que tot el poble sigui particip del poder, i la segona és destruir l'estatus fent desaparèixer el poder. Aquest últim és el de l'anarquisme i de certes formes de socialisme llibertari, en tant que el primer és el cas del socialisme.

L'anarquisme no és realitzable tot i que, en essència, és just, potser el més just, però el més utòpic de tots els sistemes. No és realitzable per tal com els estats dels últims segles són massa grans per poder eliminar les estructures dominants sense haver-ne creat paral·lelament un altre de més poderós que pugui destruir el primer.

El socialisme, per contra, propugna l'accés de tot el poble en les decisions. Amb aquest accés, cada individu va aquirint distintes parcel·les de poder que, naturalment,

limiten el poder del cim i pot afirmar-se que, en una societat suficientment madura, podria arribar a desaparèixer l'estat en formar-ne part tots els individus que el componen. El plantejament és correcte en el pla teòric però més difícil en el pràctic, ja que no ha d'oblidar-se que l'estatus actual té un cim que es resistirà a cedir part del seu poder.

Cal fer aquestes consideracions perquè el socialisme és intrínsecament bo pel seu objectiu o per la seva generositat, però de com s'implanti dependrà que les seves conseqüències siguin pitjors que les dels sistemes liberals.

Pere Pedrals.

Limitación de espacio

«DELTA» comunica a todos cuantos dirijan cartas para insertar en «La Bustia» que deberán limitar el espacio de las mismas a una hoja tamaño folio a doble espacio. Cuando la extensión de las mismas supere este límite, «DELTA» se reserva el derecho de recortar su contenido al igual que se efectua en el resto de la prensa.

* * *

También rogamos que tanto las colaboraciones como las réplicas a artículos aparecidos en «DELTA» sean lo más concisos posible. Cuando los consideremos excesivos, los devolveremos a sus autores para que procedan a su reducción.

● LA SEDA DE BARCELONA. — Aquest mes de juny es compleixen 60 anys de la creació de «La Seda de Barcelona». Va ser la segona gran empresa que s'establí al nostre poble i que per més d'un foraster és el punt de referència per saber de quí poble es parla quan es parla del Prat: «el poble de la pudor aquella». Però «La Seda de Barcelona» és quelcom més que la fàbrica que fa pudor quan el dia és molt humit, L.S.B. és un tros i ben gros de la història d'aquest poble, de la gent d'aquest poble; i volem i esperem que ho segueixi essent per molts més anys, amb tot i les crisis, les crítiques, els problemes i els mal de caps que té, que provoca i que de vegades li fem merescuda o immerescudament. Que per molts anys segueixi essent part d'aquest poble i que els seus fills se'n puguin sentir orgullosos com se'n senten d'un pare encara que de vegades se'l critica, o se'n abusa; només quan desapareix i no es té t'adones de la falta que et fa. Que no ens passi amb «La Seda» i sapiquem agrair-li a temps. PER MOLTS ANYS I GRÀCIES PER TOT!

● FOCOLOR. — Hi ha un refrany castellà que diu «quien calla otorga...» i ens pensàvem que aquest era el cas de les noves que havíem publicat sobre aquest possible frau a la classe treballadora. Estàvem equivocats, no callaven sinó que intoxicaven l'ambient per desqualificar el missatger. No era qüestió de rebatre els arguments o els fets sinó de dir que com que venien de —segons ells— medis cenetistes eren per tant mentida, falsos i antiobrers... Es rebutja l'acusació atacant el missatger no demostrant que l'acusació és mentida. Seguim dient i mantenint els de l'equip de treball, que el que està passant a Focolor és una venda del treballador de Focolor i del treballador en general i que si alguns del treballadors de Focolor, «egregis» dirigents de partits locals, no fessin costat al capital, els treballadors de Focolor no anirien tan «venuts» com van ara.

● ZIS... ZAS..., PIM... PAM... PUM...

Simón Monfort, miembro de la Ejecutiva local del P.S.U.C., fue días atrás apaleado de forma repetitiva y a plena luz del día.

La agresión fue individual y el agresor ya se lo advirtió en una primera intervención. ¡Cada vez que te vea, zas...! El agredido no salía de su asombro, ya que se creía inmune dado el carácter de privilegio municipal que goza.

El agredido parece tiene problemas de este tipo desde el día que accedió a una plaza municipal por encima del riguroso turno exigido normalmente a todos los aspirantes, hasta el punto de que su «enchufe» fue tan evidente que hoy goza de la categoría de responsable municipal punto 11 por encima del resto de empleados.

A Delta sólo le queda desearle no le vuelvan a ocurrir situaciones parecidas, y que disfrute con salud lo que tan caro le está costando.

Saló Internacional de l'Automòbil 1985

«A tope»: pensant ja en el Mercat Comú

No hi ha el menor dubte que el Saló Internacional de l'Automòbil 1985 ha estat el més important mai celebrat al nostre país i pot ésser que s'hagués col·locat al segon lloc dels certamens que es celebren a tota Europa en aquest any.

Un detall a tenir en compte és que el Saló Internacional d'enguany donat el seu caràcter bi-anual ha estat l'últim abans de la incorporació d'Espanya al Mercat Comú Europeu prevista per l'any 1986, que ha provocat un autèntic «tour de force» entre els constructors nacionals i els que seran els seus companys de competència sense les traves aranceàries que han tingut fins ara.

Tot això ha representat un impressionant esforç per part del Comitè Organitzador i per la mateixa Fira Internacional de Barcelona, passant d'una superfície d'exposició de 55.000 m² a quasi 70.000, amb la incorporació dels recintes d'Alfons XIII i Victòria Eugènia, que han estat la seu d'exposicions dels automòbils i vehicles industrials d'importació.

Les multinacionals al complet

Ha estat realment simptomàtic que a la present edició del Saló Internacional 1985 la presència de las grans multinacionals europees i a la vegada nordamericanes ha estat si cal més important que en darreres ocasions, com per voler demostrar que és possible frenar la irresistible ascensió dels productes japonesos, que pel seu cantó ha semblat no voler enfrontaments amb els expositors europeus. Així els stands de FORD, OPEL-GENERAL MOTORS, MERCEDES i BMW han estat els més impressionants dels darrers anys, sense oblidar l'espectacularitat de SEAT, compartint la

El «Málaga», tecnologia espanyola per Europa.

seva exposició amb VOLKSWAGEN i AUDI. I si aquest aspecte era el més important en allò referent a turismes, en vehicles tot terreny i furgonetes cal assenyalar l'espectacularitat de NISSAN-MOTOR IBERICA.

Dues grans novetats mundials han estat presentades al Saló Internacional de Barcelona. Per un cantó SEAT ha presentat el «Málaga», una variació del «131» que competeix la gamma de turisme de realització totalment pròpia. L'altra gran novetat mundial ha estat el nou FORD «Scorpio», un cotxe d'avançat disseny i tecnologia que serà el màxim exponent de FORD a Europa.

La prestigiosa firma sueca VOLVO, que després de MERCEDES i BMW és la tercera marca sense filial a Espanya per unitats d'importació matriculades ha presentat per primera vegada a Europa el 745 «Ranchera». I tant CITROËN amb el «BX Sport» com PORSCHE amb el «944 Turbo» i SAAB amb el «9000 T/6» han fet la presentació espanyola d'aquests models.

BMW i Mercedes al més alt nivell

Les dues marques alemanyes de més alt nivell, MERCEDES i BMW, amb un total de 4.249 (4.086 i 4.163) unitats matriculades en 1984 al nostre país, han astorat pels seus stands, sobretot BMW amb les dues variants (automòbils i motocicletes) i per al visitant professional BMW ha mostrat el seu procés de fabricació i homologació amb els més alts nivells tecnològics i informàtics del moment, així com especial preocupació en la seguretat dels seus vehicles. Per altre cantó MERCEDES ha mostrat especial preocupació per les seves carrosseries i mo-

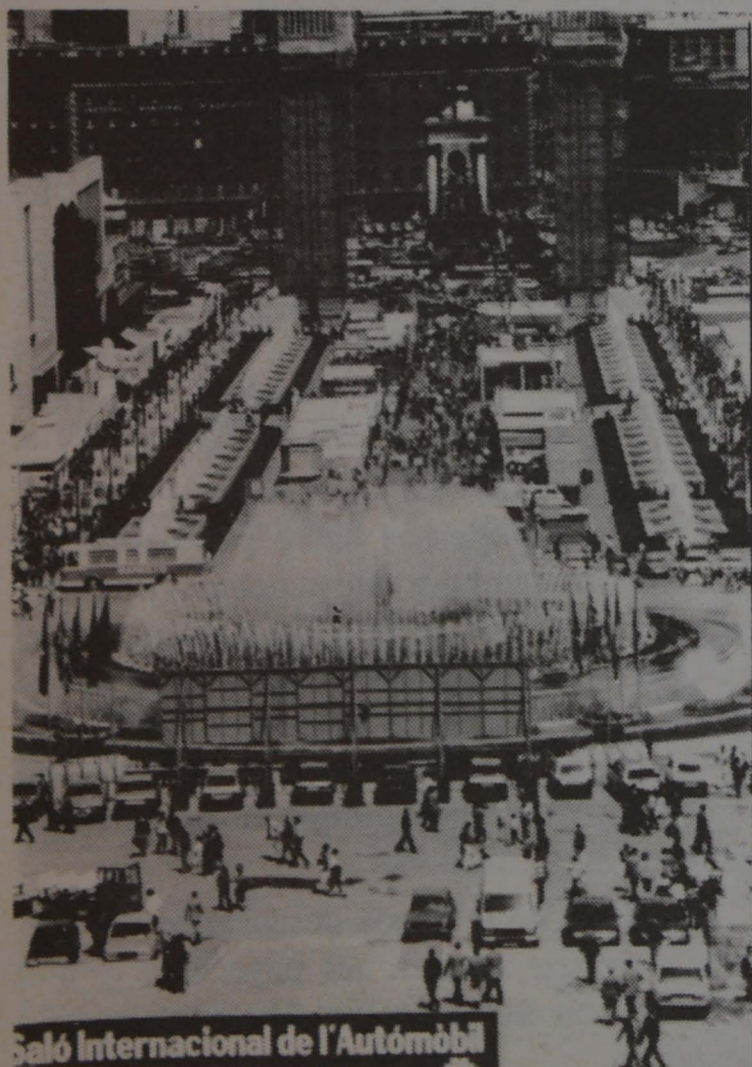
dels amb prestacions mitjanes amb els seus W-124.

Aquesta demostració al públic espanyol de l'avançada tecnologia d'aquestes marques representa per molts experts l'inici de la definitiva introducció a Espanya. Però també es pot afirmar que les marques espanyoles estan ja definitivament integrades tècnicament per l'abans referit d'ésser filials d'altres europees o nord-americanes i inclús la forta relació de SEAT amb VOLKSWAGEN no fa témer per l'alt nivell tecnològic de l'única marca espanyola.

La indústria de components a nivell europeu

L'alt nivell de competitivitat i productivitat de les factories filials de FORD i GENERAL MOTORS a Espanya ha deixat clar que es pot competir amb els grans productors europeus i el problema greu és la sobrecapacitat de la mateixa indústria europea. Això no ha desanimat que la indústria de components que subministra el 35 % del valor afegit final de la nostra automoció, i que de les cent primeres empreses exportadores al 1984, les empreses fabricants de components varen exportar per un valor de 74.000 milions de pessetes, sent Michelin la primera (n.º 12 del país) amb 38.000 milions. D'altra part i dintre del context de les cent primeres es va importar per un total de 43.000 milions amb Michelin com capdavantera amb 21.800 milions.

El creixement de les importacions tant de vehicles complets com de peces i components produeix que perquè els vehicles siguin competitius la incorporació d'un 55 % del valor exportat procedent de les importacions, i si a això s'afegeix els 335 milions de dòlars autoritzats pel govern lliures d'aran-

El certamen més visitat de l'any.

zels, es torna a la necessitat de mesures d'animació d'aquest mercat a l'interior; és a dir, que el descens de gravàmens fiscals i no dependre exclusivament de les importacions, és vital per aquesta indústria on els productors van dia a dia essent més competitius.

El nivell de producció més alt de la història

L'any 1984 va ésser el de més alta producció del mercat espanyol amb 1.176.893 unitats incrementant amb un 3% la producció de l'any anterior. I el més greu ha estat també la caiguda de les vendes interiors amb només 451.095 unitats que representa més d'un 5% respecte a l'any anterior. O el que és el mateix, més de 25.000 unitats menys de venda amb un increment de les exportacions de quasi un 12% respecte l'any anterior (715.611 unit.), cosa que representa un 60% del total, xifra no tan sols assolida pel Japó amb un 54%, i això que podria semblar important és realment perillós perquè assenyalava un estancament del mercat interior i a la llarga afectaria la mateixa pro-

ducció, ja que per tenir un nivell òptim les exportacions sempre deuen ésser quelcom inferiors a les vendes interiors.

I serà la incorporació a la CEE on la indústria de l'automòbil tindrà la millor arma de la seva història, ja que l'Administració es prepara per reduir la fiscalitat del sector de l'automòbil, tot al contrari de la resta de sectors: i així l'IVA rebaixarà la càrrega fiscal amb un 16,2% sobre l'actual, que permetrà un relleu de la indústria i permetrà assolir un nivell altíssim, que en aquests moments ja està començant a notar-se sobretot a FORD i GENERAL MOTORS.

No és pot oblidar que més d'un milió i mig de treballadors actius del nostre país són al sector de l'automòbil i ja es pot afirmar que la millora de la fiscalitat, preu del combustible i baixada dels peatges d'autopistes provocar un impuls al sector que no ha tingut des de 1970. El Saló de l'Automòbil de 1985 ha estat el de la transició a l'espera de 1987.

Josep Margalef
Fotos: J. M. Sardà

En Macià en ha deixat

El dia deu de juny una desagradable notícia s'escampà per tots els romeus que ens trobàvem a Montserrat: en Macià, que ja no havia pogut participar del romiatge al Santuari, havia mort.

Després d'una llarga i dura lluita amb la malaltia que els darrers mesos el consumia, el cor d'en Macià va deixar de bategar.

Els nombrosos amics d'en Macià volqueren acompanyar la seva família en aquests moments de dol, i ompliren la parròquia de Sant Pere i Sant Pau de gom a gom per retre-li un darrer adéu-siau.

Oficià el funeral el seu germà, Mossèn Lluís Sans, acompanyat pel rector de la parròquia, Mossèn Lluís Portabella, i Mossèn Josep Maria Fabró, els qui glossaren breument la vida d'en Macià.

Durant el seus setanta anys de vida i en els cinquanta cinc, que ha estat entre nosaltres, en Macià s'ha volcat en una innegable dedicació al poble; home molt vinculat a la parròquia, a l'esport i a la vida social del poble. Iniciador i mestre dels bastoners a la nostra població a l'any 32. Encetà la primera pàgina de la història del bàsquet pratenc, constituint-se en el primer jugador, quan per allà l'any trenta-un practicava aquest esport al camp de la rectoria. Després restà com a delegat de material i massatgista del Club de Bàsquet Prat, tasca que també va desenvolupar a l'A.D. Prat.

Les seves mans aparegueren gairebé miraculoses als ulls de tots els que s'adreçaven cap en Macià per tal que recomposés algun membre ferit.

Des d'aquestes pàgines volem retre un emocionat homenatge a aquest home, el bon amic Macià, que ens ha deixat. Rebin la seva esposa Lourdes i demés familiars el nostre més sincer condol. Descansi en pau.

J. C.

Dr. Pere Humbert Yagüe

Especialiste de l'aparell digestiu i fetge
Endoscopia digestiva

Consulta: dilluns, dimecres i dijous
de 4 a 7 de la tarda
hores convingudes

Carretera Aviació, 23-25, 5.º, 4.ª Teléfono 379 09 22
EL PRAT DE LLOBREGAT

menjars

Especialitat en carns a la brasa

Av. 11 de Setembre, 231-233 Telèfon 379 13 24
EL PRAT

Enric Lucas, segon intent a L'Everest

Enric Lucas i Llop torna a ser notícia a les pàgines de DELTA. I això vol dir que alguna en porta de cap.

Després de les moltes vegades que hem escrit sobre ell, el lector pot recordar com és el nostre personatge rellegint els números de la nostra revista on ens ha explicat els seus neguits, les seves dèries, la seva obstinació i els seus triomfs conquerint cims. Volem aquesta vegada presentar-lo sense adjectius qualificatius, sense floridures ni presentacions titlladores. Per tant cercarem un sol mot que el defineixi, i aquest mot escollit és el d'ALPINISTA.

Resta lluny aquell memorable 14 d'octubre de 1983 en què l'Expedició Caixa de Barcelona a l'Everest renunciava a pujar al cim més alt de la Terra, després de tres atacs d'intent, per culpa del mal temps. Darrera quedaven dos anys de preparació i una estada de setanta dies en terres tibetanes. Resta també lluny aquell 29 de novembre de 1984 en què l'Enric Lucas i Nil Bohigas arribaven a l'aeroport pratenc cansats i esgotats després d'haver estat a 8.061 mts. d'altura, cota màxima de l'Annapurna. Ara, però, torna a marxar a intentar l'Everest, el sostre del món.

Quan surti aquesta revista Enric Lucas, junt amb els companys d'expedició, estarà ja instal·lant el Camp III o IV, entre els 6.500 i 7.000 mts., segons vagin de compliment del calendari previst. Van sortir d'El Prat el dia 13 de juny, i vam parlar amb ell.

El programa de viatge i calendari

— Tota expedició té un programa o calendari a seguir, això és primordial i imprescindible. El nostre, resumint-lo serà:

- Dies 1-2: Trajecte Barcelona - París - Pequín.
- Dies 3-6: Tràmits burocràtics a Pequín.
- Dies 6-7: Trajecte en avió Pequín-Xengdú-Lhasa (3.700 ms.).
- Dies 8-9: Estança a Lhasa.
- Dia 10: Lhasa-Xigatze (3.900 ms.).
- Dia 11: Estança a Xigatze.
- Dia 12: Xigatze-Xegar (4.300 ms.).
- Dia 13: Estança a Xegar.
- Dia 14: Xegar - Campament Base (5.710 ms.).
- Dies 15-16: Instal·lació Campament Base.
- Dies 17-18: Instal·lació C-I (5.500 ms.), C-II (6.000 ms.) i C-III (6.500 ms.).
- Dies 29-33: Equipament i instal·lació C-IV (Port Nord a 7.000 ms.).
- Dies 33-34: Instal·lació C-V (7.600 ms.) i C-VI (8.200 ms.).
- Dies 45-49: Descans al Campament Base.
- Dies 50-60: Marxa fins al C-VI (8.200 ms.), instal·lació C-VII (bivac a 8.600 ms.) i primer atac al cim.
- Dies 61-72: Atacs al cim.
- Dies 73-76: Recollides de campaments.
- Dies 77-80: Campament Base a Lhasa.
- Dia 81: Estança de descans a Lhasa.
- Dies 82-83: Lhasa-Pequín.
- Dies 84-88: Tràmits Pequín.
- Dies 89-90: Pequín - París - Barcelona.

A l'agost l'intent a l'everest serà ja un fet

Per segona vegada, i desitgem que definitiva, trepitjar l'Everest sigui un realitat. El Qomolangma o Everest (8.848 ms.) serà intentat conquerir-lo per una altra expedició catalana. L'alpinisme català està a punt de veure realitzat aquest llunyà somni. Diuen que a la tercera va la vençuda... desitgem,

però, que ho sigui a la segona. El temps és l'amo i senyor de tota l'aventura. Així ens ho diu l'amic Enric abans de partir:

—Tot depèn «d'ell». Tots els plans, projectes i treballs que fins ara hem realitzat sobre el paper i sobre l'experiència d'altres intents poden malbaratar-se si el temps no ens acompanya. Per això l'atac es realitzarà durant el mes d'agost. L'experiència nostra i la de Messner al 1980, ens mostren que els vents no són tan forts en aquesta època, malgrat que les nevades són més freqüents.

—Digue'ns qui són els teus companys d'expedició i llur experiència en aquest tipus d'aventures.

—L'equip alpinístic és format per Conrad Blanch, cap d'expedició; Joan Massons, sub-cap i tresorer; Antoni Ricart, metge de l'expedició; Antoni Sors, responsable tècnic de la mateixa, i com a alpinistes, tots ells reconeguts dintre i fora de casa nostra puc dir-te que serem Nil Bohigas, Oscar Cadiach, Jordi Camprubí, Jordi Canals, Lluís Gómez, Jordi Magriñà, Xavier Pérez, Miquel Sánchez, Carles Vallès i jo mateix, Com veus, són diversos els homes i les entitats representades, des de l'AAEMI de Valls, l'Agupació Científica-Excursionista de Mataró, el Centre Excursionista de Catalunya, Centre Excursionista de la Comarca del Bages, Centre Excursionista del Penedès, Centre Excursionista de Taradell, Club Alpí de la Universitat Autònoma de Barcelona, Club Muntanyenc Barcelonès, la Unió Excursionista de Catalunya i el Foment Excursionista de Barcelona. Com pots veure n'hi ha per tots els gustos i de tots els colors.

Ara, això sí, tots amb la mateixa fita i sota un sol nom: el de l'expedició.

D'altres objectius de l'expedició

Ens diu l'amic Lucas:

—Un lloc important, a part del principal objectiu de l'expedició, l'ocupa la realització d'un extens reportatge gràfic a la vegada que la recopilació de tot tipus de dades i vivències per a la possible edició d'un futur llibre. El primer inclourà els següents aspectes: cinema, transparències i fotografies en blanc i negre i color. L'experiència única d'introduir-nos en terres de la serralada de l'Himalaia des del Tibet, ens permetrà d'accedir en la vida del poble xinès, en la seva cultura i costums. Tot això serà un interessant complement a la faceta muntanyenca. Amb tot el material recollit, s'intentarà fer una exposició fotogràfica, projeccions de pel·lícules de 16 mm. i l'edició d'un llibre.

Comiat de l'Enric Lucas i del cap de l'expedició

—Com veuràs, i com sempre, l'expedició està pensada fins als darrers detalls. Tenim previst realitzar totes les proves necessàries

Enric Lucas també formà part de l'anterior expedició catalana a l'Everest.

de materials relatius a equipament mèdic, dietètic i fotogràfic, per a una posterior utilització i homologació. Et podria parlar de l'acimatació, del pujar sense oxigen, que al febrer ja vam enviar més de 4 tones de material a Xina... Coses de les que sempre hem parlat i sempre, però, són les mateixes... Et diré com a novetat, malgrat que no ho és, que l'itinerari estudiat és el mateix de l'anterior expedició: l'Everest per la vessant Tibet. El motiu és que el permís per aquesta aresta era més factible, ens el concedien més aviat que per la vessant nepalí. Això, i les ganes de tornar, no ens ho van fer pensar dues vegades.

Ens acomiadem de l'expedició i desitgem a tots els seus membres la major de les sorts. El seu cap, en Conrad Blanch, ens diu tot il·lusionat que «si es culminés amb èxit aquesta fita, representaria acabar amb un repte al que s'han dedicat molts esforços i somnis».

Per la nostra part res més. Sols volem recordar als amics lectors que el poble català torna a intentar vèncer el gran monstre de roca i gel.

Que la deessa Qomololangma, reina de les neus perpètuas i mare del món, us protegeixi i que us permeti arribar al seu cim. Així sia.

Merlot

Una efemèrides ben allixonadora

La FRATERNITAT CRISTIANA DE MALALTS de la nostra població ha celebrat el passat 19 de maig, amb inusitat esplendor, les seves noces d'argent.

25 anys d'actuació ininterrompuda des de l'any 1959 palesen un sentit de continuïtat i no gaire freqüent, en organismes emprats al servei dels malats atossigats per les seves dolences. Tot és suportat per la immanència d'un valor aureolat en l'amor de Crist crucificat.

La «germanor» sols és possible quan la convivència es nodreix del dolor sofert en comú, quan el vincle mancomunat es manté rígid fent dels diversos malalts una família ben arrelada en el patir. Així s'explica que la FRATERNITAT CRISTIANA DE MALALTS DEL NOSTRE POBLE sigui pletòrica i sàpiga sortejar i vèncer els problemes i dificultats que puguin presentar-se-li.

La FRATERNITAT viu amb alegria, joia i plena esperança cara el futur i això l'hi ha permès de commemorar de manera, certament, esplendent les seves noces d'argent.

El programa d'actes es desenvolupà sense la més petita falla discordant; l'Eucaristia presidida pel volgut Rector i Consiliari de la FRATERNITAT: Mn. Lluís Portabella el «dinar de Germanor» exquisitament servit (com acostuma fer-ho el bar «la Rambla»), la presència del Sr. Rector i de quiscunes Germanes Carmelites, l'intercanvi d'impressions entre els comensals, la participació de les corals infantil i juvenívola, filials de la coral «Lo Llobregat de les Flors», i el grup d'acordions de la nostra població... En resum: una jornada digna, prova patent de l'amor cristià ànima de la FRATERNITAT; tot féu, amb raó exultant, que la responsable Adelaida Vilà exclamés un VISCA LA FRATERNITAT CRISTIANA D'EL PRAT DE LLOBREGAT... acabant-se amb el cant dels adéus.

Tothom, malalts, familiars, col·laboradors i simpatitzants varen fruit amb goig la memorable diada.

R. R. C.

Un niño cae de un terrado

Puede suceder que un suceso al plasmarlo en el papel y sin esperarlo, me sienta triste, así sucedió al enterarme que el pasado mes de Mayo, un niño de 14 años, cayó del terrado de un bloque de pisos de la C^a de Aviación, vestía camisa azul y pantalón te-jano.

Sin hacer grandes esfuerzos, vino a mi mente lo que se oyó tiempo atrás, una persona joven, en la flor de la vida se suicidó, su única razón: «suspender el curso», esta tragedia bien merece una reflexión por parte de las personas y más aún, si unos padres se dedican a ceñir a sus hijos para que un aprobado, sea lo más importante para ellos.

Cuando los alumnos, con su flamante título de Graduado Escolar, van ilusionados a los Institutos para matricularse, una vez conseguido y formar parte de dicho Centro Docente, sería importantísimo saber, si los responsables o profesorado del mismo, alguna vez se han preguntado algo, como:

—¿A un alumno le pueden fallar los nervios en un exámen?

En un exámen final ¿Sabes verdaderamente cómo está preparado cada uno de ellos?.

A estas alturas, cada estudiante experimenta un cambio muy brusco, cree que no le hacen justicia muchas veces, pero sería importantísimo saber si entre estas, una de ellas es verdad, por que si así fuese, y uno de ellos no lo aguanta y decide lo peor, me pregunto ¿Quién tiene la culpa?

A. Espuny

Concert de la Coral a Llagostera

El proppassat dia 27 de maig la S.C.R. «Lo Llobregat de les Flors» es desplaçà a Llagostera per oferir un concert amb motiu de la Festa Major d'aquesta població.

El concert es celebrà al Casino Llagosterenc, ja que la invitació va ésser feta per la Junta Directiva d'aquesta Entitat. Des d'aquestes pàgines volem deixar constància de gratitud a la Junta i molt especialment als Srs. Saurí i Soles, president i tresorer, respectivament, per les atencions rebudes, i en particular a Josep Mayol, fill de Llagostera i bon amic nostre, que ha portat les gestions per fer possible aquest concert.

COMIDAS
TAPAS
BOCADILLOS

**BAR-RESTAURANTE
LOS GALLOS**

Poligono La Granja. Tienda 4 - Tel. 379 59 40 - Cra. Aviación - EL PRAT

VENDO FURGONETA EBRO - Combi-9

Inmejorable estado - Motor en rodaje

Documentación }
Tarjeta } **Vigente**

De particular a particular

Teléfono 379 65 96 El Prat de Llobregat

De lunes a jueves de 4 a 6 tarde. Festivos todo el día

CHEZ - RIBERA

RESTAURANTE CAFETERIA

AMBIENTE AGRADABLE Y DISCRETO

CAMBIO DE DIRECCION

Autovía Castelldefels - Junto desvío Sant Boi
Teléfono 379 44 48 - EL PRAT

PISO TERMINADO

CENTRICO

Calle Industria, 55-57 - El Prat de Llobregat

Viviendas de Protección Oficial - Promoción Privada

3 y 4 Dormitorios, Hall, Cocina, Lavadero,
Terraza, Ascensor, Agua caliente y fria,
Gas natural.

ENTRADA DESDE 150.000 Ptas.

RESTO: 12 AÑOS 11'20 %

CON PLAZAS PARKING Y LOCALES COMERCIALES

VISITAS FINCA PRAT DE LLOBREGAT

Laborables de lunes a sábados: de 10 a 13 y de
16'30 a 19'30 horas. Festivos: concretar visita

☎ El Prat 3702964 - Barcelona 2354742 y 2565184

Promotores: **BEL Y ESPUNY, S. A.**

Perfumería GIRALT

Fernando Puig, 14 · PRAT DE LLOBREGAT

en colaboración con

Elizabeth Arden

le invitan a

MES DEL REGALO

Durante este mes y por la compra de cualquier producto de
ELIZABETH ARDEN,
usted podrá participar en esta promoción especial.

Le esperamos en Perfumería

GIRALT

Y NO OLVIDE QUE TENEMOS UN OBSEQUIO PARA USTED

Vol posar un impost l'Ajuntament?

S'ha celebrat al local del Sindicat de pagesos d'aquesta localitat una assemblea de criadors de pollastres de pota blava.

El Sr. Pau Ribas va dir: «Tot això ha estat possible gràcies que un grup de persones que des de casa seva, crien l'aviram, i també a unes altres, que un dia es van reunir formant l'associació, signant la primera acta. Aquestes persones són: Sra. Rosa Álvarez, Sr. Enric Corominas, un servidor de vostès, Margarida Portillo, Sr. Roman Ferreres i el Sr. Ricard González.

No hem d'oblidar que la Sra. Álvarez (vídua de Colominas) ha estat el motor impulsor de poder tenir una raça, que prèviament s'havia perdut, els capons i gallines del nostre Prat. L'ajut dels organismes Oficials com l'Ajuntament d'El Prat, La Generalitat de Catalunya i la Diputació Provincial. No obstant, esperem seguint comptar amb l'aportació d'aquests organismes. A fi de comptes, un pratenc és el cap de ramaderia, agricultura i parcs naturals».

El Sr. Corominas exposà: «S'ha de pensar

en el futur de la nostra raça, que està escampada per aquests galliners que tenen vostès fa una colla d'anys i que tenen fama. Seria important d'aconseguir un nom d'origen, ja tots ho sabem, El Prat. Ja s'estan treballant i fent gestions per tenir un mercat tot l'any. Llavors tindreu un poc més de feina, però també molts més ingressos, perquè els pollastres pratencs, jo diria que són els millors del món».

Quan va tocar el torn a la Sra. Álvarez, bastant emocionada va dir: «Prou vegades els he marejat d'un a un, quasi bé no us he dir res més. Moltes gràcies, estic molt contenta i que duri molts anys». En aquells moments una senyora del públic assistent va dir: «Mentres visquis tu». Tothom repeia el mateix. «Que visquis molts anys!».

Després, un dels presents preguntà la quantitat d'animals que es poden criar.

El Sr. Pau li va aclarir: «Creiem que el govern de l'Ajuntament no es posarà amb la gent que té un petit galliner, sempre i quan reuneixi uns requisits mínims de salubritat i

no signifiqui tenir una autèntica granja. En cas de voler-la, l'ordenança diu que l'Alcalde fixarà el nombre de gallines que s'autoritzen, doncs, limitarà els abusos. En definitiva, l'Alcalde no us perjudicarà a ningú».

L'AJUNTAMENT VOL POSAR UN IMPOST.

Això es deia, però no ho crec, no obstant, per això està l'associació per defensar-ho.

Acte seguit, es va realitzar la votació de les persones que prèviament s'havien anomenat. Tothom estava d'acord. Va ser les següents:

PRESIDENT EXECUTIU: Sra. Rosa Álvarez (Vda. Colominas).

VICEPRESIDENT: Pau Ribas.

TRESORER: Joan Pujals.

COMPTADORA: Margarida Portillo.

VOCALS: Roman Ferreras i Joan Petit.

Després la presidenta va ocupar el lloc a la seva cadira, i es va donar per acabat l'acte.

A. Espuny

Concursos per a la realització d'estudis socio-econòmics i programes d'actuació

La Caixa d'Estalvis de Sabadell ha convocat, per catorze anys consecutius, els Concursos per a l'adjudicació d'Ajuts de treball per a la realització d'estudis socio-econòmics i culturals, i per a l'adjudicació de subvencions econòmiques per a la realització de programes d'actuació socio-cultural 1986. L'import global assignat és de dos milions cinc-cents mil pessetes, amb una quantitat màxima per a cadascun d'aquests estudis o programes de tres-cents mil pessetes i dues-cents mil, respectivament.

Fa catorze anys que la Caixa d'Estalvis de Sabadell va instituir la convocatòria anual d'un concurs per a l'adjudicació de subvencions per dur a terme estudis i programes d'actuació de tipus socio-econòmic i cultural, vist el continuat nombre de peticions d'ajut econòmic que rebia al llarg de l'any, tant de persones com de grups o entitats, per a aquell fi.

En aquestes convocatòries es concreta que els treballs i els programes han de ser relacionats amb les zones d'actuació de la Caixa (Vallès Occidental, Vallès Oriental, Barcelonès, Baix Llobregat, Osona, Gironès, Segrià, Tarragonès, Alt i Baix Empordà, La Garrotxa, Baix Camp, Baix Ebre, Montsià, La Noguera i Urgell). Els estudis, però, poden també referir-se a tot Catalunya o tractar d'un tema d'in-

terès genral. I, per tal d'assegurar-ne la bona fi dels treballs, es demanen sempre avals i garanties en cada cas.

En tretze anys —l'última convocatòria és encara oberta—, han concursat en aquestes convocatòries de la Caixa d'Estalvis de Sabadell tres-cents dinou sol.licituds, de les quals n'han estat premiades setanta-cinc. L'import de les subvencions atorgades ha estat d'uns onze milions i mig de pessetes.

Els temes dels treballs realitzats han estat ben diversos, i la majoria ben reeixits: des d'estudis sociològics de llocs tan interessants com l'Hospitalet, Montcada, Santa Coloma de Gramenet, i d'altres localitats, a estudis històrics d'Osona, Cerdanyola... fins a història del moviment obrer, de demografia, d'economia, d'arqueologia industrial, d'arquitectura i urbanisme, ecologia, biologia, política energètica, toponímia, lingüística, ensenyament, recursos sanitaris del Vallès, etc.

Quant als programes, han correspost a activitats extraordinàries de molt diverses entitats o agrupacions: escoles, centres d'esplai, colònies, agrupacions de pares i veïns, campanyes didàctiques, etc.

Les bases d'aquests dos Concursos es poden demanar en totes les Oficines de la Caixa d'Estalvis de Sabadell.

□

Queixes de la Comissió de Defensa

La Comissió de Defensa d'El Prat presentarà un escrit a la Corporació Metropolitana de Barcelona en el qual se li demanarà que doni resposta a les diverses entitats i ciutadans que, en el seu dia, van presentar al.legacions al Pla Especial d'Ordenació de la Zona Costanera. Actualment, i pel que fa als al.legants pratencs, només l'Ajuntament ha rebut resposta de la Corporació Metropolitana.

La Comissió de Defensa té una còpia d'aquesta resposta, però el fet que Corporació Metropolitana només l'hagi donada a l'Ajuntament és considerat «manca de delicadesa». És per això que és previst adreçar un escrit a la Corporació Metropolitana demanant «que es doni resposta a totes i cadascuna de les persones i entitats que van presentar al.legacions». Després de presentar aquest escrit és previst deixar passar uns dies per tal de donar temps per a rebre resposta. Si aquesta no es produeix, es faran altres actuacions. Una d'aquestes pot ser demanar la intervenció en l'assumpte del Sindic de Greuges. La proposta va ser feta pel regidor Joan Pau Giralt, que en l'assemblea representava Convergència i Unió.

L'assemblea acordà —també a proposta de Joan Pau Giralt— fer actes commemoratius de la diada del 17 de setembre del 1976, data històrica en què El Prat es mobilitzà manifestant-se contra el desviament del Llobregat. D'altra banda, les entitats presents a l'assemblea de la Comissió de Defensa van acordar de donar un vot de confiança a l'actual «Permanent».

VIP'S
MODA JOVEN
 AVDA. MONTSERRAT, 162
 PRAT DE LLOBREGAT

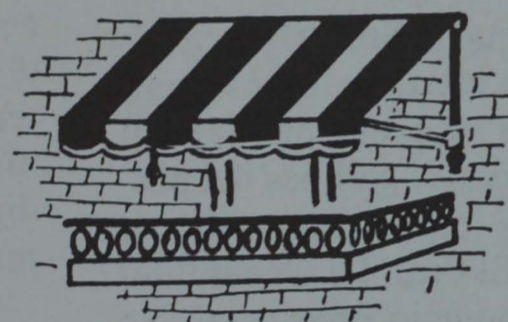

munat
 SEGUROS GENERALES

- AUTOMOVILES (Obligatorio, Todo riesgo, Terceros, Ocupantes)
- INCENDIO ● ROBO
- ACCIDENTES INDIVIDUALES
- RESPONSABILIDAD CIVIL GENERAL
- COMBINADOS DE HOGAR

Plaza Cataluña, 25-26 - Teléfs. 379 41 45 - 379 38 96 - EL PRAT

toldos

LAUREL

Artículos en lona - Toldos y Cortinas en todos sus sistemas para establecimientos - Balcones Ventanas - Terrazas - Apartamentos

Pídanos presupuesto sin compromiso por su parte, llamando al Teléfono **379 44 96**

Representante en El Prat,

Carretera Marina, 53, A
 (Floristería)

COLIMAN S.A.

LIMPIEZAS INDUSTRIALES

Servicio permanente las 24 horas

CAMIONES CUBA DE SUCCION POR ALTO VACIO
 CAMIONES CISTERNA IMPULSORES DE AGUA A
 ALTA PRESION - EQUIPOS MIXTOS Y DE MAX. PRES.

DESATASCOS

Tuberías, Alcantarillas, Desagües, Tubos

LIMPIEZAS

Pozos negros, Fosas, Albañales, Tanques

SANEAMIENTOS

Sótanos inundados, desinfección locales,
 Depósitos Fuel, Calderas, Piscinas, Balsas

Joaquim Sostres, 39 b.

Tels. 370 93 03

(contestador automático)

370 92 53

EL PRAT DE LLOBREGAT

(Barcelona)

Nuevo encuentro de la asociación de ex-alumnos del colegio «la Papelera Española»

El pasado mes de mayo se reunieron una cincuentena de personas bajo el mismo denominador común: el haber sido alumnos del colegio «La Papelera Española». Como ya es habitual, desde hace largos treinta años, los ex-alumnos, constituidos en asociación, se encontraron alrededor de una mesa para cenar y recordar los tiempos de infancia y adolescencia.

Su presidente, el Sr. Angel Allende, como de costumbre hizo un breve, pero sentido discurso, en memoria de los compañeros y maestros desaparecidos, sobre todo «al maestro» D. Jesús Ortiz, «el maestro» de todos los presentes.

Después se pasó al tradicional sorteo de obsequios entre los asistentes, y el Sr. Sanz, secretario de la asociación hizo entrega de una placa conmemorativa a un compañero «compañero de muchos años de encuentros», el Sr. Antoni Garcia Garcia.

También, después de la cena, de los sor-

teos y discursos, el presidente de la Asociación presentó al invitado de la noche, que en esta ocasión fue el Sr. Giménez, Jefe del Gabinete de Prensa y Relaciones Públicas de la Policía de Barcelona, acompañado de su esposa y del Sr. Izquierdo y Sra., también miembro del Cuerpo Superior de Policía.

El Sr. Giménez exaltó la labor de los alumnos, pues según dijo, siempre que ha asistido a actos de ese tipo han sido reuniones de peñas deportivas, guateques y actos sociales, pero nunca a una reunión tan emotiva. Felicito a los organizadores y acto seguido fue desgranando magistralmente, y con gran profundidad de conocimientos, la época actual en que vivimos, con sus ventajas y desventajas, atracos, drogas, agresiones sexuales, atentados contra la propiedad, atentados terroristas, etc. Un hombre que entretuvo, y mantuvo en vilo, a los asistentes. Finalizada la charla se sometió a una rueda de preguntas a las cuales contestó con cifras, porcentajes, artículos del Código Pe-

nal... Un coloquio muy animado y que se extendió hasta largas horas después de medianoche.

Un año más del encuentro de hombres, algunos jubilados ya, que en un ayer bastante lejano se dieron cita de amigos y camaradas en un colegio pratense, y que esta amistad y compañerismo, pese a los distintos derroteros de la vida, no han querido romperlo. Unos hombres, muchachos del pretérito, que han amado a «su maestro» hasta el punto de quererle recordar cada año. Un maestro que les formó, les forjó, les preparó para el futuro y les ayudó a ser hombres. A veces con ternura, a veces con rigor, pero por encima de todo adorando a sus alumnos.

Todo un testimonio de esta Asociación ejemplar.

M.

Inauguración de la nueva sede de la peña «Rincón taurino»

La Peña «Rincón Taurino», fundada en el año 62, y que hasta ahora había tenido como local social el bar situado en la Plaça de la Vila que lleva el mismo nombre de la peña, inauguró una nueva y flamante casa para reuniones y esparcimiento de sus socios. El acto tuvo lugar el pasado día 25 de mayo, y la nueva dirección de la peña se encuentra en la calle Viladecans, n.º 14. La casa alquilada para tal fin consta de una amplia sala de reuniones, barra de bar, habitación para secretaria, un pequeño patio y servicios. Decorada toda ella con posters y fotos del mundo del torero, se ha formado allí un ambiente acogedor para dar cobijo a los socios y simpatizantes.

Su presidente, el Sr. Francisco Montes Muriel, con una cuarentena de socios que actualmente cuenta la peña, ha sabido dar un empujón firme y necesario para mayor expansión de la misma.

El acto consistió en la bendición del local a cargo de mossèn Lluís y en un espléndido aperitivo.

Asistieron al acto el alcalde del Prat, Sr. Lluís Tejedor, acompañado por los concejales Srs. Josep Pérez y Antoni Pedrero; el Sr. Pere Baltá, en representación de la Generalitat; el nuevo comisario D. José Alvaro Lara, junto con el secretario de la comisaría, el inspector D. Manuel Meniño y el comandante de puesto de la Policía Nacional, Capitan Jefe D. Lucas Montaña Rubio, y del mundo del torero destacaremos la presencia del vicepresidente de la Federación Catalana de Toros, Sr. Miguel Marcos: el torero Angel Leira, que se presentaba en Barcelona por cuarta vez y el Sr. Antonio Martín Trujillo, empresario y apoderado.

Este fue el sencillo acto de la inauguración del nuevo local de la Peña «Rincón Taurino», una peña modesta pero que se mueve, que prospera, que tira hacia adelante... Sin subvenciones ni ayudas. Sólo con el tesón de unos hombres que al frente de ella creen en los toros y en todo lo que envuelve este arte.

M.

NOCES D'ARGENT

El passat dia 2 de juny, celebraren les seves noces d'argent el matrimoni Narcís Villaescusa Villaescusa i Maria Vicente Ibern, prou coneguts a la nostra població.

Rodejats de familiars, van celebrar l'acte a un restaurant local.

DELTA s'adhereix a la joiosa celebració bo i felicitant la feliç parella.

MANIFESTACION C^a MARINA

Un redactor de Delta, se ha personado a C^a de la Marina y algunos vecinos han comunicado que se manifestaron en contra de que la wiskería de breve apertura entre los números 3 y 5 de dicha calle, ponga mesas y sillas en la acera, temiendo con ello, que el ruido que hagan los clientes a altas horas de la noche, les impida conciliar el sueño.

ÒBIT

La família d'en Macià Sans (q.e.p.d.) agradeix a tots els seus bons amics, la solidaritat i sincer comiat rebut.

HELADERIA

HORCHATERIA

LA JIJONENCA

TURRONES ARTESANOS

Avda. Fco. Gallar Mones, 10-12

Teléfono 370 98 51

EL PRAT DE LLOBREGAT

Montserrat Estalella Baró

QUIROMASAJISTA

Cerdeña, 89

Teléfono 379 16 48

EL PRAT DE LLOBREGAT

Frankfurt **3** Granja
PUERTAS

ahora:

Restaurante

- Las mejores CAVAS CATALANES
- Importación francés
- Whiskerya
- Reservas
- Heladería

Gallart i Monés, 14-16 - Teléf. 370 43 51
EL PRAT DE LLOBREGAT

DISCOTECA

Dtor. Francisco Gallart i Monés, 6-B - Tel. 370 45 52

- Música Disco e Importada
- Selección de ambiente
- Los mejores y más divertidos concursos
- Fiestas internacionales
- y la presencia de Famosos

Salón de belleza - Perfumería - "NOSOTRAS"

Sauna individual - Cinturón - Bicicleta
Gimnasia pasiva - Idnización

MASAJE
RECUPERACION
REUMA-ARTROSIS
CIRCULATORIO (Varices)
ATROFIA MUSCULAR
FLACIDEZ
TRATAMIENTOS
ADELGAZANTES
OBESIDAD-CELULITIS

Tratamientos especiales:

Parcial-corporal
Limpiezas de cutis
Tratamientos de choc
Ultravioletas
Tratamientos antiácnicos
Depilación a la cera
Maquillajes, etc.

HORAS A CONVENIR
Horarios de lunes a viernes,
de 10 de la mañana a 8 tarde
Sábados, de 10 a 2

C/. Prat, 7
Tels. 370 07 21 - 379 60 48
EL PRAT

SOLO SEÑORAS

ESCUELA DE ARTES MARCIALES

W. FARRÉS

Taekwon-do, Defensa perso-
nal, Gimnasia, Full Contact
Light Contact

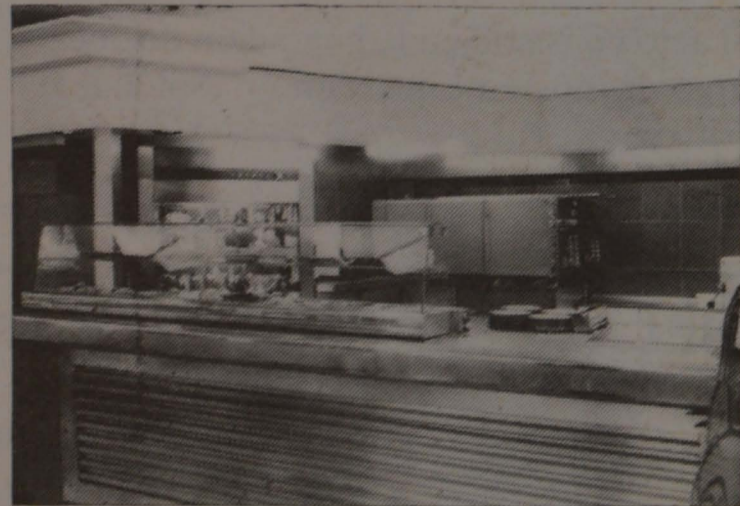
Clases especiales para niños y niñas
Clases mixtas para adultos
Horario: Mañanas y tardes

Plaza Pau Casals, 5 (frente Casal Municipal de Cultura)
Teléfono 379 39 08
EL PRAT

MECAINOX, S. a.

METALISTERIA Y MECANICA
INDUSTRIAL - CONSTRUCCION
MUEBLES INOX PARA
HOSTELERIA Y ALIMENTACION

Penedés, 92

Teléfono 379 06 20

EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

La 53 romeria d'El Prat a Montserrat

Més d'un miler de pratencs es reuniren el passat diumentge 9 de juny al santuari de Nostra Senyora de Montserrat, amb motiu de la 53 romeria d'El Prat a Montserrat.

Els actes de la romeria que com sempre ha estat organitzada per la parròquia de Sant Pere i Sant Pau, bàsicament han estat els tradicionals de cada any, si bé la presència de joves i l'augment de participació dels romeus als actes han estat una de les tòniques més dignes de destacar. La vetlla del dissabte al vespre, malgrat l'intens fred, reuní centenars de persones que amb atenció participaren de prop de dues hores de pregària, primer per les places i més tard a l'interior de la basílica. El tema de la vetlla d'enguany ha estat la comunió amb Crist i amb els germans.

No cal dir que el punt culminant de la romeria és el diumenge, a quarts de vuit, el via-crucis per la muntanya, a les nou l'arribada dels carros i tartanes i a les onze la missa conventual amb la nostra típica ofrena. Aquells centenars de pratencs reunits a Montserrat, en representació de tot el poble ompliren de cants i alegria aquella santa muntanya.

La resta dels actes malgrat mantenir l'esperit religiós i festiu es innegable que resultaren certament menys concorreguts, doncs molts dels romeus ja retornaren cap a casa el diumenge al vespre.

Un dels esdeveniments més destacables d'aquests darrers anys de la romeria es la pujada amb carros i tartanes de d'El Prat fins al monestir. La celebració fa quatre anys del cinquantenari de la romeria, sugerí a un grup de pagesos la idea de pujar amb carro a Montserrat i el resultat fou tan bo que amb aquest ja fa quatre anys que hi puja.

La 53 romeria a Montserrat, a la sortida de la nostra vila.

Cent vint-i-cinc persones, més de trenta cavalls, i vint-i-vuit carros es la participació d'enguany, la més nombrosa fins avui.

A les vuit en punt del dissabte la comitiva, acompanyada per la Guàrdia Civil de tràfic passava per davant de l'església on el senyor rector Mn. Lluís els beneí tot desitjant-los-hi un bon camí. Xino-xano anaren fent camí cap a Martorell on com els altres anys dinaren als locals de la Cooperativa Agrícola, on reberen tota mena d'atencions per part del membres de l'esmentada cooperativa. Ràdio Martorell oferí un reportatge en directe de l'esdeveniment amb diverses entrevistes als nostres arriscats pagesos.

Ben dinats remprenguerem el camí cap a Can Masana on després de sopar passaren la nit després de rebre amb cert agraïment un fort aiguat al pasar pel poble del Bruc,

que d'alguna manera malgrat la incomoditat-servi per refrescar el bestiar i fer menys dur el camí.

L'endemà mentre s'esperava la seva arribada, els romeus conegueren la notícia de que en Pau Vila havia patit un accident però que segons semblava no revestia preocupació tot i l'aparatositat del fet. A quarts de deu la caravana enfilà la pujada del monestir i ja a la plaça davant la basílica foren rebuts pel Pare Abat que un a un anà saludant el valents carreters i acompanyants tot comentant la inclemència del temps i el dissortat accident d'en Pau per qui l'Abat feu vots pese seu ràpid restabliment i envià la seva salutació i la de la comunitat.

Un a un els diversos objectes de l'ofrena foren dipositats a l'atri de la basílica i els carros retornaren cap a la plaça dels autocars on amb més de dotze camions, retornaren cap a El Prat.

Una petita delegació dels carreters es quedà per assistir a l'audiència que el Pare Abat concedí a la romeria d'El Prat que com sempre fou molt emotiva, i li lliurà una preciosa aquarel·la amb un retrat fet per en Josep Mayol de l'Abat Cassià M. Just, que agraií profundament, tot recordant que mai ningú no li havia fet cap.

Un any més de la nostra romeria i moltes ganes de tornar-hi l'any vinent. Aquest era el comentari unànim de tothom en retornar cap a casa. Una altra vegada la figura del senyor rector ha estat l'aglutinador d'aquest esdeveniment, actuant de verdader pal de paller, tan sols entristida per la notícia rebuda a darrera hora del diumenge de la mort d'un gran feligrès i popular home del poble en Macià Sans, que conngué a tothom com molt bé ho demostra l'emotiu acte del seu funeral.

Cassià M.ª Just, abad de Montserrat, va rebre els pagesos a la porta del monestir.

Jordi Gili, president d'«Amics d'El Prat», obrí l'acte de presentació dels poemes de Pau Vallhonrat a la Cova del Drac de Barcelona. Darrera seu, els tres rapsodes: Glòria Feu, Lluís Gavaldà i Àngela Jové.

A la Cova del Drac

Presentació dels poemes d'en Pau Vallhonrat

En el marc dels actes organitzats per Amics d'El Prat, amb motiu del XXXe aniversari de la seva fundació, se celebrà a la Cova del Drac, un dels locals barcelonins que més ha contribuït al redreçament cultural del nostre país, un recital de poemes d'en Pau Vallhonrat, a cura dels rapsodes Àngela Jové, Glòria Feu i Lluís Gavaldà.

L'acte, al que hi assistiren prop d'un centenar de persones, resultà molt simpàtic i agradable ja que si a l'exquisit i sensible sentit poètic d'en Pau hi afegim la professionalitat i sensibilitat dels rapsodes, no és difícil suposar que la vetllada resultà d'allò més agradable.

La vetllada s'inicià amb unes paraules del president d'Amics d'El Prat, que agrai a tot-hom la seva presència i d'una manera especial significà les facilitats rebudes per part de la direcció de la Cova del Drac que una vegada més es posà incondicionalment al servei de la cultura catalana.

Tot seguit en Josep Lluís Montaner, autor del próleg del darrer llibre d'en Pau feu una breu glosa del poeta i la seva obra, i un

a un els rapsodes anaren desgranant els més de trenta poemes trets dels quatre llibres que ha publicat.

Tendres uns, enèrgics els altres i profundament sentits, els poemes del poeta del fang amb un fons suau de piano, penetraren en la fibra més íntima dels assistents que amb atenció escoltaren la perfecta declamació de la Glòria, l'Àngela i en Lluís que una vegada més demostraren la seva professionalitat i sensibilitat.

Finalment en Pau agrai a Amics d'El Prat la seva iniciativa i als rapsodes i la pianista la seva perfecta actuació que, segons ell, milloraren en molt la qualitat dels seus poemes: «jo pensava que la meua obra no era dolenta però recitada per vosaltres resulta molt millor i fins i tot m'agrada».

La qualitat de l'acte es feu palesa al rebre per part dels organitzadors de les trovades «Poesia viva» que cada dimarts se celebra a la Cova del Drac, la invitació per repetir el recital algun dimarts del mes de juliol proper, a la vista d'això sobra qualsevol comentari.

Exposició del taller «Tot a mà»

Del 30 de maig al 9 de juny, a la Sala Josep Bages, restà oberta al públic una interessant exposició de manualitats de ceràmica, macramè i tapís contemporani, realitzat pels alumnes del taller «Tot a mà».

Si bé ja s'havia fet alguna exposició de les dues primeres especialitats, direm que de tapís contemporani és la primera vegada a El Prat que es fa, i per cert que va cridar força l'atenció del nombrós públic que desfilà per admirar les obres. Direm, en favor dels alumnes, que totes les obres, excepte tres, eren inventades pels mateixos, sense copiar formes ni colors, el que podríem anomenar creació pròpia.

Aquest taller funciona sense cap ànim de lucre, i els aprenents paguen solament els materials que empren per a realitzar llurs treballs. Al front del mateix hi ha la Sra. Antonieta Llop, i actualment ja té sota la seva tutela 54 alumnes, entre grans i petits, en la gran seva majoria nenes i senyores, moltes de les quals són ja alumnes avantatjades.

En el taller «Tot a mà» s'especialitzen a treballar la pasta per coure-la després, la ceràmica, el macramè i el tapís. Se'ls ensenya a desenvolupar la creativitat de l'individu i a barrejar amb gust els colors perquè les figures i obres agafin tons bonics a la vista. Actualment s'està treballant en una nova tècnica per a obtenir tints naturals per colorar fibres que no siguin artificials: fils naturals, llanes, etc. És una experiència molt interessant i maca. En la fabricació dels colors empren sols herbes i ferros, Sense cap mena d'ingredients químics.

Volem felicitar la mestra Sra. Antonieta Llop, els i les alumnes, i emplaçar-los a tots per a una propera exposició d'aquestes noves tècniques.

M.

Muchart al Condal

Del 28 de maig al 9 de juny s'ha ofert al Teatre Condal de Barcelona, l'espectacle «Dansa...» amb la participació de diversos grups i escoles.

La notícia, ultra la seva importància pròpia, té un interès per als pratencs, perquè precisament un d'ells actuà l'últim dia com a integrant del grup «Roseland Music» amb l'espectacle «Ballaven i Ballen», que és la història de la dansa a través dels segles. El conciutadà a qui ens referim és Carles Muchart, que també va actuar al Teatre Victòria amb l'«Antologia de la Revista».

GRANJA BERLIN

Laborables, de 6'30 de la mañana a 10 de la noche
Domingos y festivos, de 9 mañana a 10 de la noche

BAR - GRANJA - DESAYUNOS - APERITIVOS - MERIENDAS
Local climatizado - Música ambiental

Castilla, 22 - Tel. 379 35 97 - El Prat de Llobregat

Dues mostres d'art ben diferents

II Festival de dansa i exposició de brodats

Al Teatre de l'Escola de Ballet «Olga Socias» es realitzà, el dia 1 de juny, el II Festival d'Escoles de Dansa amb la participació de 8 d'elles: «Escola Rosa M.ª Joampere» de Reus, «Escola Yolanda Pérez» de Torrepacheco (Múrcia), «Escola Artemis Markessinis» de Tarragona, «Escola Mercè Mor» de Lleida, «Escola de Ballet Madó Arís» de Barcelona, «Escola de Ballet Olga Socias» d'El Prat de Llobregat, «Escola Pastora Martos» de Sant Cugat, i «Escola de Ballet Pilar Martínez» d'Arenys de Mar.

L'espectacle es desenrotllà en tres parts, en les que s'interpretaren les següents peces: «Imatge», «Can Can», «Danza de las Princesas», «Danza Napolitana» «Escenas Bohemias», «Bach avui», «Fantasia Nocturna» i «Segundo Arabesque», amb músiques de I. Cardona, Offenbach, Tchaikowsky, Bizet, Bach, A. Cañamero i Debussy; a la segona, «Steve Wonder», «Mikel Braun Music», «Sevillanas», «Olé de la Curra» i «Triana para bailar», músiques de Steve Wonder, M. Brown, Popular i Torroba; a la última part, «Petites flors», «Paso a cuatro», «Variaciones», «Concierto para una fuente», «A come Amour», «Granados»,

«Romàntic» i «Gran variación clásica», amb músiques de Heykens, Tchaikowsky, I. Cardona, R. Clayderman, Granados, Schumann, Fibich i Minkus.

L'assistència de públic fou nombrosa i expressà la seva satisfacció amb els aplaudiments que oferiren als intèrprets de totes les peces. Si més no, creiem que una de les que més va sorprendre per la seva originalitat quant a la música i, sobretot, en els vestuaris que amb la il.luminació ressaltaren d'una manera especial, fou «Concierto para una fuente» de l'Escola Rosa M.ª Joampere de Reus. També fou molt comentada «Granados» de l'Escola Artemis Markessinis de Tarragona, interpretada per Artemis Plaja, la seva directora que, amb la seva coreografia, i amb un cadira componia unes imatges de força bellesa estètica.

Cal destacar també que Victòria Ortiz, amb la col.laboració d'Olga Socias qu cedí el vestíbul del seu local, oferí una força nodrida mostra dels seus brodats que gaudiren de l'acceptació de tots els assistents.

«Can Can» interpretada per l'escola Yolanda Pérez

Àngela Jové

En el festival varen participar escoles de dansa d'arreu de Catalunya.

Una mostra força eloqüent de l'art de na Victòria Ortiz.

Festival de fi de curs

NOSHAGA omplí l'Artesà

El propassat dissabte 15 de juny tingué lloc al teatre del Centre Artesà el Festival de Dansa que la Sílvia López ofereix cada any, en acabar el curs als alumnes de la seva escola, «Noshaga». Aquest festival constà de tres parts. La primera d'elles ocupada tan sols per un ball titulat «Baile en palacio», mentre que les altres dues estaven compostes de diverses peces cada una. Si més no, la que produí un fort impacte en el públic, tant pel vestuari, força vistós i elegant, així com pel maquillatge, la coreografia i la música, fou el titulat «Violència», interpretat per Mercè Nos i Carles Muchart, amb coreografia d'aquest últim. El tema semblava talment el d'una de les pel·lícules de la «Paramount», on un gàngster, a l'«Humprey Bogart» o «Clark Gable», després d'ensenyar-li el botí de joies robades a la seva noia, mor acribillat per la policia, com era d'esperar, perquè «los malos» sempre perden.

També foren del grat dels assistents «Pas de quatre», interpretat per la pròpia Sílvia López, Carles Munchart, Eva Maria Soto i Dolores Carpio; i, demés, l'última peça que tancà el Festival, anomenada «Twist», en què hi participaren tots els alumnes i professores de l'escola.

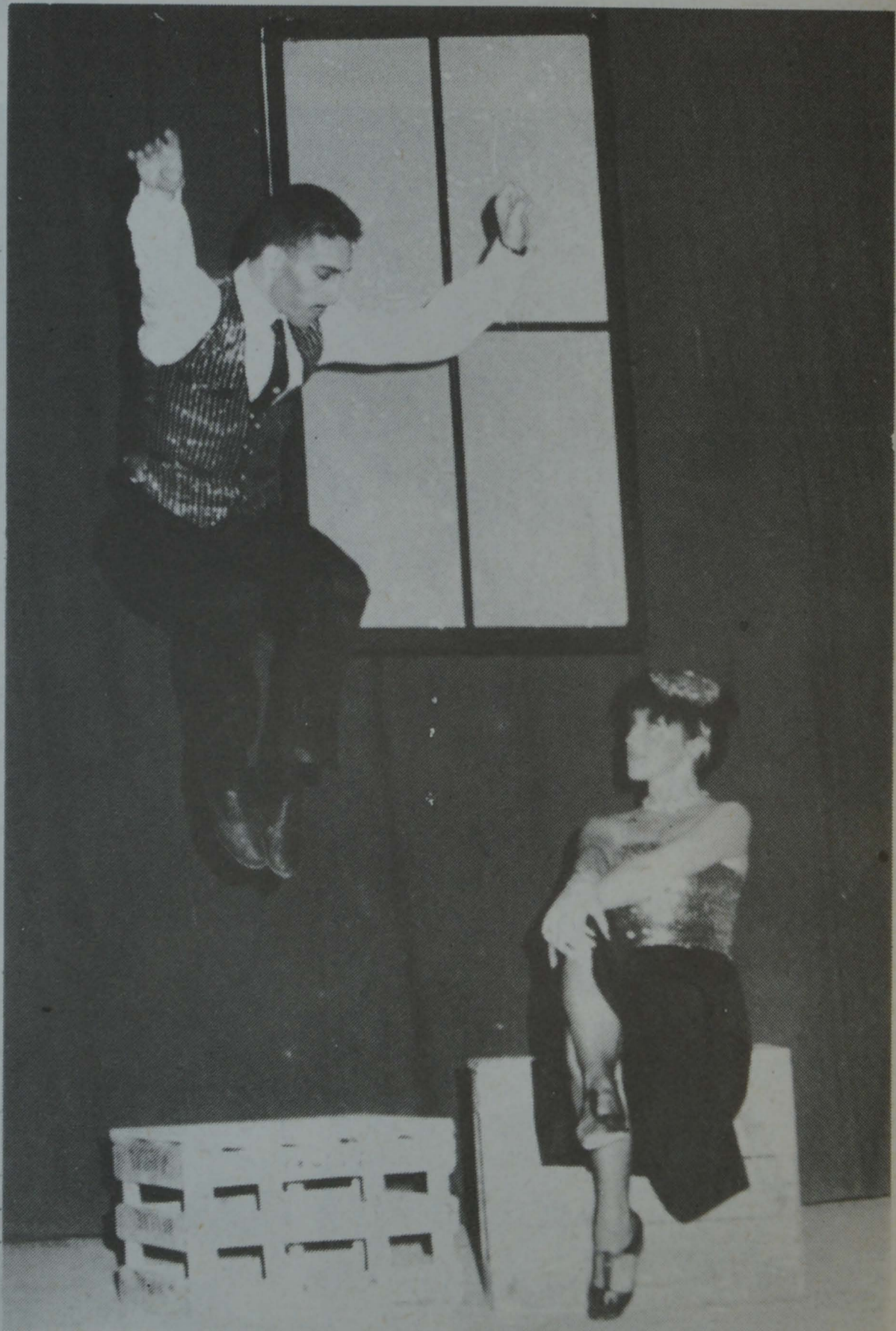
Àngela Jové

Totes les alumnes i professores de l'escola de ballet NOSHAGA, en el número que tancava el festival, anomenat «Twist».

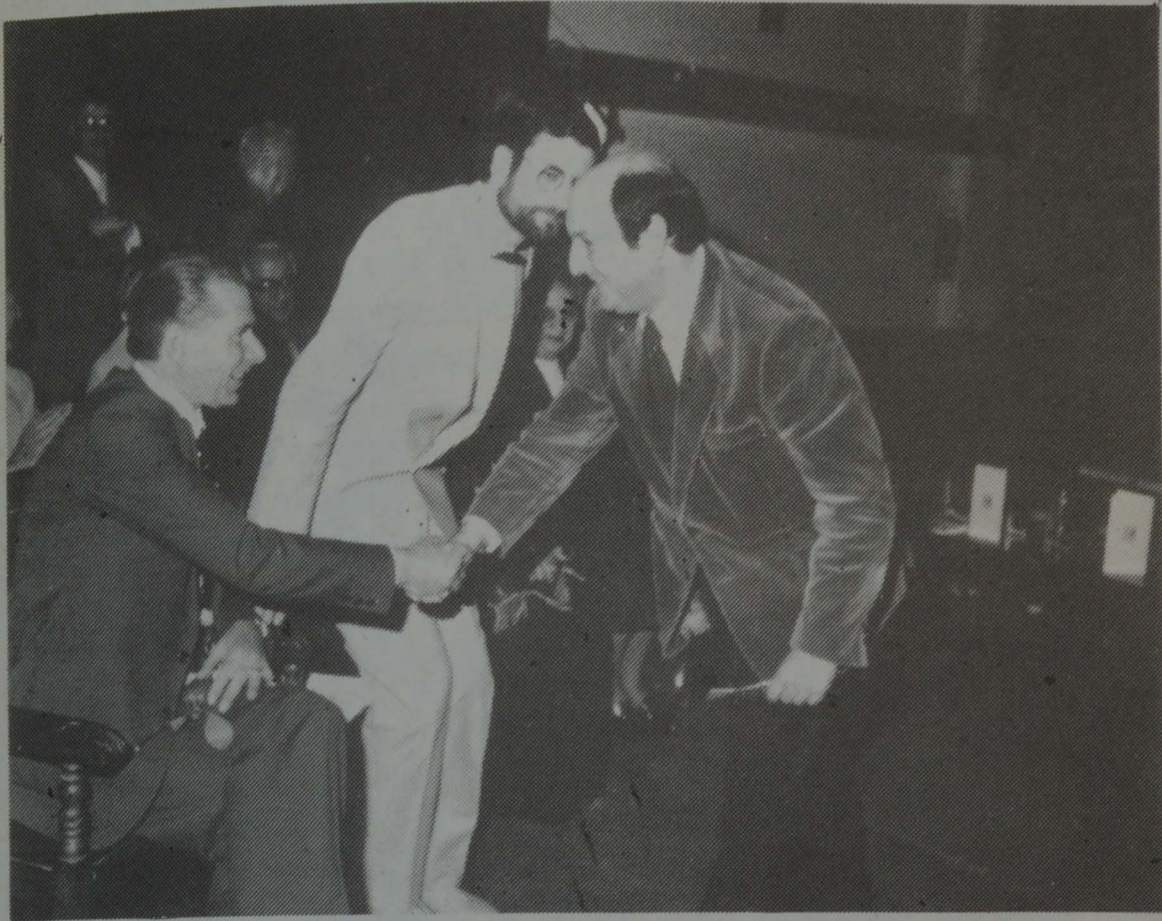

Sílvia López i Carles Muchart en la seva actuació del ball «Pas de quatre».

«Violència» interpretada per Mercè Nos i Carles Muchart.

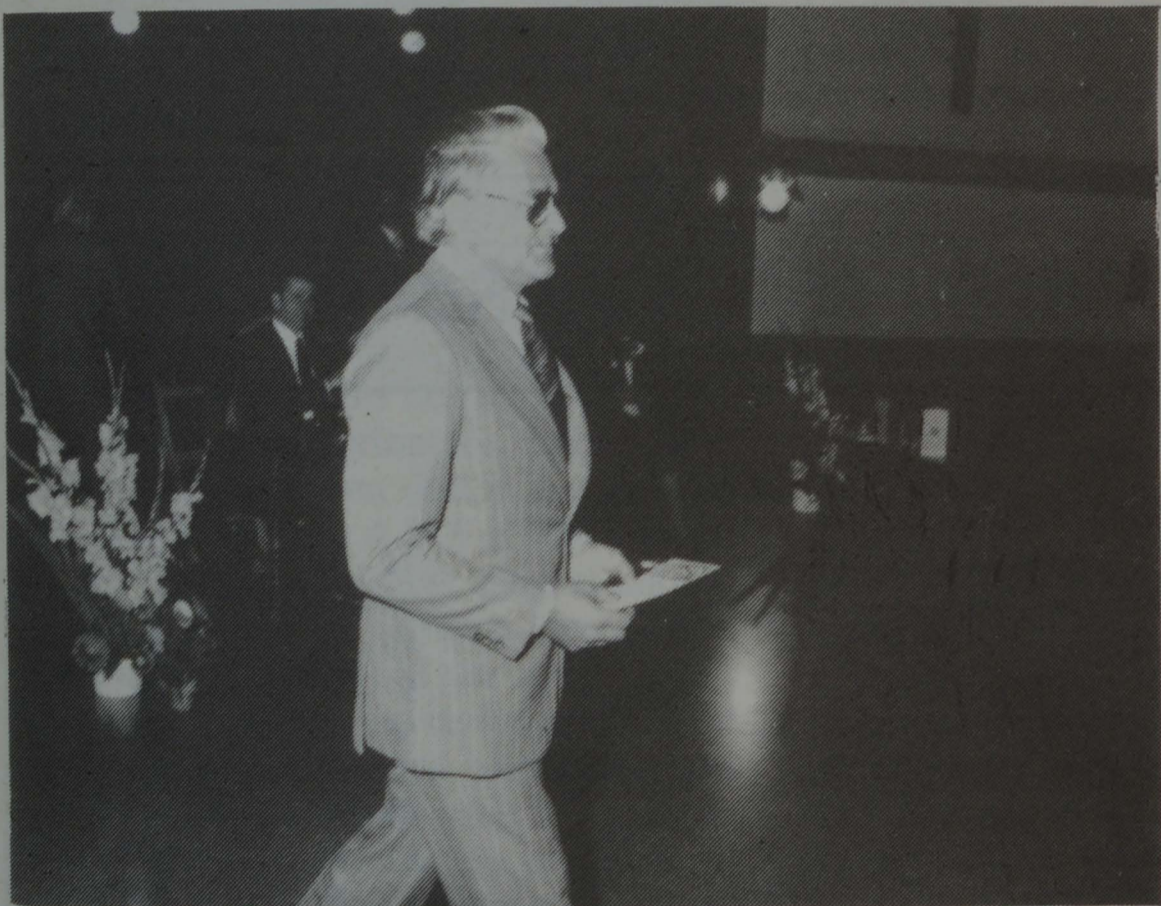
Els pratencs guanyadors dels II Jocs Florals

Gabriel Mora, guanyador de la Flor Natural, dona la mà al guanyador de la prosa d'autor local, Miquel Domènech.

Angela Jové rep de mans de la reina dels Jocs Florals el premi a la millor poesia d'autor pratenc.

Un altre premi a la poesia d'autor local, que en aquest cas va correspondre a Lluís Cabrera i Marsal.

Ceci Ràfols fou l'altra premiada per la prosa d'autor pratenc.

Josep Ferret a Múrcia

Convidat per la «Dirección General de Recursos Hidráulicos» de la Comunitat Autònoma de Múrcia, en Josep Ferret i Pujol participà el darrer dia 17 de maig a una Reunió de Treball al citat organisme, celebrant després una Conferència-Col.loqui a la localitat de Pliego (Múrcia).

També l'esmentat Assessor Tècnic de la Comunitat d'Usuaris, el dia 24 de maig participà com a ponent a un Debat sobre la nova Llei d'Aigües, que se celebrà al Saló Paranimf de l'Antiga Facultat de Medicina i Ciències de la Universitat de Saragossa. Aquest Debat fou organitzat per la Càtedra de Geodinàmica Externa de la Facultat de Ciències de la citada Universitat.

Una de calç i una de sorra

Aquest mes ha estat, pel que fa a la dansa, al nostre poble, força fructífer.

Al teatre de l'Escola de ballet «Olga Socías» se celebrà el II Festival d'Escoles de Dansa que vingueren d'arreu de Catalunya i també de Múrcia (essent subvencionats els viatges de moltes d'elles pels seus propis Ajuntaments). Després, al teatre Artesà es feu el festival de fi de curs de l'Escola «Noshaga» de Sílvia López. Ambdós esdeveniments comptaren amb força assistència de públic. Però en el primer d'ells, essent a nivell que depassava l'àmbit local, hi mancà, al seu entendre, l'assistència d'algun membre del consistori, com si aquests no es preocupessin o no s'assabentessin d'aquells fets de caire cultural en els quals no intervenen d'alguna manera. En el segon cas, és a dir, en el festival que es féu a l'Artesà, hem de dir que sí que hi era el regidor de Cultura, qui a la pregunta de per què va assistir a un espectacle i a l'altre no, ens respongué que no estaven informats del primer d'ells. I queda a l'aire la pregunta: i, el servei d'informació de l'Ajuntament, «serveix»?

Àngela Jové

El C.B. Prat novament a l'élite

El proper any, s'hagueren complert deu anys del descens del C.B. Prat Cruzcampo a la Regional Catalana. Per tothom hauria estat un trist aniversari, que en aquest moment s'ha tornat en l'instant més feliç del bàsquet pratenc després que l'extraordinària campanaya dels homes de Vicenç Carreter ha retornat al nostre equip a l'elit del bàsquet català; a la categoria en què el bàsquet pratenc ha d'estar tant pels mitjans econòmics com socials que es mouen envers l'equip. Pensar a assolir la II Divisió Nacional es quasi utòpic, no pels mitjans humans sinó per l'alt cost econòmic que comportaria, fent inclús canviar totes les estructures del mateix club.

Però deixant tot això de cantó, ja hi haurà temps per a somniar, tinc de dir que una vegada la disciplina imposada pel preparador Vicenç Carreter al seu equip ha estat la clau de l'èxit de l'equip i penso que ara és l'hora de recordar un home que avui no és al costat d'en Vicenç: en Rafael Sala, que després de cinc anys portant l'equip, primer ell sol i després junt amb Carreter, és un xic culpable d'aquestes hores de triomf que el C.B. Prat viu, perquè cal deixar ben clar que tant Sala com Carreter han viscut moments tristos junt als jugadors i crec que l'èxit d'aquesta temporada és el millor premi a una vida dedicada a un club, sense que pel mig hi existeixen altres motius que el seu amor per l'esport de la cistella.

La lliga, cosa de quatre equips

A principis de temporada ja dèiem que malgrat un sol equip, el «milionari» Caixa de Sabadell d'en Lluís Cortès, la lliga 84/85 de la Segona Catalana, al grupp II on era el C.B. Prat no tenia cap favorit per les places d'ascens, però ja a les primeres jornades dos equips: el Caldes —finalment campió per «average»— i el Sant Medir, demostraven que ells també eren favorits a l'igual que els pratencs, que amb la incorporació dels jugadors santboians Albert Vilella i Joan Tarrida, aconseguien conjuntar un dels millors equips dels últims anys, malgrat la marxa d'en Porcel, primer, Roig després al servei militar i la baixa donada a l'excellent base Pérez. El C.B. Prat, amb un joc espectacular al contractat i amb una defensa individual formidable, quan era disciplinada, s'ho enduia tot a les quatre primeres jornades. Sagrats Cors, Salle Montcada, Sitges i Sant Boi, perdien els seus encontres amb els pratencs, tot semblava que l'equip, després dels èxits a la pre-temporada amb els triomfs als torneigs de Viladecans i Sant Boi i la increïble victòria a la Copa Catalana al camp de l'Ademar, podria assolir el premi de l'ascens. Però el 16 de desembre amb un encontre en el que la indisciplina d'alguns homes va pesar molt al conjunt, el Caldes

C.B. PRAT: retornà a la seva categoria amb tot mereixement.

La cursa cap a l'ascens

PRIMERA VUELTA

Jornadas

1.ª	PRAT - Sagrados Corazones	76 - 74	2.ª
2.ª	Salle Montcada - PRAT	79 - 56	1.ª
3.ª	PRAT - Sitges	79 - 56	1.ª
4.ª	Sant Boi - PRAT	57 - 79	2.ª
5.ª	PRAT - A.E.P. Caldes	55 - 73	4.ª
6.ª	Caixa Sabadell - PRAT	81 - 67	4.ª
7.ª	PRAT - Viladecans	69 - 62	3.ª
8.ª	SCD Vilafranca - PRAT	81 - 82	3.ª
9.ª	PRAT - BN Vilafranca	69 - 49	3.ª
10.ª	Sant Medir - PRAT	86 - 79	4.ª
11.ª	PRAT - Almeda	70 - 63	4.ª
12.ª	Mas Guinardó - PRAT	68 - 82	3.ª

SEGUNDA VUELTA

14.ª	Sagrados Corazones - PRAT	76 - 70	4.ª
15.ª	PRAT - Salle Montcada	64 - 53	4.ª
16.ª	Sitges - PRAT	57 - 91	4.ª
17.ª	PRAT - Sant Boi	65 - 56	4.ª
18.ª	AEP Caldes - PRAT	90 - 56	4.ª
19.ª	PRAT - Caixa Sabadell	72 - 69	4.ª
20.ª	Viladecans - PRAT	80 - 83	4.ª
21.ª	PRAT - SDC Vilafranca	73 - 57	4.ª
22.ª	BN Vilafranca - PRAT	81 - 78	4.ª
23.ª	PRAT - Sant Medir	68 - 63	4.ª
24.ª	Almeda - PRAT	60 - 75	4.ª
25.ª	Reus Esportiu - PRAT	85 - 75	4.ª
26.ª	PRAT - Mas Guinardó	71 - 64	4.ª

Resumen total de la Liga

Casa	13	12	1	918	800	25 - 2
Fuera	13	7	6	1007	984	20 + 14
Total	26	19	7	1925	1784	45 + 12

aixafava els pratencs a casa (55-73). En Carreter va preferir perdre l'encontre abans que permetre que alguns homes creguessin que la seva qualitat com a jugadors els fes pensar que tenien dret a tot tipus d'indisciplines. Aquí en Carreter va estar encertat, perquè a la següent jornada el poderós Sabadell es va tambalejar davant el formidable joc pratenc i tan sols la vergonyosa actuació arbitral i l'eliminació injusta de Xavier Marcilla a la fi de l'encontre va permetre el triomf vallesà (81-67), després de trenta-cinc minuts d'avantatge del C.B. Prat. A les següents jornades guanyava el Viladecans, el Vilafranca a la capital del Penedès i el Blanco Nuclear al Prat, pensant amb l'encontre amb el Sant Medir decisiu per la lluita a la tercera plaça. Tant els barcelonesos com el pratencs varen demostrar que eren dels millors del grup i el 3 de febrer en un encontre extraordinari el Sant Medir guanyava (86-79). Va ésser una gran festa del bàsquet amb el públic dret aplaudint la gran actuació dels dos equips. Es guanyava Almeda, Reus i Màs Guinardó, per acabar la primera volta col·locats a la tercera plaça del grup. L'ascens era possible perquè les diferències entre els quatre primers i la resta d'equips ja era molta.

Mantenir-se a la segona volta

Precisament va ésser al primer encontre de la segona volta on la victòria pratencs al camp dels Sagrats Cors podria ja assegurar l'ascens, però els barcelonesos, amb algunes possibilitats, no volien deixar escapar cap punt de la seva pista. A la fi el 76-70 no va reflexar l'encontre del Prat, però el marcador allà estava. A les següents jornades La Salle Montcada, Sitges al seu camp, i Sant Boi al Prat eren derrotats de forma clara. El proper encontre, a Caldes, líder del grup i que en catorze jornades només havia conegut la derrota en un encontre podria ésser l'últim pas per l'ascens. L'absència d'alguns jugadors va propiciar la «pallissa» més gran per l'equip de les últimes Lligues (90-56). Al'igual que a la primera volta això va ésser un revulsiu i el 14 d'abril, el Caixa Sabadell era derrotat al Prat (72-69). L'encontre dels

C.B. Prat. Estadística 1984-85

per J. Cavallé

	E. JUGADOS	PERSONALES	CANASTAS INTENTOS	%	CAN. DE 3/ INTENTOS	%	T. LIBRES CONV. T. LIBRES ENS.	%	PUNTOS	REBOTES	TAPONES	BALONES RECUPERADOS	ASISTENCIAS	VIOLACIONES + P. PERDIDOS
4) Marcilla	26	79	102/187	54	18/45	(40)	49/62	(79)	307	32	1	34	50	29
5) A. Vilella	24	69	137/248	(55)	7/26	(27)	50/100	(50)	345	96	—	33	13	23
6) J. Tarrida	13	12	71/127	(56)	0/1	(—)	24/56	(43)	168	108	16	10	—	12
7) J. Aycart	22	77	125/233	(53)	4/16	(25)	49/77	(64)	307	121	5	26	5	34
8) F. Domínguez	19	56	83/138	(60)	—/—	(—)	32/71	198	27	2	13	6	17	
11) J. Parés	17	23	27/59	(46)	—/—	(—)	4/6	(67)	58	24	—	4	5	
12) J. Goñi	15	22	18/41	(44)	—/—	(—)	2/11	(18)	38	51	3	7	—	9
13) A. Sanromá	24	68	125/214	(58)	—/—	(—)	33/71	(47)	283	116	2	15	—	17
14) A. Val	25	58	78/142	(55)	1/3	(33)	14/23	(61)	175	45	3	10	5	13
15) X. Roig	8	9	8/26	(31)	—/—	(—)	5/12	(42)	21	3	—	3	3	8
JUGADORES JUNIORS QUE ACTUARON CON EL EQUIPO SENIOR														
J. Ferret	7	6	8/17	(47)	1/4	(25)	2/11	(18)	21	6	—	2	—	1
A. Vila	3	3	—/—		—/—		0/2		—	—	—	—	—	
J. Mas	1	1	—/—		0/1	(—)	—/—		—	—	—	—	—	
J. V. Martínez	5	4	1/6	(17)	—/—	—/—		2	3	—	1	—	—	
P. Tarrida	3	3	0/1	(—)	—/—		1/3	(33)	1	—	—	—	—	
A. Ruiz	2	3	1/2	0 (50)	—/—		1/2	(50)	3	—	—	—	—	
26 493 783/1442 (54) 31/96 (32) 266/507 (53) 1925 632 32 158 82 168														

pratencs va ésser memorable, i va propiciar la pèrdua del liderat per part del Sabadell, enviant-lo a la tercera plaça. A la següent jornada una nova exhibició a Viladecans (80-83) i després a la pista pratencs amb el Casal de Vilafranca (73-57). Però seria de nou a Vilafranca on el Blanco Nuclear trencaria la ratxa del C.B. Prat i amb un encontre duríssim, els locals guanyarien (81-78). El 5 de maig es rebia el Sant Medir, com a últim pas per consolidar-se a la quarta plaça. De nou un gran partit dels locals i el 68-63 final no reflexa el joc dels homes de Carreter, que van obligar que el Sant Medir aguantés la pilota al final per no perdre l'«average» de l'anada. El 12 de maig es guanyava l'Almeda a la seva pista de Cor-

nellà (60-75), però l'Aycart es lesionava i quedava fora de la competició. L'esclat final de la Lliga va ésser el 19 de maig, i em va correspondre la satisfacció d'ésser el primer que vaig saber que el nostre equip havia assolit l'ascens, ja que extraoficialment i de mitjans propers a la Federació se'm va comunicar que l'equip col·locat al quart lloc pujava a Primera Catalana. La notícia va córrer abans de l'encontre amb el Reus i l'equip molt relaxat i amb un arbitratge demencial va perdre (85-75). Va ésser la derrota més joiosa dels últims deu anys. I per finalitzar, el 26 de maig, amb l'últim encontre a la II Catalana, el Màs Guinardó era derrotat per 71-64. L'ascens estava servit.

Antenas Colectivas
Porteros Electrónicos
Alarmas Antirrobo

Av. Montserrat, 233-235 - Tel. 379 18 29 - EL PRAT

**AUTO
MARINA**

COMPRA-VENTA
DE AUTOMOVILES

Carretera de La Marina 16
Telefono 370 74 01
EL PRAT DE LLOBREGAT

Confecciones Leonor

Gran surtido
en lanas

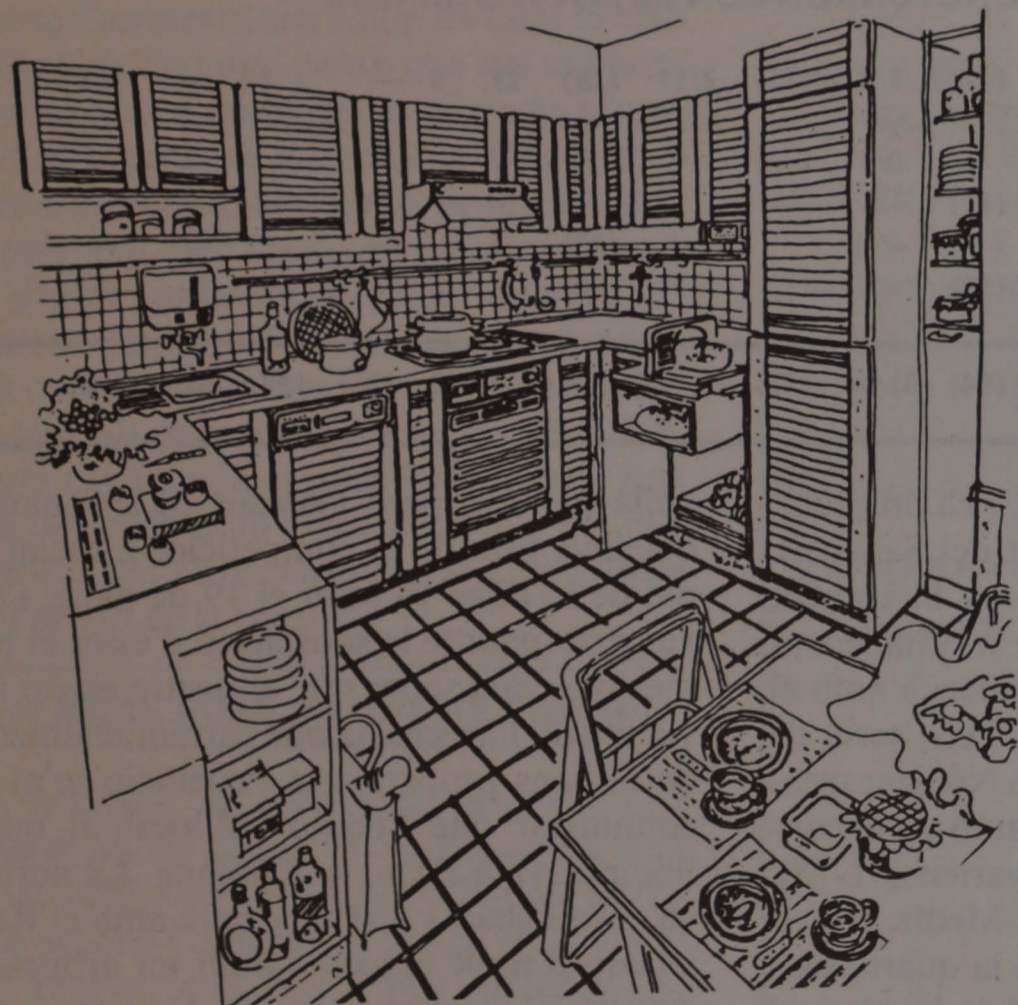
Se dirigen labores

ENRIQUE MORERA, 33 - TELEF. 379 02 94 - EL PRAT DE LLOBREGAT

CUINART

COCINAS - BAÑOS - GRIFERIA - CERAMICA
ACCESORIOS DE BAÑO

Solicite presupuesto sin compromiso

Exposición y venta:
Castilla, 21
El Prat de Llobregat
Teléf. 379 40 34

Expertos especialistas
diseñarán su cocina y
cuarto de baño de acuerdo
con sus gustos y necesidades

SNACK CAFETERIA

ANTOLIN

Teléfono 379 90 58
El Prat de Llobregat

SERVICIO OFICIAL

SERVICIO GRUA PERMANENTE

▲ CITROËN ▲

Teléfonos 379 16 55
379 32 23
370 23 00

TALLERES J. GARCIA

Catalunya, 59-61
EL PRAT

Un gran bloc amb dos líders

No voldria finalitzar felicitant tot l'equip i sense tornar a dir que el bloc del C.B. Prat ha estat la clau d'aquesta gran temporada. Un bloc amb dos homes excepcionals: en Xavi Marcilla i l'Albert Vilella. Dos homes d'una qualitat esportiva i personal formidable i si tots ja coneixíem Marcilla, en Vilella ha donat tota una lliçó magistral de bàsquet dintre de la pista i de companyerisme fora d'ella integrant-se ràpidament a l'esquema del C.B. Prat. És una llàstima que les lesions d'en Joan Tarrida no ens hagin pogut deixar veure el joc d'un pivot que és el perfecte complement per en Sanromà i Aycart, que potser hagin estat els homes més sacrificats de tot l'equip, tenint de lluitar amb pivots de molta més alçada. D'en Sanromà només cal dir que la disciplina i entrega l'estan convertint en un dels millors jugadors locals, i d'en Aycart tornar a remarcar que les seves qualitats tècniques i físiques poden ésser decisives a la nova categoria, procurant sobre tot tenir disciplina. D'en Fernando ja no em parlem, es el «comodí» perfecte per a suplir Marcilla o Vilella, a l'igual que en Val o Parés per suplir Sanromà o Aycart en cas de jugar d'alers. I si abans parlava del sacrifici de Sanromà i Aycart, no és menys el del jove Goñi, el nou «senior» que amb una qualitat sensacional en defensa, és l'home cridat a combinar-se amb els pivots titulars, tota una papereta. I si abans ja he parlat de la tasca d'en Sala, primer i de l'actual d'en Carreter, no voldria deixar de cantó la dels preparadors «juniors» Úbeda i Bartra, que estan forjant els equips «juniors» més poderosos de la comarca. L'equip actual que amb homes com Vila, Mas, Ferret, Tarrida, et. són tota una garantia per mantenir quelcom tan preciós com és la Primera Catalana, l'èlit del bàsquet que encara no ha deixat d'ésser totalment «amateur».

Josep MARGALEF

Homenatge a Rafael Aroca

El passat 15 de juny en el marc d'un emocionant acte organitzat pels seus companys d'equip i de secció, es va rendir homenatge a la memòria d'en Rafael Aroca i Jurado, fundador i delegat dels equips de bàsquet de Courtelle. A la instantània d'en Josep M.ª Sardà es recolleix el moment en que el director de Courtelle, en Ferran Senar, fa lliurament d'una placa commemorativa a la seva vídua. La part esportiva de l'acte va ésser formada pels encontres entre els equips infantils masculins, femenins i «seniors» del C.B. Courtelle i el C.B. Prat. El record d'en Rafael és encara amb tots nosaltres.

Gran èxit a la «Diada d'Esport Escolar»

El passat dia 8 les pistes d'atletisme i el pavelló poliesportiu de la zona Sagnier varen ésser l'escenari de la «I Diada de l'Esport Escolar», organitzada per l'Ajuntament amb el suport de la Generalitat, Diputació i l'obra social de la Caixa de Barcelona amb la participació dels més de tres mil nois i noies que han competit als Campionats Escolars Locals 1984/85.

Malgrat les falles organitzatives, per altre part normals en aquest tipus d'esdeveni-

ments, cal dir que va ésser una gran festa esportiva on els estaments de l'esport local varen demostrar el seu nivell d'organització i tècnica. L'Escola de Bàsquet, la de Patinatge, el Comitè Local de futbol-sala escolar i els homes de l'atletisme escolar (iniciació esportiva) van donar tota una lliçó, no tan sols en les seves exhibicions programades sinó també en el suport de la resta de les innombrables activitats que varen tenir lloc, des dels jocs recreatius als d'iniciació esportiva.

Deixant de cantó l'èxit assolit crec que també és important puntualitzar dues coses: primera, felicitar la duríssima tasca que els joves Xavier Marcilla i Angel Val han realitzat i varen realitzar per aportar elements a la «diada» i que esperem que no caigui en sac trencat.

GIMASIO TAE BAEG

TAE BAEG

Taekwon-do

- TAEKWON-DO
- DEFENSA PERSONAL
- ARMAS ORIENTALES
- GIMNASIA SUECA

TAE BAEG

Gimnasia

- BAILE CLASICO
- JAZZ
- AEROBIC
- GIMNASIA RITMICA

MATRICULA GRATUITA HASTA EL 9 DE AGOSTO

C/. Barcelona, 25-27

EL PRAT DE LLOBREGAT

TRANSPORTES

SALVADOR GARCIA

CAMIONES GRUA, PULPO Y DEMAS SERVICIOS

Lloret de Mar, 20-22

Tels. 379 21 18 - 379 40 06

El Prat

GUIA DE SERVEIS

ARTICULOS
DE PIEL

BOLSOS

Delcar

FEDERICO SOLER, 6
EL PRAT DE LLOBREGAT

**Asesoría
Técnica
Laboral**

GABINETE JURIDICO - LABORAL - FISCAL
ADMINISTRACION DE FINCAS

SEGUROS

**MUTUA
NACIONAL**

DEL AUTOMOVIL

Jaime Casanovas, 102-104, bajos, 1.
Teléfono 379 59 99

AUTOCARES

FERSPRAT, S. A.

EXCURSIONES EN GENERAL
COLEGIOS EN BARCELONA
VIAJES POR TODA ESPAÑA

Carretera Marina, 100
Tel. 379 38 84 - EL PRAT

Cristalería MEDINA

Especialidad en aluminio
Vidrieras emplomadas
Ventanas Gravent
Vidrios en general

Tordera, 6 - San Cosme
Teléf. 379 28 31 - EL PRAT

FOTOCOPIES

FOTOCOPIAS

SERVEI/SECRETARIA

Castilla, 27
Tel. 379 37 49

PIERA

Asesorías y Servicios

Agente de Seguros

Centro, 25, 1º, 3.º
Teléfono 379 57 04
Apartado de Correos 97
EL PRAT DE LLOBREGAT

**flors
company**

SERVEI INTERFLORA

Madoz, 4 - Telèfon 379 02 70
Dir. Teleg COMPANYFLORS
EL PRAT DE LLOBREGAT

**Tableros y Maderas
del Prat**

Especialidad en puertas
blindadas y cierres de
seguridad

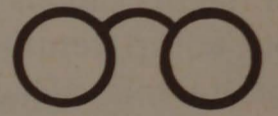
P. Martí Piñol, 5 - Tel. 379 82 52
EL PRAT

**optica
PRAT**

Sección Lentes de Contacto

Federic Soler, 13-15

Teléfono 379 46 93
EL PRAT

J. Recasens

OPTICO DIPLOMADO

- Lentes de contacto

Avda. V. Montserrat, 130
Tel 379 75 63 - EL PRAT

Calzados

SANTOS

Jaime Casanovas, 135 - Barcelona, 19-23 - Avda. Virgen de Montserrat - EL PRAT
(Esquina Castilla) (Esquina Gallart Monés)

Avgda. 11 de Setembre, 31 - SANT BOI

En el «I Motocros de El Prat»

El Moto Club Pratenc aprobó su bautismo de fuego

David Ruiz. El coraje no bastó.

No es el momento aún de echar las campanas al vuelo, pero sí de reconocer que la labor realizada por los hombres del renacido Moto Club Pratenc el pasado día 19 en la prueba puntuable para el Campeonato de Catalunya de 125 y 250 c.c. de moto-cross, es digna de mención por el entusiasmo y esfuerzo que todos derrocharon en algo que a simple vista no puede parecer importante, pero que era vital para la futura continuidad del moto-club y sobre todo el lanzarse a emprender la organización de pruebas con verdadera importancia.

Ahora al cabo de un mes, se puede juzgar con tranquilidad lo sucedido en el circuito PRYCA aquel día, que fue el cúmulo de varias semanas anteriores de un trabajo lleno

de trabas y sobre todo de problemas porque que nadie se engañe que nuestra población es bastante remisa a apoyar ciertas actividades, en especial quienes realmente pueden hacerlo, empezando por las entidades bancarias y sobre todo aquellas que apoyan «obras sociales y deportivas». Es lamentable y vergonzoso, y no es publicidad, que sólo la Caixa d'Estalvis del Penedés se volcara en el acto, apoyando a todos los niveles a la prueba mientras que otros daban totalmente la espalda al mismo.

Pero si esta fue la parte negativa, también debe referirse a la parte positiva, empezando por el Ayuntamiento y en especial la Concejalía de Deportes, que después de algunos titubeos, apoyó sin condiciones la prueba, tanto a nivel económico como de medios materiales e incluso la intervención directa del Concejal de Deportes Lluís Mijoler el día de la prueba solucionó uno de los problemas más difíciles en la parte organizativa. En este caso, hay que dar al César lo que es del César. Ya fuera de nivel oficial, digamos que los hombres de Radio Odisea, además del importante apoyo material colaborando estrechamente con la oficina de prensa del circuito toda la jornada, renunciando incluso a su propia labor informativa, algo que no es habitual. Y del resto, PRYCA, Zea Mays, Cruz Roja, etc., demostraron estar una vez más al lado de un acontecimiento realmente importante de la vida deportiva de nuestra población.

El hecho de que el público no respondiera de la forma masiva que se esperaba no deslució la competición en absoluto y el Moto Club Pratenc superó con creces su bautismo de fuego en competición en su segunda época. Los Ribas, Colomer, Casas, Sánchez, Goñi, y todos los que durante varias semanas se esforzaron por que no fallara nada pueden sentirse orgullosos de su labor, los detractores han existido y existirán

Josep M. Florensà el mejor de los pilotos pratenses.

pero en esta ocasión aunque no faltaron comentarios y críticas, algunos tuvieron que hacer «mutis» por el foro ante el montaje de los hombres de un modesto club que quiere llevar a nuestra población a un lugar relevante dentro del mundo del motor, Hoy por hoy el circuito PRYCA es el único permanente del Baix, y esto lo han conseguido unos hombres a quienes tan sólo les mueve un denominador común, su afición por el deporte del motor, Con esto ya está todo dicho.

Josep Margalef
Fotos: J.M. Sardà

GIMNASIO

Virgen Ntra. Sra. del Mar

TAEKWON-DO

- Defensa personal
- Clases de competición
- Clases para niños/ñas a partir de los 5 años

C/. Pau Casals, 42 - Teléf. 379 57 29

Horario visitas: 5,30 a 8 tarde (lunes a viernes)

Pastisseria
Jardi

d'en
J. Torren

Jaume Casanovas, 169 - Tel. 379 33 45
Carretera Marina, 43 - Tel. 370 22 01
EL PRAT DE LLOBREGAT

I Moto-cros de El Prat de Llobregat

Bajo la organización del nuevo Moto-Club Pratenc, se celebró el pasado 19 de mayo un prueba puntuable para el Campeonato de Catalunya de 125 c.c. y 250 c.c. en el reinaugurado circuito permanente de El Prat.

JUVENIL D - JUNIOR 125 c.c.

1.ª Manga

Salida fulgurante de Olivé, secundado por Alonso, que más tarde se pondría en cabeza imponiendo un fuerte ritmo a la carrera. Oscar Vallés tras una salida mediocre fue escalando posiciones hasta dar alcance a Alfonso, que sufrió una caída que le relegó a 7.º lugar. Oscar Vallés pasaría a la primera posición con la que llegaría al final de la manga. Alonso, después de una magnífica remontada se colocó tras Vallés y La Riba adelantó a Olivé que no pudo mantener el ritmo impuesto en la lucha con Alfonso al principio de la manga.

2.ª Manga

Esta segunda manga fue un repetición de la primera, con salida de Olivé en cabeza seguido de Alonso y Vallés. Pronto pasarían éstos a cabeza manteniendo un bonito duelo que al final se decantó, como en la primera, por Vallés.

Cabe destacar la superioridad de Vallés que supo aguantar a un fogoso y espectacular Alonso que lo estuvo acosando durante las dos mangas. Con estos dos primeros puestos Vallés se destaca en el campeonato.

JUNIOR - SENIOR 250 c.c.

1.ª Manga

Salida muy compacta con Sánchez en cabeza, que pronto es cazado por Xavi Puig que mantuvo durante toda la manga la cabeza en solitario. La lucha se centró en los puestos siguientes con Rosell, Sánchez y

CATEGORIA: JUVENIL/SENIOR

CILINDRADA: 125 C.C.

CLASIFICACIONES FINALES

P. Cat. 85'	Máquina	Apellido 1.º	Apellido 2.º	Nombre	Vueltas/T.
15 (Manresa)	Yamaha	Vallés		Oscar	24 (38'09'')
12 (S. Cel.)	Anviam	Alonso	Pagés	José	24 (38'49'')
10 (Martó.)	KTM	La Riba	Luengo	Ramón	24 (39'24'')
8 (Satre)	Yamaha	Olivé	Codina	M. Angel	24 (40'17'')
6 (Mollet)	Cagiva	Pahissa		Jordi	24 (40'45'')
5 (Sastre)	K T M	Fernández	Sánchez	Enrique	23 (39'41'')
4 (Segre)	Cagiva	Sánchez	Navarro	José	23 (39'49'')
3 (Manresa)	K T M	Busquets	Haro	Jaume	23 (39'52'')
2 (Manresa)	Cagiva	Mehit		Jordi	22 (39'31'')
1 (Manresa)	K T M	Catalàn		Ramón	22 (39'40'')
(Pratenc)	Puch	Florensà	Yagüe	J. Maria	22 (39'51'')
(Mollet)	Derbi	Martínez	Prat	Xavier	21 (40'24'')
(Isern)	Derbi	Niuvo	Gómez	Víctor	20 (42'04'')

CATEGORIA: JUNIOR/SENIOR

CILINDRADA: 250 C.C.

CLASIFICACIONES FINALES

P. Cat. 85	Máquina	Apellido 1.º	Apellido 2.º	Nombre	Vueltas/T.
15 (Sastre)	Honda	Puig	Cambres	Xavi	30 (48'04'')
12 (Sastre)	K T M	Casasayas	Bellalta	Albert	30 (48'08'')
10 (Igual)	Yamaha	Rosell	Ollé	Josep	30 (48'16'')
8 (St. Cel.)	Aprilia	Monraba		Jordi	30 (48'25'')
6 (Cop. Gas)	Yamaha	Barba	Roura	Anton	30 (49'01'')
5 (Indp.)	K T M	Ivern	Amat	Alfred	30 (49'03'')
4 (Espig.)	Yamaha	Giménez	Rojo	Albert	30 (49'55'')
3 (Igualada)	K T M	Mas	Soteras	Toni	30 (50'31'')
2 (Indp.)	K T M	Català	Sabaté	Eduard	29 (49'51'')
1 (Indep.)	K T M	Llop	Serra	Jaume	29 (50'02'')

Casasayas, entrando por este orden con menos de 5" entre el primero y el último del grupo. Después entraban Monrabá, Barba e Ivern, después de una bonita pugna.

2.ª Manga

Salida muy fuerte de Ivern que mantuvo la cabeza durante tres vueltas hasta que una caída lo desplazó al 8.º lugar, acabando 5.º después de numerosas caídas.

Fuerte pugna de Montabá y Casasayas para el primer puesto que se decidió por el último.

Puig aguantó el empuje de Rosell quedándose tercero, Barba tuvo su duelo particular con Ivern pero esta vez fue Ivern quien entró primero. Notable ausencia del líder del campeonato Joan Fonoll con un pie escayolado.

Rafa Maldonado

BAR RESTAURANTE RINCON DE ARAGON

Especialistas en todo tipo de carnes a la BRASA

● Paellas por encargo ●

Esplugas, 49 (La Barceloneta)
Teléf. 370 52 54
EL PRAT

CLINICA DENTAL

Dr. Teófilo Deza

Horarios: de lunes a viernes de 9,30 a 12 h. todas las tardes excepto sábados de 15,30 a 20 horas

Flaquer, 9, 1.º

Teléf. 379 10 50

EL PRAT DE LLOBREGAT

moblidecor

c/. Castilla, 10
EL PRAT DE LLOBREGAT

EXCLUSIVAS

SELECCIONE SU PROPIA DECORACION EN **MOBLIDECOR**

¿DONDE Y QUIEN LE
PUEDE OFRECER LO QUE
LE OFRECE **MOBLIDECOR**?

SOMOS LA PRIMERA FIRMA
EN MUEBLE MODERNO

Castilla, 10

Teléfono 379 57 99

EL PRAT DE LLOBREGAT

≡ ASSOCIACIÓ MUSICAL
DEL PRAT DE LLOBREGAT

ESCOLA DE MÚSICA

CASAL MUNICIPAL DE CULTURA
3.ª Planta
Plaça de Pau Casals

OBERTA INSCRIPCIÓ CURS 1985-1986

**CLASSES
DE**

Solfeig i teoria de la música

Instruments de vent

Clarinet, saxofon, flauta trav.
trompeta, trombó...

Instruments de corda

Violí, violoncel

Piano

Programa d'ensenyament del Conservatori Municipal de Barcelona. Preparació per a exàmens lliures. Els alumnes d'instruments s'integraran a la Banda de Música de l'Associació o en altres formacions musicals quan el seu nivell ho permeti.

Ens complau comunicar al públic en general que l'ESCOLA DE MÚSICA de la nostra Associació s'ha traslladat del carrer Major als locals del Casal Municipal de Cultura, planta tercera a la Plaça Pau Casals.

Es una satisfacció per nosaltres poder oferir als nostres alumnes en aquest segon any de funcionament un lloc més centric i més adient per l'escola, la qual començarà les classes el proper mes de setembre.

INFORMACIÓ I INSCRIPCIÓ: En els locals de l'Escola, Plaça Pau Casals, Casal Municipal de Cultura, 3.ª planta.

Dilluns a divendres de 18 a 20 hores
Telèfons 379 42 85 - 379 33 83

MULTIUSO

El equipo «MULTIUSO» HITACHI, representa la última innovación en videos.

Su nuevo sistema le permite tener un solo video de múltiples aplicaciones, entre ellas ser un equipo de sobremesa a la vez que portátil.

Con el «MULTIUSO VT-7E, Vd. tendrá un perfecto equipo grabador, reproductor y portátil, siendo práctico, de fácil manejo, ligero de peso y con la más avanzada tecnología.

VIDEO

HITACHI

Sabiduría de futuro.

VT-7E

com

telerradio

para los que saben comprar... y ahorrar

Avda. Virgen de Montserrat, 127 - ☎ 379 19 16 y 379 01 16 - EL PRAT DE LLOBREGAT